

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Author:
Natsu Hyuuga
Illustrator:
Touko Shino

13

The Apothecary Diaries

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

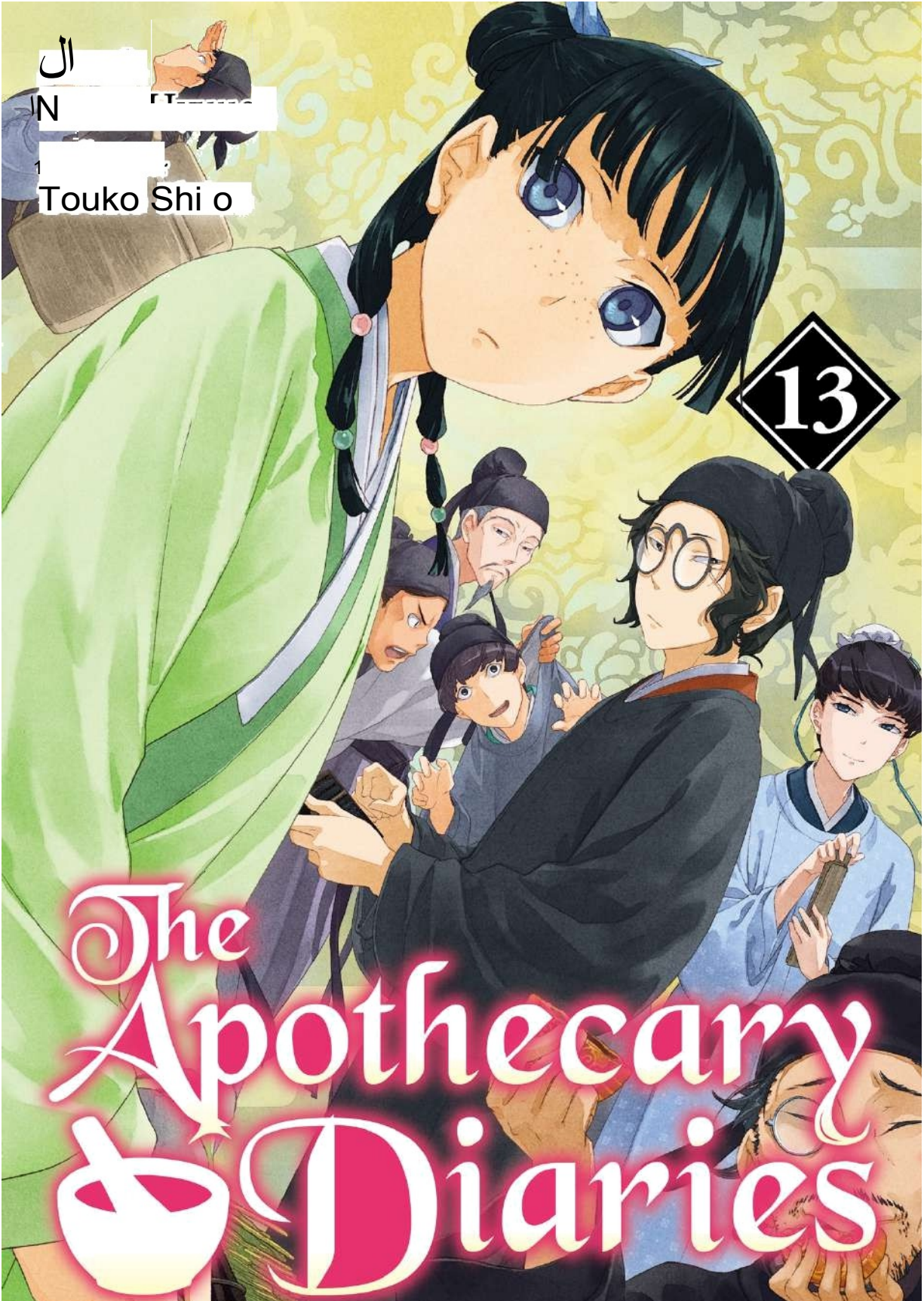
Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

The Apothecary Diaries

Author
Natsu Hyuuga

Illustration
Touko Shino

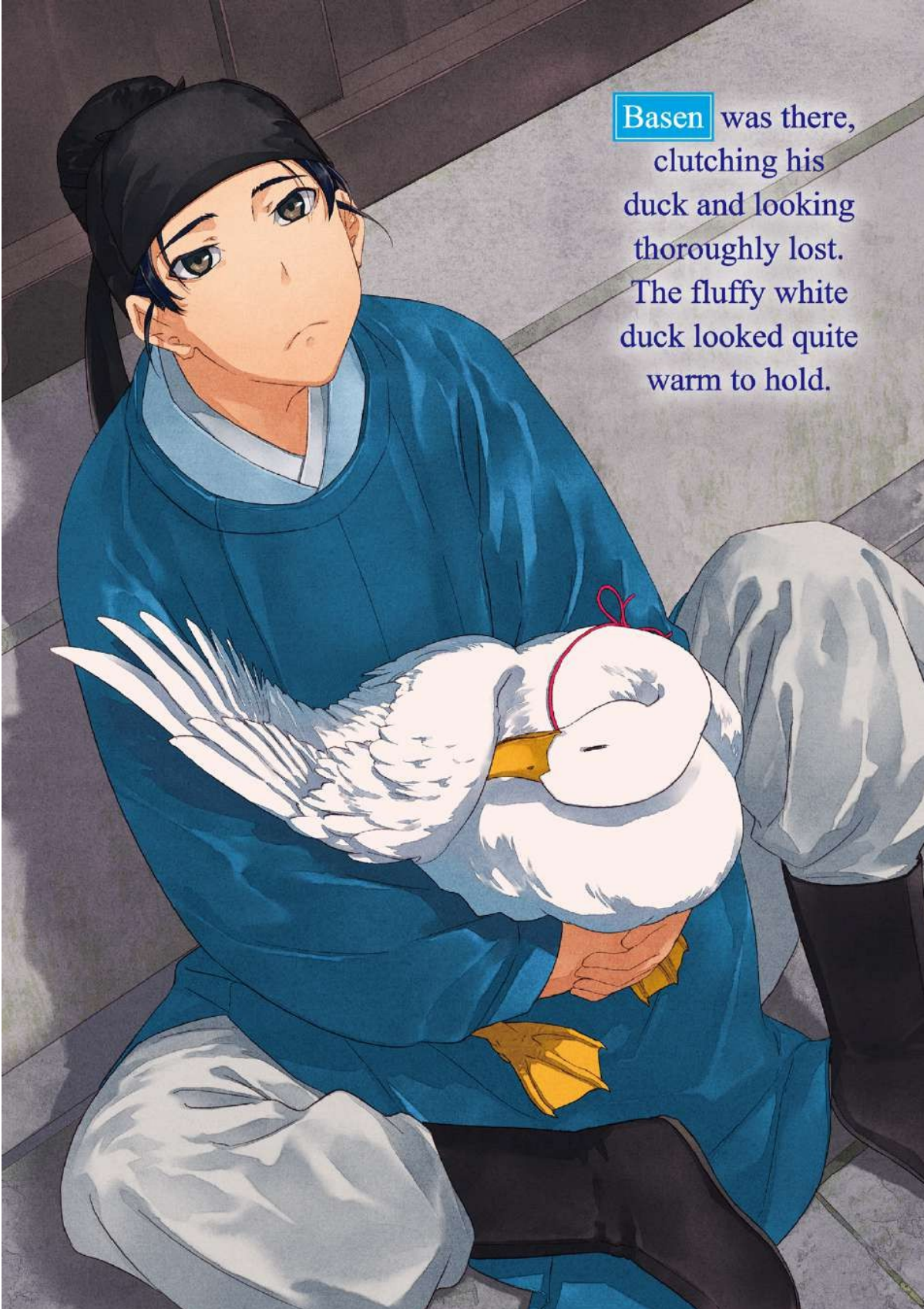
13

“All right,
but...this is

Maomao

we’re talking
about.”

Basen was there,
clutching his
duck and looking
thoroughly lost.
The fluffy white
duck looked quite
warm to hold.

The office had been given particularly high ceilings with a few good, sturdy rafters after Lakan had expressed the desire to have a hammock. As it turned out, however, he was so decidedly *un*-athletic that he couldn't actually get in the hammock.

"Having
accepted

Jeefing"leriniz.

Master
Jinshi,

"I also accept
what comes
with them,
even having
relations."

Jinshi bit his
lip hard.

gJhe @pothechnry @inries

Jig

HtPO£(21C11OH

Barışın O Uzak Günleri

Batı başkentinde işler nihayet yoluna girmeye başlamıştır ve Maomao bir yıl sonra ilk kez evine dönmüştür. Jinshi'yi kabul etmeye karar vermiştir, ancak bunun büyük zorlukları olduğunu bilmektedir. , saraydaki herkes İmparatoriçe Gyokuyou'nun oğlunun veliaht olmaya uygun olduğuna inanmıyor ve onun yerine geçebilecek başka İmparatorluk ailesi üyelerini arıyorlar - Jinshi gibi üyeler ve tabii ki Konsolos Lihua'nın genç prensi- ve hatta İmparatorluk soyundan gelenleri bile araştırıyorlar. Uluslarının hiyerarşisinde en tepeye yakın olanlar huzurlu günler bekleyemezler.

Başkentteki herkesin kendi hikayesi var ve bu cilt bize Maomao'nun arkadaşlarının tanındıklarının bakış açısından hayata dair kesitler sunuyor. Nasıl düşünüyorlar? Nasıl yaşıyorlar?

Peki Maomao, Jinshi'yi tam olarak nasıl kabul edecek?

İçindekiler

1. [Kapak](#)
2. [Renkli Çizimler](#)
3. [Giriş](#)
4. [Karakter Profilleri](#)
5. [Bölüm 1: Lahan ve Sanfan](#)
6. [Bölüm 2: Lahan ve Sarkan Ceset \(Birinci Kısım\)](#)
7. [Bölüm 3: Lahan ve Sarkan Ceset \(İkinci Kısım\)](#)
8. [Bölüm 4: Lahan ve Sarkan Ceset \(Üçüncü Kısım\)](#)
9. [Bölüm 5: Jinshi ve Rapor](#)
10. [Bölüm 6: Tianyu'nun Tıbbi Ofis Günlüğü](#)
11. [Bölüm 7: Maamei ve Beceriksiz Kardeşleri](#)
12. [Bölüm 8: Bir Ağabeyin Gerçek Kayıtları](#)
13. [Bölüm 9: En'en'in İzin Günü](#)
14. [Bölüm 10: En'en ve Aşk Sohbeti](#)
15. [Bölüm 11: Joka Adında Bir Çiçek](#)
16. [Bölüm 12: Joka ve Küçük Kız Kardeşi](#)
17. [Bölüm 13: Yao ve Lahan'ın Kardeşinin Dönüşü](#)
18. [Bölüm 14: Ah-Duo'nun Gerçeği](#)
19. [Bölüm 15: Jinshi'nin Şoku, Maomao'nun Kararı](#)
20. [Bölüm 16: Maomao ve Geç Akşam Yemeği](#)
21. [Bonus Çevirmen Notları](#)
22. [J-Novel Club Hakkında](#)
23. [Telif Hakkı](#)

Karakter Profilleri

Maomao

Eski bir zevk bölgesi eczacısı. Arka sarayda ve ardından kraliyet sarayında bir süre çalıştıktan sonra, şimdi kendini tıbbi ofiste asistan olarak buluyor. Batı başkentinde işler nihayet yoluna girdiğinde, bir yıl sonra ilk kez eve geldi. Sonunda Jinshi'nin duygularını ciddiye alıyor, ancak konumu göz önüne alındığında, zorluklarla karşılaşacağını biliyor. Yirmi bir yaşında.

Jinshi

İmparator'un küçük kardeşi. İnsanlık dışı güzellikte. Sonunda, kraliyet başkentine geri dönmek zorunda kalır. Rikuson'dan intikam almak. Duyguları nihayet Maomao'ya ulaşıyor gibi görüldüğü için şu anda bulutların üzerinde, ancak konumu nedeniyle hala düşünmesi gereken çok şey var. Gerçek adı: Ka Zuigetsu. Yirmi iki yaşında.

Basen

Gaoshun'un oğlu; Jinshi'nin hizmetçisi. Ördeği Jofu'yu batı başkentinden eve getirir. Majestelerine karşı hisleri var. eski eşi Lishu. Yirmi iki yaşında.

Chue

Gaoshun'un oğlu Baryou'nun karısı. Aptalca davranır ama Mi klanının bir ve istihbarat toplama konusunda uzmandır. Maomao'yu kurtarıırken o kadar ciddi yaralar almıştır ki artık baskın elini kullanamamaktadır.

Lahan'ın Kardeşi

Lakan'ın evlatlık oğlu Lahan'ın ağabeyi. Aslında çok yetenekli bir insandır, ancak bunun farkında olmadığı için her zaman

sopanın kısa ucuyla gelmiş gibi görünüyor. Belki de batı başkentindeki başka bir gençle aynı adı (ilk ve son!) paylaştığı için yanlışlıkla geride bırakılmıştır.

Lahan

Lakan'ın yeğeni ve evlatlık oğlu. Yuvarlak gözlüklü, ufak tefek bir adam olan Lakan'ın yokluğunda kraliyet başkentinde babasının eviyle . Çok yetenekli ve titiz bir bürokrat. Sayıları sever. Yirmi iki yaşında.

Lakan

Maomao'nun biyolojik babası ve Luomen'in yeğeni. Tek gözlüklü ucube. Bir yıl uzak kaldıktan sonra nihayet başkente döndü ama hâlâ kendi davulunun ritmine göre yürüyor.

Rikuson

Bir zamanlar Lakan'ın yardımcısıydı, şimdi batı başkentinde görev yapıyor. İnsanların yüzleri için fotoğrafik bir hafızası var. Gerçekte, yok edilmiş Yi klanından hayatta kalanlardan biri ve gizlice Ailesinin intikamını almak için. Hayatının işini tamamlamak rahatlamasına yardımcı olmuş gibi görünüyor ve şimdi zamanını İmparator'un küçük kardeşine eziyet ederek geçiriyor.

Onsou

Lakan'ın şu anki yardımcısı. Eğer istediği olsaydı, Rikuson'u batı başkentinden geri getirmek olurdu.

Suiren

Jinshi'nin nedimesi ve eski sütannesi. Jinshi söz konusu olduğunda gerçek bir yumuşak dokunuş.

Jofu

Gagasında koyu bir leke olan sıradan beyaz bir ördek. Hayata Lishu'nun yumurtasından çıkan bir yumurta olarak başladı, ama Basen'i gördüğü andan itibaren, ayrılmaz bir ikili oldular. Jofu dünyada nasıl geçineceğini biliyor ve nerede olursa olsun yiyecek bulabiliyor.

İmparatoriçe Gyokuyou

İmparatorun yasal karısı. Kızıl saçlı ve yeşil gözlü egzotik bir güzel. Veliaht prensin annesi, ama görünüşü bazılarının onun makamına uygun olmadığını düşünmesine neden oluyor. Yirmi üç yaşında.

Yao

Maomao'nun iş arkadaşı ve Bakan Yardımcısı Lu'nun yeğeni. Dünya hakkında pek bir şey bilmiyor olabilir ama kendi başına bir şeyler yapmaya çalışıyor. elinden geldiğince. Son zamanlarda Lahan'a ilgi duymaya başladı. On yedi yaşında.

En'en

Maomao'nun iş arkadaşı, aynı zamanda Yao'nun nedimesi. En'en büyük bir Yao'nun henüz tek başına olmamasının bir sebebi de bu. Yao'nun Lahan'la ilgilendiğini görmek onu çok rahatsız ediyor. Yirmi bir yaşında.

Tianyu

Genç bir doktor. Özellikle cesetleri ve bir şeyleri incelemeyi seven tehlikeli bir karakter.

Maamei

Basen'in ablası. Annesi ve babası Taomei ve Gaoshun batı başkentinde oldukları için Ma klanını yönetmek ona düşmüştü. İlişkileri. Kendi iki çocuğu var ve küçük kardeşi Baryou'nun oğlunu da büyütüyor.

Dr. Liu

Sarayda üst düzey bir hekim. Luomen ile birlikte batıda eğitim gördüler. Maomao ve arkadaşlarına sert talimatlar veriyor.

Dr. Li

Orta halli bir doktor. Maomao ve diğerleriyle birlikte batı başkentine gitti ve orada gördükleri onu daha sert bir insan yaptı.

Kan Junjie

Bir sebepten dolayı batı başkentinden getirilen genç bir çocuk. Son derece yaygın bir ismi var.

Ah-Duo

İmparator'un eski bir arkadaşı; eski eşlerinden biri. Birlikte bir oğulları olmuş. Otuz dokuz yaşında.

Pairin

Verdigris Evi'nin üç prensesinden biri. Dans etme yeteneğine sahip bir kadın.

Joka

Verdigris Evi'ndeki Üç Prensese'ten biri. Dört Klasığı ve Beş Kitabı ezbere bilir.

Bölüm 1: Lahan ve Sanfan

Limanda bir kalabalık görebiliyorlardı. Herkes şu anda limanda duran büyük gemileri karşılamaya gelmişti. İmparator'un küçük kardeşi neredeyse bir yıl aradan sonra batı başkentinden dönüyordu; herkesin orada olmak istemesine şaşmamalı.

Lahan da İmparator'un küçük kardeşini karşılamaya gelenler arasındaydı ve şimdi arabasından gemileri izliyordu.

"Lahan Usta, arabayı buraya park edebilir miyim?" diye kibar bir ses geldi. Bu Sanfan'dı, yani "Üç Numara." Lahan'ın yaşında genç bir kadındı ama erkek kıyafetleri giyiyor ve saçlarını özenle düzeltiyordu. Eğer biri onu tanımasaydı, muhtemelen çok yakışıklı bir genç adam gibi görünürdü.

Adının neden bir sayı olduğuna gelince, bunun nedeni Lahan'ın üvey babası Lakan'ın isimleri hatırlayamamasıydı. Sanfan onun kanatları altına aldığı üçüncü kişiydi çünkü Bu yüzden ona sadece "Üç Numara" deniyordu.

Sanfan aslında tüccar bir ailenin kızıydı, ancak ailesinin seçtiği evlilik eşinden tiksiniyerek kaçtıktan sonra Lakan'a gelmiş ve ona yeteneklerini sert bir şekilde satmıştı.

Normalde onu hemen geri çevirirdi ama bir tüccarın kızına yakışır şekilde ticari bilgisi vardı ve bu yüzden onu yanına aldı.

Şu anda Lahan ve Sanfan, Lakan'ın borçlarını ödemek için kendi ek işlerini yapmakla meşguldü. Sanfan kısmen de olsa erkek kıyafetleri giyiyordu.

insanların onu sadece bir kadın olduğu için küçümsemesini önlemek ve kısmen de ailesinin onu istenmeyen bir eşleşmeye zorlama girişimine bir tepki olarak.

"Hmmm... İsterseniz limanın hemen yanına park edin. Muhterem babamın adını söylerseniz, geçmemize izin verirler."

". "

Lahan, üzerinde *La* karakteri yazılı altın bir plaket çıkardı.

Normalde böyle bir şey klan liderine aitti, ancak eğer Lakan'a verirlerse sadece kaybedecekti, bu yüzden Lahan onun adına sakladı. Başka koşullar altında bu düşünülemezdi ama Lakan için düşünülemez olan her şey olağan .

Bazıları bu plaketle Lahan'ın istediği zaman klanın kontrolünü ele geçirmek için teklifte bulunabileceği şakasını yapıyordu ama Lahan aile reisliği için bir hamle yaparsa ezilecek olanın kendisi olacağını herkesten iyi biliyordu. Ayrıca, yönetimi ele geçirmek gibi bir niyeti de yoktu.

Lakan'ın borçlarını ödemek için canını dişine takarak çalışan oydu; en az onlar kadar babacan biriydi.

"Bu arada, başka şoför yok muydu?" Lahan sordu. Dizginler Sanfan'ın elindeydi; bu da şoför mahalline açılan küçük pencereden konuşmak anlamına geliyordu ki bu da konuşmaya pek elverişli değildi.

"Hmm? Ah, hayır, pek sayılmaz. Bir şoför tutmak pahalıya mal olurdu ve zaten öldürecek zamanım vardı. İsraf etmeyelim, istemeyelim, değil mi?"

"Sanırım. Yine de Yifan ve Erfan'la birlikteyken, her zaman bir şoför." Her nasılsa ancak Sanfan'dan bir ricada şoför bulunamamış ve onun yerine Sanfan gelmişti.

"Oh?" Aptal rolü yapmaya niyetli görünüyordu. Lahan buna izin vermeye karar verdi.

Sanfan arabayı park etti ve sürücü koltuğundan indi. Lahan da indi ve arabayı kendisine eşlik eden korumalardan birine emanet etti.

Yolcular gemiden yeni iniyordu ve Lakan'ı bulmak basit bir işti. Bağrıışmaların ve bayılmaların geldiği yön, İmparatorluğun küçük kardeşinin bulunduğu yerdı, oysa rıhtımın garip bir şekilde ıssız, sessiz kısmı Lakan'ın bulunabileceği yerdı. Lakan'ın ününü bilen hiç kimse gerekmedikçe ona fazla yaklaşmazdı.

"Affedersiniz, teşekkür ederim, geçmeme izin verin lütfen," dedi Lahan, Lakan'a doğru ilerleyerek. Yaşlı adam insanlardan oluşan bir duvarın öteki tarafında durmuş, yenilmiş görünüyordu. Aslında kalabalık onun etrafında mükemmel bir dairesel tampon oluşturmuştu; bu oldukça komikti. Lakan'ın yardımcısı Onsou ona yol gösteriyordu.

Lakan hareket eden araçlardan hoşlanmazdı. Bir arabayı Hayatta kalmak istiyordu ama bir gemi ona fazla geliyordu. Lahan'ın kendisi de deniz tutmasına yatkındı ve böyle anlar ona ikisinin gerçekten kan bağıyla bağlı olduğunu hatırlatıyordu.

"Sir Lahan!" Onsou onu fark ettiğinde şöyle dedi. O bile baktı Lahan onu son gördüğünden daha yorgundu; batı başkentinde geçirdiği bir yıllık hizmet yorucu olmalıydı.

"Babamla görüşmeye geldim," dedi Lahan. "Bir süre daha kimseye faydası olmayacak gibi görünüyor, bu yüzden eğer bir itirazınız yoksa onu eve götürmek istiyorum."

Prensipte Lakan yüksek bir memurdu ve muhtemelen kraliyet başkentine döndükten sonra rapor vermek için ofisine gitmesi .

"Hiç de değil efendim, lütfederseniz. Sizin için Ay Prensi'ni bilgilendireceğim." Onsou rahatlamış görünüyordu. "Sanırım bunun en kolay yol olduğunu o da kabul edecektir."

"Sanırım olabilir." Lahan solgun yüzlü babasını korumalardan birine arabaya kadar taşıttı. "Şimdi," diye mırıldandı kendi kendine, "saygıdeğer babamla aynı arabaya mı bineceğim?"

Dürüst olmak gerekirse, orada olmaya pek hevesli değildi.

mide suları ve diğer pisliklerin kokusuyla parfümlenmiş olacaktı. Lakan güvenli bir şekilde arabaya bindikten sonra Lahan sürücü koltuğuna tırmandı.

"Usta Lahan?" Sanfan söyledi.

"Buranın biraz dar olduğunun farkındayım ama hayatta kalacağız. Korkarım babamla birlikte oraya geri dönersem benim de midem bulanabilir."

Her ne kadar Sanfan için üzülse de, Lahan bir ata binemezdi. Kendisi de eve kadar yürüyecek kadar dayanıklı değildi. Eleme sürecine göre, geriye Sanfan'ın yanındaki sürücü koltuğunda oturmak kalıyordu.

"Ah! Ay Prensi'ne saygılarımı sunmak isterdim ama öyle işte. Bir dahaki sefere."

Kalabalığın arasına zorla girse bile, kaçınılmaz olarak hayran kalabalığın arasında kayboldu. Lahan onun sade görünümlü bir adam olduğunun farkındaydı, görünüşü farklı değildi ve özellikle uzun boylu bile değildi. İnsanların dikkatini çekebilmek için, onun gibi birinin yeteneklerini sergileyebileceği uygun bir sahneye ve karşısındakinin ilgisini çekecek bilgilere ihtiyacı vardı. Birinin süslü bir kıyafetten daha fazlasına ihtiyacı vardı; biri basitçe aşırı giyinemezdi. Bunu destekleyecek bir şey olmadan, bu sadece komik görünmesine neden olurdu.

Hayır, bu tıpkı yatırım yapmak gibiydi: İyi bir fırsatın elinizden kaçmasına asla izin vermeyin, anahtar buydu. Ay Prensi zeki bir adamdı, kolay kolay kandırılmazdı. Lahan dışı güzel olup da içi güzel olmayan birine tahammül edemezdi ve bu açıdan bakıldığında Ay Prensi, Lahan'ın idealini karşılamak üzere bizzat cennet tarafından yaratılmış gibi görünüyordu.

"Koca bir yıl... Acaba Maomao'nun fırında en azından bir tane var mıdır?" diye mırıldandı. Küçük kız kardeşi neredeyse sonradan aklına gelmişti. Her ne kadar onunla konuşmak istese de Hemen, önce vagonundaki kargoyla ilgili bir şeyler yapması gerekiyordu.

"Lahan Usta, Leydi Maomao ile irtibata geçeyim mi?" Sanfan sordu.

"Yapar mısınız?"

"Ona malikaneye uğramasını söyleyeceğim." "Gelip gelmeyeceğini merak ediyorum."

"Onunla arkadaşları hakkında konuşmak istediğinizi yazacağım - gerçi o zaman bile sizi görmezden gelebilir."

Lahan bir an düşündükten sonra, "Pekâlâ, teşekkür ederim. Lütfen buyurun."

Sanfan sık sık Lahan'ın adına mektuplar yazıyordu, en azından Yeterince açıklılar. Maomao Sanfan'ı tanımıyordu ama Sanfan Maomao'yu biliyordu. Bu tanışıklık tek yönlü bir tanışıklıktı.

"Geleceğim. Leydi Maomao'nun en kısa sürede gelip onları alması gerekiyor."

Olabilir," dedi Sanfan, garip bir şekilde sakinleşerek.

"Onların" kim olduğuna gelince, cevap araba malikâneye vardığı anda belli oldu. Dışarıdaki Shogi parçası şeklindeki tuhaf nesnenin yanında iki kadın duruyordu.

"Lahan Usta!" dedi daha uzun boylu zayıf olan, arabaya yaklaşıırken. Adı Yao'ydu ve henüz çok genç olmasına rağmen On yedi yaşındaydı ve Lahan'dan daha uzundu. Arkasında, yüzünde uygun bir ifadeyle ona bakan En'en vardı. Bunlar Lahan'ın arkadaşlarıydı.

Sanfan'ın bahsettiği Maomao. Lahan bir keresinde Maomao'dan bir iyilik isteyebilmek için konakta kalmalarına izin vermişti ama bu onun hatasıydı çünkü nedense ikisi oradan hiç ayrılmamıştı.

"Maomao nasıldı?" Yao sordu ve yüzü o kadar mükemmeldi ki endişelendiğinde bile son derece sevimli görünüyordu. Ancak, hepsi bu kadardı. Lahan kafasının içinde alarm zillerinin çaldığını duydu: Yao'ya daha fazla yaklaşılamayacağını biliyordu.

"Ben sadece onurlu babamı geri getirmek için gittim. Ne yazık ki küçük kız kardeşimi alamadım. Sanırım bunu size giderken , değil mi?" Lahan güvenli bir mesafeden cevap verdi. Yao'ya hizmetkârı En'en'in yüzü daha da korkutucu bir hal alıyordu.

"Ah..." Yao saçlarını kulaklarının üzerine düşürdü ve kederli görünüyordu. Nedense En'en *hâlâ* Lahan'a ters ters bakıyordu. Yao'nun üzgün olmasının onun suçu olduğunu düşünüyor gibiydi. Ne yapması gerekiyordu ki?

"İsteddiğiniz başka bir şey var mı? Burada durup konuşursak evin sahibini sonsuza dek bekletmiş oluruz," dedi Sanfan, gözleri kısılmış bir halde. Ses tonu belirgin bir şekilde huysuzdu.

"Hayır, . Beni affetmelisiniz." Yao gözlerini kıstı.

En'en ise en kırılgan gülümsemesini takındı.

"Ayrıca, sanırım Leydi Maomao dönene kadar ona olan ilginizden dolayı burada kalmanız konusunda anlaşmıştık, değil mi? Ben

Sizin için hamallar ayarlasınlar, hazırlayın," dedi Sanfan ve gülümsemesi açık ve rahattı. "Leydi Maomao gerçekten de sağ salım eve döndüğüne göre, artık bu evle en ufak bir ilginiz kalmamış olmalı."

Nedenini tam olarak kestiremiyordu ama Lahan'ın altıncı hissi ona bir savaş alanının ortasında durduğunu söylüyordu.

Yao bir şeyler düşünerek, "Hmm, evet," dedi. "Bize birkaç gün verebilir misiniz? Burada çok uzun süre kaldık, çantalarımızı bir araya getirmek zaman alacak bir proje olacak."

"Tanrım, ben de sizin o çok yetenekli nedimenizin her şeyi bu şekilde hazır edeceğini sanıyordum. Biliyor musun, duyduğumu sandım

Bir akrabamızın da batı başkentine gittiğini öğrendim. Normalde onları karşılamaya Leydi Maomao'dan daha öncelik vermeniz gerekmez miydi?"

"Doğru duymuşsun, ama amcam batıda kalacak. Şimdilik başkent. Bu durum ev halkını öylesine telaşlandırdı ki orada bana yer yok."

Burada neler oluyordu? Karşılıklı konuşmaları çok kibar görünüyordu ama Lahan Yao ve Sanfan arasında kıvılcımlar görebiliyordu. Ona ters ters bakmaya devam eden En'en'den bahsetmiyorum bile.

Her halükarda, Lahan'ın aklında tek bir hedef vardı: oradan olabildiğince hızlı çıkmak. Sürücü koltuğundan indi ve yakındaki hizmetkârlardan birini çağırdı. "Yatak odası hazır mı?

Babam için mi? Mideyi yormayacak bir şeyler hazırla ve biraz da tatlı al ama çok yağlı olmasın. Biraz meyve iyi bir fikir olabilir. Meyve suyunun güzel ve soğuk olduğundan emin olun."

"Evet efendim," diye cevap verdi hizmetçi.

". Ben gidip kalan işlerimi halledeceğim."

Lahan kaçıyormuş gibi görünmemeye çalışarak olay yerinden hızla uzaklaştı.

Bölüm 2: Lahan ve Sarkan Ceset (Birinci Kısım)

Lahan için babasının batı başkentinden dönmesi hem iyi hem de kötü bir şeydi.

"Bugün ofisinize gitmelisiniz, Saygıdeğer Baba. En azından döndüğünüz ilk gün iyi bir görüntü sergilemelisiniz," dedi Lahan, Lakan'ın uykulu bir şekilde congee yemesini izlerken. Lakan'ın yanında üç çocuk duruyordu: En büyükten aşağıya doğru Sifan, Wufan ve Liufan -dört, beş ve altı numaralar- olarak adlandırılmışlardı. Onlar bir

Lakan'ın bir yerlerden bulup getirdiği üç yetim şimdi evin etrafındaki ufak tefek işleri yapıyordu.

Sifan özenle kaşığı Lakan'ın ağzına götürüyordu. Lakan aslında sadece tembellik ediyordu ama yanlış bir bakış onun genç oğlanlara karşı bir şeyler hissettiğini düşünebilirdi. Ancak kendi kendini beslemek zorunda kalsaydı, yemeği sonsuza kadar uzatırdı - aslında bir çocuk gibi. Demek böyle olacaktı. Ek olarak Diğer üç çocuktan biri, henüz reşit olma töreni için yeterli yaşta olmayan başka bir çocuktu; Lahan'dan bile oldukça küçüktü.

Lahan çocuğu tanıımıyordu ama bir gün önce ortaya çıkmış ve Lakan'a hizmet etmekle görevlendirildiğini söylemişti. Yüz hatlarından I-sei Eyaleti'nden geldiği anlaşılıyordu ama *neden* geldiği daha az açıktı.

"Sorduğum için özür dilerim ama siz *kimsiniz*?" Lahan dedi ki.

"Benim

Onurlu baban seni aldı mı?" Lakan'ın insanları bulmak gibi bir alışkanlığı vardı; çocuk da bu şekilde gelmiş olabilirdi. Eğer yetimse bu iyi bir şey olabilirdi ama eğer ailesi varsa o zaman bu bir kaçırma olayına dönüşürdü. "Eğer batı başkentine geri dönmek istiyorsan bana söylemen yeterli. Bu babamın sorunu ama onun akrabası olarak geri dönmeni sağlama sorumluluğunu üstleneceğim."

Klanın başının geri dönmesi Lahan'ı bir dizi sorumluluktan kurtardı ama aynı zamanda çözmesi gereken sorunların sayısını da büyük ölçüde artırdı. Yine de tek bir çocuğu eve geri getirmek, Bu yeterince kolaydı. Arka sarayın duvarlarını yıkma girişimini telafi etmekle kıyaslandığında, bunu başarabilirdi.

"Hiç de değil, efendim. Çalışmak için geldim. Ay Prensi bana şimdilik Lakan Usta'ya göz kulak olmamı emretti."

Lahan, Ay Prensi'nin bunu neden emretmiş olabileceğine dair hiçbir fikri yoktu ama "Anlıyorum, . O halde adınızı sorabilir miyim?"

"Elbette. Adım Kan Junjie."

"Kan Junjie..."

Adı her şeyi açıklıyordu.

Lahan hızlı düşünen biriydi ve bu tanıdık sözleri duyduğunda takma adını, kendi ağabeyinin batı başkentinden dönmemiş olmasıyla ilişkilendirdi. Lahan'ın hiç görmediği bu çocuk buradayken o neden oradaydı? Şimdi anlıyordu.

Ağabeyi ve bu çocuk aynı soyadını ve aynı ismi paylaşıyorlardı, yani yanlışlıkla yer değiştirmiş olmalıydılar. Bu son derece saçmaydı ama Lahan'ın ağabeyi tam da böyle bir yıldızın altında doğmuştu.

"Şimdi ." Lahan başını salladı. Ona göre kardeşi her işi yapardı ama hiçbir işte usta değildi -kısa çöpü çekmek dışında, eğer bu da bir işse. Uzak bir diyarda geride bırakılmıştı ve muhtemelen şu anda orada harıl harıl çalışıyordu.

Lahan ağabeyine karşı kötü niyet beslemiyordu; hatta onun çok iyi bir ağabey olduğunu düşünüyor ve bir gün onu güzel bir kızla tanıştırmayı umuyordu.

Sanfan odaya girdi. "Lahan Usta," dedi. "Evet, ne?"

"Çok özür dilerim ama bunu efendinin giysileri arasında buldum ve görmek isteyeceğinizi düşündüm."

Sanfan basit ama birinci sınıf bir parfüm kokan bir mektup uzattı. Gönderen hemen belli olmuyordu ama Lahan yazdıklarından kim olduğunu anlayabiliyordu; içinde biraz güç barındıran güzel karakterler.

Ay Prensi'nden Lahan'a, Kan Junjie'nin kim olduğunu ve neden orada bulunduğunu dolaylı ve özür dileyici bir dille açıklayan bir mesajdı.

Durum büyük ölçüde Lahan'ın tahmin ettiği gibiydi: Kardeşi merkez bölgeye döndüğünde Kan Junjie'yi eve geri göndereceklerdi ve Ay Prensi çocuğun o zamana kadar Lahan'ın gözetiminde kalmasını istiyordu. Kardeşinden özür dileyen Lahan, Ay Prensi'nin kendisine borçlu olması fırsatını kaçırmadı. Bunu yapmayı çok isterdi Aslında ona daha fazla iyilik yapıyordu, daha da fazla, ta ki asla geri ödenemeyecek kadar çok olana kadar.

Lahan sonunda bitirmişti ve Sifan da elini siliyordu.

ağız. Wufan ve Liufan ona tatlı meyvesini getirdiler.

"Saygıdeğer Peder," diye söze başladı Lahan, "mahkemeye çıkmadan önce, şu anda olup biten birkaç şey hakkında sizi bilgilendirmek istiyorum."

"Hrm? Herkes hala işini yapıyor, değil mi?"

"Sen bir yıl boyunca ortalıkta olmayınca bazı aksaklıkların olması kaçınılmazdı." Lahan Lakan'ın önüne bir Shogi tahtası koydu. Lakan Astlarını bir oyundaki taşlar gibi düşünür ve konumlarını tahta aracılığıyla belirtirdi. Başlarda herkes gibi Lahan'ın da kafası karışmıştı ama defalarca gördükten sonra bazı kuralları ayırt etmeye başlamıştı. Bu konuda mükemmel değildi ama Lakan'ın tahtadan ne anlatmak istediğini büyük ölçüde anlayabiliyordu.

"Parçalar nasıl hareket ediyor?" Lakan sordu.

"Gördüğünüz gibi, bu buraya gitti ve bu da burada..." Lahan bir Gümüş Generali düşman kampının içine taşıdı ve bir Piyonu aldı. Aynı zamanda, bir Fil tarafından bir Mızrak çalındı.

"Lance, ha? Her zaman iyi bir ruha sahipti ama yalancıya benziyordu."

Lakan siyaset gereği hiçbir hizbe katılmamıştı ama niyeti asla bu olmasa da etrafında bir hizbin oluşması son derece doğaldı. Onun yokluğu sırasında, hizbi karşıt grupların kaba kuvvet kullanmasını engellemek için baskı uygular, ancak bütün bir yıl boyunca, yazılı olmayan kural Lakan'ı asla geçememişti ama erozyona uğramıştı. Lakan'ın astlarından biri başka bir gruba geçmişti ama aynı zamanda kendi grubu da başka bir gruptan birini kendilerine çekmeyi başarmıştı.

Lakan, batı başkentine gitmeden önce halkına tek bir emir vermişti: "Geri döndüğümde, her şeyin tıpkı ayrıldığım zamanki gibi."

Bu emrin sonucu bir Mızrak'ın kaybedilmesi ve bir Piyon'un alınması olmuştu. Hiç şüphesiz astları onun dönüşünü korku ve titremeye bekliyordu.

Lahan'ın aklına bir geldi: Belki de normalde siyasi müzakerelerden anlamayan bir grup askerden saraydaki güç dengesini korumalarını istemek çok fazlaydı. O yine de geçer not almaları gerektiğini düşünüyorlardı, ancak

Lakan'ın nasıl tepki vereceğini.

Lakan, "Sanırım en azından bu Piyonu görmeliyiz," dedi.

"Elbette."

Wufan ve Liufan mürekkep ve kâğıt getirirken Lahan bir fırça aldı ve emirleri yardımcısı Onsou'nun anlayabileceği şekilde yazdı. Onsou için kendini kötü hissetti,

karısını ve çocuğunu bir yıl sonra ilk kez görebildiği günün ertesinde işe gelmesini söyledi.

Lakan'ın asistanı olduğu anda izin diye bir şey yoktu.

Lahan'ın kardeşiyle aynı adı taşıyan çocuk arabadan indiği andan itibaren heyecan içindeydi.

"Burası kraliyet sarayı mı? Vay be! Batı başkentindeki idari ofisten çok daha büyük."

Lahan çocukla ne yapacağını düşünüyordu; Normalde onu Sanfan'ın yanına bırakabilirdi ama bir sorun vardı: Beleşçileri, yani Yao ve En'en burunlarını sokmuşlardı. Her nedense, Junjie'nin üzerine titreyerek büyük bir gösteri yapmışlardı.

Sanfan ve Yao pek iyi anlaşıyorlardı ve aralarında sürekli kıvılcımlar uçuşuyordu, ancak Lahan'ın bunun nedeni hakkında hiçbir fikri yoktu ya da en azından yokmuş gibi davranmak istiyordu.

Her halükarda, en azından Lakan ve çocuk iyi anlaşıyor gibi görünüyordu, bu yüzden Lahan onu Lakan'a bir tür yardımcı olarak atamaya karar vermişti.

kıdemsiz asistan. Eğer bu Onsou'nun yükünü hafifletiyorsa, Lahan'ın bu kadar çok evrak işi biriktirmeyeceği anlamına geliyordu ve bunun için minnettar olacaktı. Yine de her şeyin şu şekilde olacağını hayal etmekte zorlanıyordu

Tüm gibi sorunsuz.

"Söylesene, En'en, kaküllerim düz mü?"

"Mükemmeller. Her zamanki gibi çok güzel görünüyorsun."

Lahan'ın arkasından beleşçilerinin sesleri geliyordu. Lakan'ı arabayla gönderecekleri için genç hanımların da gelmesine karar verilmişti. Kadınlar yürürken kendisini ve babasını bir araca bindiremezdi.

"Lahan Usta, kadınlara nazik olmak iyi bir şey ama bence bu kadar ileri gitmenize gerek yoktu," diye fısıldadı Sanfan ona. Bir kez onların şoförü olarak hizmet ediyordu. Açıkçası, onun başka bir iş yapması daha verimli olurdu ama Sanfan bunu duymak bile istemedi.

"Bu senin vereceğin bir karar değil Sanfan," dedi Lahan.

Bir süre sonra, "Anlaşıldı," diye cevap verdi.

". Babamı ofisine bırakmaya gidiyorum."

Yarından itibaren Lakan'ı Onsou'ya bırakacaktı - Lahan kesinlikle günlerini ona bakıcılık yaparak geçirmeyecekti.

Yao, "En'en, hadi sağlık ofisine gidelim," dedi.

Böylece ikisi denklemden çıkmış olacaktı ve bu da rahatlatıcı bir şeydi. Maomao döndüğüne göre, Lahan onların yatakhanelerine dönmelerini sağlamaya niyetliydi. "Sonra görüşürüz, Junjie!" Yao mırıldandı.

"Size de! Bugün işinizde iyi şanslar, Leydi Yao. Leydi En'en."

"Tanrım, bu kadar resmi olmana gerek yok." Yao şaşırtıcı bir şekilde

Junjie'ye aşınaydı ve tam da Lahan onun erkeklerden hoşlanmadığından bu kadar eminken. Belki de çocuk hâlâ çok genç olduğu için ona biraz gösterebilmişti. "Artık ağabeyine ve amcana yardım edeceksin."

Yao ve En'en gitmek üzereyken Lahan onlara işaret etti durdurmak için. "Affedersiniz ama ikiniz de bir tür yanlış anlama içindesiniz gibi görünüyor."

"Ne demek istiyorsun?" Yao başını eğerek sordu.

Genç Junjie cevabı kendisi verdi. "Hanımefendi. Kan, ancak Üstat Lakan veya Üstat Lahan ile bir akrabalığım yok."

"Gerçekten mi? Dün Lakan Usta'nın ne dediğini duydum. Dedi ki, 'Junjie mi? Sanırım o benim yeğenim,' dedi En'en, Lakan'ın esrarengiz derecede doğru bir taklidini yaparak. olursak, o da Bir gece önce gece yarısı atıştırması yaparak Lakan'a kendini sevdirmeye mi çalışıyordu? Lahan bu düşünceyle ürperdi.

"Yanılmıyor ama tamamen yanılıyor," diye bilgilendirdi Lahan onları. "Şu anda zamanımız yok, o yüzden daha sonra açıklayacağım."

Lakan'ın Lahan'ın biyolojik ağabeyinin adını hatırlaması mucizeden başka bir şey değildi. Ancak hatırlamamıştı,

adamin yüzünü hatırlamayı başarmıştı. Bu nedenle genç Junjie'yi muhtemelen "pek de öyle görünmüyor" gibi terimlerle sınıflandırmıştı. Bir şekilde farklı ama muhtemelen yeğenim." İkisi de çalışkan ve çalışkandı, bu yüzden belki de ona benzer görünüyordardı.

Lahan, kardeşinin bir an önce yuva kurmasına yardım etme arzusuyla yanıp tutuşuyordu.

"Erm... Adım herhangi bir soruna yol açıyor mu?" Junjie son derece huzursuz görünüyordu. Lahan, Yao ve En'en birbirlerine baktılar.

"Eh. Her şey çok karışık. Kendinizi üzme. Daha fazla Önemli olan, saygıdeğer babam yine uykuya dalmış, onu iyice bir kıpırdatır mısın?" Lahan söyledi.

"Emredersiniz efendim!" Junjie dedi ve Lahan'la birlikte uyuyan Lakan'ı sırtından itmeye başladılar.

Lahan'ın Lakan'ı ofisine bıraktıktan sonra endişelenmeyi bırakması ama oraya vardıklarında alışılmadık bir şamata vardı. Bir kalabalık oluşmuştu.

"Peki, şimdi," dedi Lahan.

"Sence sorun nedir?" Genç Junjie sordu. Birbirlerine baktılar.

Onsou ofisin dışında duruyordu ve şimdi, eve geldikten sadece saatler sonra, yüzünde çok acımasız bir ifade vardı.

"Sör Onsou. Sorun nedir?" Lahan sordu. "Sör Lahan. Belki de kendiniz görmelisiniz..." Onsou anlamlı bir bakışla ofisi işaret etti. Açıklamaktan daha çabuk olur, der gibiydi.

Lahan baktı. "Olacağım." Çok güzel olmayan bir şey asılı Orada. Yani, kirişlerin birinden boynundan sarkan bir adam cesedi.

"Heek!" Genç Junjie çok korkmuş bir halde konuştu. "Th... Th-Th-Th...
Bu..."

"Bir ceset, asılarak öldürülmüş, evet. İlk defa mı görüyorsun?"

"Evet... Bu da ne?! Bu şey de ne?!"

"Sana söyledim, o bir ceset. Bir ceset."

"Bu konuda nasıl bu kadar sakin olabiliyorsun?!"

Genç Junjie tamamen keyifsizdi ama Lahan için bir insan cesedi özellikle dikkat çekici bir şey değildi. Ne kadar çok insan varsa, o kadar çok ceset olurdu; hepsi bu.

Başkent ve çevresinde yaklaşık bir milyon resmi aile kaydı vardı, ancak Lahan'a göre bu sayı bir tahminden öteye gitmiyordu. Vergiler yetişkin nüfusa göre alınıyordu, bu nedenle vergi memurundan kaçmak için bazı insanlar yalan söyleyerek çocukları olduğu halde olmadığını söyledi ya da çocukları olmadığı halde yetişkin olmadan önce öldüklerini iddia etti veya bir erkeği kadın olarak bildirdi. Elbette, bazı aileler de muhtemelen

ölüm raporlarını göndermeyi unutmuşlardır, ancak kayıtlarda yer almayan çok daha fazla insan olduğuna şüphe yoktur.

Saray ve arka saray arasında on binlerce insan vardı - önemli bir nüfus. Ne kadar çok insan ne kadar çok, ölü birini görme şansı da o kadar çok olurdu. Eğer Nadiren bulunuyor gibiydiler, en kötü senaryoda bunun nedeni insanların onları başarıyla saklıyor olmasıydı. Askerler arasında, talim sırasında yanlış yerden darbe alıp ölenlerin sayısı hiç de az değildi. Geçen yıl böyle bir şeyin yaşandığı üç vaka kaydedilmişti; on sekiz kişi de hayatta kalmış ama çok ağır yaralanmıştı orduda devam edemeyeceklerini söylediler. Rakamlara bakıldığında çok büyük bir sayı değildi, ancak bildirilmeyen başka vakaların da olduğunu varsaymak gerekiyordu.

Bir de bürokratlar vardı ki, bunlardan bazıları kaçınılmaz olarak kendilerini işlerinin içinde o kadar sıkışmış buldular ki, kendi canlarına kıydılar.

Lahan ayağa kalkıp sallanan cesedi incelerken, "Hatırladığım kadarıyla geçen yıl yedi vaka vardı," dedi.

Ancak bu ceset bir bürokrata ait değildi: Üzerinde bir asker üniforması vardı.

"Burada şu yağmur yağdıran bebeklerden biri var! Bu şimdiye kadar gördüklerimin en büyüğü!"

"Saygıdeğer peder, bu bir insan cesedi."

Lahan her zamanki gibi Lakan'ın şaka yapıp yapmadığından tam olarak emin olamıyordu. Genç Junjie bu manzaraya daha fazla dayanamayarak arkasını döndü ve ağzını kapattı. Bu her zamanki gibi

tepki.

Kuşkusuz, Lahan cesedin yaydığı pislği koklamaya pek hevesli değildi, bu yüzden burnunu bir mendille kapattı.

"Ne yapmak istersiniz Lakan Usta?" Onsou sordu. "Odayı hemen temizletebilirim ya da bugün işinizi başka bir yerde yapabilirsiniz."

"Eğer güzel ve hızlı bir şekilde temizleyebilirsiniz, o zaman burada gayet iyiyim."

"Olabilirsin baba, ama diğer herkes hakkında o kadar emin değilim."

Lahan ölü bir bedeni güzel bir şey olarak görmüyordu. Çünkü bir Yaşam fonksiyonları sona erdiğinde olduğu şey; artık bir insan değildi. Ayrıca, zamanla çürüyecekti ve çürümek pek de saflık ya da temizlik için iyi, yani Lahan'a göre güzel değil. "Bu oda iyi güneş ışığı alıyor," dedi Lakan kararlılıkla. Burası hâlâ Soğuk bir mevsimdi ve Lahan için kestirebileceği sıcak bir yer olması çok önemliydi. Tüm izleyiciler şimdi Lahan ve grubunu izliyordu. Tam olarak söylemek gerekirse, on yedi asker, on sivil memur ve üç saray hanımı aval aval bakıyordu.

"Bu arada, bu kişi kim?" Lahan gözlüklerini düzeltti ve gözlerini kısarak adama baktı. Cesedi çok yakından incelemeye hevesli değildi ama merhumun kimliğini tespit etmek için bu gerekliydi. Lahan bugün işini bitirebileceğine pek ihtimal vermiyordu.

"Lakan Usta'nın yaklaşık iki yıl önce yanına aldığı bir asker," dedi Onsou. "Lakan Usta onu 'Lance' olarak tanımladı. inan."

"O zaman bu bizim dönek mi?"

"Gerçekten de öyle. Bir yıldan daha eski olmasına rağmen size verebileceğim bir hizmet kaydı var."

Lahan'ın o sabah Shogi tahtasında ele geçirdiği Lance buydu. Lahan biliyordu ve Lakan'a da söylemişti. Lance düşman bir grup tarafından kaçırılmıştı ama Lance'in yüzünü bilmiyordu. İnsanların yüzlerini hatırlamak Lahan'ın işi değildi; bu Rikuson'un işiydi.

"Ve az önce babamın ofisinde kendini öldürmeye karar verdi," diye düşündü Lahan. Odanın etrafına baktı. "Lance" sallanıyordu

ofisin tam ortasında bir giriş vardı.

Lakan'ın hamak isteğini dile getirmesinin ardından özellikle yüksek tavanlı ve birkaç sağlam mertekli bir ev inşa ettik. Sonuç olarak, Ancak o kadar atletik değildi ki hamakta bile duramıyordu. Anlamsız bir çabanın anlamsız bir hikayesi-

Ancak diğer ofisler odanın ortasında insanın kendini asabileceği şekilde inşa edilmemişti. Atıklardan çok uzakta değil Cesedin altında devrilmiş bir sandalye vardı; belki de adam sandalyeyi tekmelemişti.

Lakan'ın ofisi yokluğunda hiç bozulmamış gibi görünüyordu. Temizlenmişti ama üstünkörü bir şekilde. Lakan'ın Örneğin sevgili kanepenin tozu alınmıştı ama kitap raflarındaki örümcek ağlarıyla ilgilenilmemişti.

"Hmm." Lahan girişlerden sarkan ipi, ipten sarkan Lance'i ve devrilmiş sandalyeyi inceledi. "Baba."

"Mm?"

"Bu Lance'i öldüren suçlu - girişlerden sarkan adam - burada bizimle mi?"

"Mm."

Lakan çenesini sallayarak izleyenleri işaret etti.

"Ne?" Young Junjie yüzünde şaşkınlık ifadesiyle kalabalığa baktı. "Bu da ne demek oluyor?"

"Lütfen sesinizi alçaltın. Suçlunun bizi fark etmesini istemeyiz." Lahan Genç Junjie'yi azarlarken nazik olmaya çalıştı. Erkeklere karşı nazik davranmak gibi bir alışkanlığı yoktu ama söz konusu olan, Lahan'ın kendi ağabeyinin de karıştığı bir yanlış kimlik vakası nedeniyle kazara buraya sürüklenen bir çocuk olunca En azından birazcık nezaket gösterebilirdi.

Genç Junjie ellerini ağzına kapattı. İtaatkâr çocuklarla çalışmak çok daha kolaydı.

"Kim o?" Lahan Lakan'a sordu.

"Beyaz Go taşı..."

Suçlu Lakan'a bir Go taşı gibi görünebilirdi ama Lahan onları birbirinden ayıramıyordu. Gözlerini kıstı.

"Ah!" Kalabalık dağılıyordu, yani katil ortadan kaybolacaktı ama Onsou bunu anlamış görünüyordu. O değildi

Yüzlerle arası Rikuson kadar iyiydi ama yine de yüzler onun uzmanlık alanıydı.

"Sir Onsou?" Lahan ona döndü ve tüm bunların ne kadar büyük bir sorun olduğunu düşündü.

"Sir Lahan. Siz işinizi yaparken beni bu işi tek başıma halletmem için bırakmayı düşünmüyorsunuz, değil mi?" Onsou bir elini sıkıca Lahan'ın omzuna koydu ve ona kötü bir gülümseme verdi. Kendisi de bir askerdi ve tutuşu can yakacak kadar güçlüydü.

Lahan ne yapacağını düşünerek bir nefes verdi ve Lakan'a baktı.

"Uyumak istiyorum," dedi Lakan. "Ama önce Maomao'yu görmek istiyorum."

Lakan'ın beyni ortalama bir insanın anlayamayacağı bir şekilde inşa edilmişti. Sayılar ya da formüller kullanmadan problemleri çözebiliyordu ama kimse onun sonuçlara nasıl ulaştığını bilmiyordu. Suçlamaları ne kadar doğru olursa olsun, daha fazla kanıt olmadan bunları kabul zor bir iş olacaktır.

"Ahem!" Lahan yakındaki alt düzey bir memuru işaret etti. "Lütfen tıbbi ofise gidin ve onlara *alışılmadık* bir cesedi araştırmamız gerektiğini söyleyin. Kullanmanız gereken kelimeler bunlar-asılı bir ceset olduğunu söylemeyin. *Olağandışı* bir ceset."

"Alışılmadık bir ceset mi efendim?"

"Evet ve doğru yaptığınızdan emin olun. Tıbbi çıraklar nihayet işe döndüğüne göre, onları da çağırabilir misiniz? Sanırım tıbbi personel bu fırsatı kaçırmayacaktır. taze bir beden üzerinde çalışın."

Tüm bunlar Lahan'ın ona Maomao'yu getirmesini söylemesinin dolaylı bir yoluydu. Mutlak bir kesinlik mümkün değildi ama gelme ihtimali en az yüzde seksendi.

Bu, aksi halde cansız olan Lakan'ın biraz motivasyon toplamasına yardımcı olacaktır.

Lakan onlara cevaplarını verecekti ama cevap tek başına yeterli olmayacaktı. Onlara katilin kim olduğunu söyleyecekti ama ölüm nedenini ve şeklini bulmak Lahan ve diğerlerine kalacaktı. İkisi de Maomao'nun uzmanlık alanları.

Lahan gözlüklerinin burnuna iyice yerleştiğinden emin olduktan sonra içini çekti. Uzun bir zaman geçirmesi gerekecekti.

çok güzel olmayan bir Şeye bakıyorum.

Bölüm 3: Lahan ve Sarkan Ceset (İkinci Kısım)

Lahan küçük kız kardeşini neredeyse bir yıl sonra ilk kez gördüğünde pek de mutlu görünmüyordu. Sanfan'ın onu çağırmak için özel olarak bir mektup yazmasına gerek olmadığı ortaya çıktı.

"Merhaba, küçük kardeşim."

Maomao'nun ağzından çıkan ilk kelimeler "Scram, Abacus-Specs" oldu.

"Maaaooomaaaooooo!"

Lakan hemen yanındaydı ve ona sarılmaya çalıştı ama Lakan onu güvenli bir mesafede tutmak için yanağına bir süpürge sapı sıkıştırdı. O nereden bulmuştu? Lahan şaşkındı.

"Maomao, belki de ona bir nebze şefkat gösterebilirsin?"

"Benim yerimde olsan yapar mıydın?"

"Kesinlikle hayır."

Lahan bununla birlikte Maomao'ya eşlik eden iki kişiye döndü. Biri Dr. Liu'ydu, sarayda tıbbi işlerden sorumlu baş memurdu. Lahan'ın büyük amcası Luomen ile aynı kuşaktan, sert mizaçlı bir adamdı.

Diğeri çok daha genç bir adamdı, orta yapılıydı ve yüzünde pek de ciddi olmayan bir ifade vardı.

"Peki bu ceset nerede?" diye sordu genç adam. Baktı Dr. Liu da hemen bir muşta ile kafasına vurdu.

"Bu kadar yeter Tianyu," dedi doktor.

Tianyu, yani adı buydu. Bu bilgi Lahan'ın umurunda değildi. Ona göre Maomao'ya başka bir baş belası eşlik ama bu baş belası Lahan'a elindeki meseleye mükemmel bir giriş yapmasını sağlamıştı, o yüzden bunu görmezden geldi.

Lakan komik bir şey yapmaya kalkarsa, Lahan onu Maomao'nun üzerine atabilirdi.

Yine de Maomao'nun da kendisi hakkında aynı şeyi düşündüğünden şüphe duymuyordu.

"Boş zamanım yok. Belki de bize cesedi gösterme nezaketinde bulunursunuz? Ay Prensi'nin bu öğleden sonra dönüşümüzle ilgili bir rapor vermesini bekliyorum. Oyalanacak vaktim yok," dedi Dr. Liu. Sessizce kızgın olduğu belliydi. Keşif ekibinin raporu

Batı başkenti Lakan'ı da endişelendiriyordu. Lahan da bu işi bitirmek için en az iyi doktor kadar .

"Bu taraftan lütfen," dedi Onsou ve onları odaya götürdü. Ofis dışında bir yerde beklemeye karar vermişlerdi, çünkü Bu durum Genç Junjie için açıkça çok fazlaydı. Yine de kendini işine adanmış bir çocuktan ve yapabileceği bir şey olup olmadığını sormuştu, bu yüzden Lahan onu Lakan'ın bazen kullandığı başka bir odayı temizlemekle görevlendirdi. Lakan'ın oraya bir köpeğin terliklerini biriktirdiği gibi yığıldığı ıvır zıvırla doluydu.

Dr. Liu Lakan'a, Maomao'ya ve sonra da Lahan'a bakarak, "Söylememi mazur görün ama La'lar kendi ilişkilerine fazla yumuşak davranıyor gibi görünüyorlar," dedi.

"Kendi kızıma aşık olmanın nesi yanlış?" Lakan sanki bu tamamen sıradan bir konuşmaymış gibi cevap verdi. Bir atı yüklü bir odaya götürebilirsiniz, ama onu okumaya zorlayamazsınız.

Dr. Liu aptal değildi; Lakan'a söyleyeceği hiçbir şeyin bir fark yaratmayacağını biliyor olmalıydı. Rahat adımlarla ofise girdi. "Adamımız bu mu?" diye sordu. "Mızrak" hâlâ asılı duruyordu.

Tavan. Lahan cesedin aşağı indirilmemesi talimatını vermişti. "Bu şekilde ona çok iyi bakamıyorum."

Dr. Liu gözlerini kısmıştı ama Tianyu adındaki adam düpedüz heyecanlıydı. "Vay canına! Ölmüş! Öldü, tamam."

Maomao, "Cesedin olağandışı olduğunu söylediniz ama bu sadece bir asılma," diye mırıldandı. Muhtemelen bunu sessizce söylediğini düşünüyordu ama düşünceleri sık sık kendisine rağmen ağzından çıkıyordu. Lahan haberciye cesedin "olağandışı" olduğunu söylemesini tembihlemişti çünkü bu ölüm nedeninin bilinmediği anlamına geliyordu ve bu da işin içinde zehir olabileceği ihtimalini akla getiriyordu. Eğer o kadar çok kelimeyle bunun bir idam olduğunu söyleseydi, Maomao asla

İlgileniyorum. Lahan, Maomao'nun Lakan'ın ofisine gelmekten nefret edeceğini çok iyi biliyordu. Gelmesi için bir neden uydurmak zorundaydı.

"Onu burada asılı mı buldunuz? Bu onu hemen hemen bir intihar yapmaz mı?" Tianyu sordu. Dr. Liu'dan bir yumruk daha yiyerek ödüllendirildi.

"Araştırın! Gördüğünüz ilk şeye dayanarak hemen sonuca varmayın. Varsayımlarda bulunmak sadece kararınızı çarpıtacaktır." Sesi Maomao'nun büyük amcası Luomen'e çok benziyordu.

"Sanırım olay yerini rahatsız edilmeden bırakmış olmanız, bunun bir intihar olmadığına inanmak için bazı nedenleriniz olduğunu gösteriyor." Dr. Liu

zaten vücudu inceliyor.

"Doğru efendim," dedi Onsou, Lakan adına cevap vererek. Bütün konuşmayı Lahan'ın yapmasındansa bu konuşmayı onun yapması daha uygundu. "Eğer bu bir intihar olsaydı, bu bir çelişki yaratırdı."

"Ne tür bir çelişki?"

Onsou doktorun sorusuna bir parça ip göstererek cevap verdi. "Bu ip parçasını Wang Fang'ın boynundaki iple aynı olacak şekilde kestik. Devrilen sandalyeye olan mesafeye kendini asmasının mümkün olup olmadığını görmek istedik."

Eğer bir kişi kendini asacaksa, ilmiği sandalyenin yaklaşık otuz santimetre yakınına getirebilmeliydi, yoksa ne yaparsa yapsın boynunu ilmikten geçiremezdi. gerildi ve gerildi.

Lahan'ın gözünde dünya sayılarla dolup taşıyordu ve bu çelişki hiç de güzel değildi.

Tianyu, "Eğer atlarken sandalyeyi tekmelediyseniz, o zaman bu mantıklı değil," diye önerdi.

Onsou'nun yerine Lahan cevap verdi. "Sandalyenin arkalığı yukarıda duruyor. Yüz seksen kez dönmüş olması gerekirdi. Bu şekilde düşerken dereceler. Ne de olsa kendinizi arka dayanağa *doğru* asmak çok zor olurdu."

Maomao sessizdi, belki de Tianyu çok gürültü yaptığı için. Lakan'dan uzak durmaya çalışmaya devam etti.

Maomao şüpheli bir şekilde kokluyordu.

"Hrm. Benden iki kez kontrol etmemi istediğiniz bir şey olduğu için cesedi bırakmadığınızı varsayıyorum," dedi Dr. Liu.

"Kesinlikle," diye yanıtladı Onsou.

"Ve sandalye yerinden oynatılmadı mı?"

"İzleyicilerden birini tanıklık etmesi için çağırmamı ister misiniz?"

Görünüşe göre Dr. Liu, her konuda net olmayı seven bir adamdı. Şüphe duyulması gereken yerlerde şüpheli davranırdı. Sert bir adam gibi görünüyordu ama gerçeği çarpıtacak bir tipe de benzemiyordu, bu yüzden Lahan ondan hoşlanmadı.

"Kendiniz gelme ihtiyacı hissetmenize şaşırdığımı söylemeliyim, Dr. Liu," dedi Onsou, belli ki daha genç bir sağlık personeli bekliyordu. Kibar gülümsemesi sağ yanağının tam üç milimetre yükselmesine neden oldu.

"Çırakları bu şekilde göndermemizi söylemişsiniz. Onları denetleyecek birine ihtiyaçları var, değil mi?"

Başka bir deyişle, adamlarının herhangi bir örtbasın parçası olamayacağından emin olmak istiyordu.

". cesedi aşağı getirin."

"Elbette." Onsou bir astını çağırdı ve ona cesedi yere indirmesi talimatını verdi. "Hepiniz oturup bekleme nezaketini gösterirseniz sevinirim."

"Benim için sakıncası yok!" Tianyu hemen kanepede yerini aldı.

Dr. Liu, "Ayakta durabildiğim için mutluyum" dedi.

"Ben de," dedi Maomao ve ikisi de aynen yaptı.

Cesedi yukarıda tutan ipin, ceset tamamen yere düşmeden önce kesildiği düşünüldüğünde bile, bu zor bir işti. "Lance", Wang Fang, bir askerdi ve asker gibi yapılmıştı. Cesedi oldukça ağır bir yük.

Rapora göre, Wang Fang ilk olarak iki yıl önce Lakan tarafından fark edilmişti. Lakan, insan sarrafı ve hızlı hareket eden biri olarak kısa sürede onu işe almış. Adam adeta savaş için yaratılmıştı ve Lakan'ın test yerine verdiği işi hiç zorlanmadan halletti. Raporda Wang Fang'ın açgözlülük noktasına kadar hırslı - ancak uygun bir şekilde

Gözetim, sorun olmamalı.

Belki de öyle olmayacaktı ama Lakan'ın gidişiyile Wang Fang'ın böyle bir gözetimi kalmamıştı.

"Sonunda onu indirebildik," dedi Dr. Liu. Ceset bir bezin üzerine serilmişti ve o kadar güzel değildi ki Lahan, dürüst olmak gerekirse, gözlerini kaçırmak istedi. Hayattayken esnek olan deri şimdi mavimsi ve solgundu ve vücudun çeşitli deliklerinden sıvılar sızıyordu.

"Tianyu."

"Evet!"

Dr. Liu genç adama ilk bakışı atmasını söylüyordu. Maomao Tianyu'nun arkasına geçti ve cesede göz attı.

"Ne düşünüyorsunuz?" diye sordu doktor.

"Boynundaki tırnak izlerini görebilirsiniz. Kaçmaya çalışırken iple boğuştuğunu gösteriyor." Tianyu şaşkırtıcı derecede ciddi görünüyordu. Anlamsız biri gibi görünebilirdi ama görünüşe göre gerçekten de bir doktordu.

Maomao başını salladı ve cesede baktı. "Acı çektiğini söyleyebilirim."

"olduğunu söyleyebilirim."

"İnsan genellikle boynundan asıldığında acı çekmez mi?" Onsou aralarında geçen konuşmadan şaşkınlıkla sordu.

Cevap veren Dr. Liu oldu. "Yeterli güçle düşerseniz, boyun eklemleri yerinden çıkar ve bilincinizi kaybedersiniz. Bu durumda mücadele edemezsiniz."

"Yani kolay bir ölüm," dedi Onsou.

"Şart değil. Yanlış çok tatsız olur. Bunu tavsiye edemem." Bunun üzerine Onsou en acı gülümsemesini takındı. Dr. Liu devam etti, ", kıyafetlerini çıkarın."

"Emredersiniz efendim." Tianyu cesedi soymaya başladı. Maomao yardım etti. "Bu da ne? Yardım mı ediyorsun?" Lahan sordu. Ona göre

Maomao'nun Luomen'in ölü bir bedene dokunmaması kesin talimatı altında olduğunu hatırladı.

"Çünkü bu bir iş. Babamdan izin aldım," dedi.

Cesedin üzerindeki giysileri çıkarırken hiçbir korku belirtisi göstermedi. Lahan, küçük oğlunun cesetten elbiselerini çıkarması konusunda

Kız kardeş, ölü bile olsa erkek bedenini çıırılçıplak soymaya çok alışkın görünüyordu.

"Maomao! Bu kadar pis bir şeye dokunma!" dedi Lakan. Konuşmayı seven biriydi; üstü başı atıştırmalıklarla kaplıydı. Lahan onun ölü bir adamın huzurunda yemek yiyebilmesinden neredeyse etkilenmişti.

"Ayaklarındaki livor mortis'e bakılırsa bu adam uzun zamandır ölü. Sence ne kadar zamandır, Niangniang?"

"Kesinlikle en az yarım gün. Vücudun alt kısmındaki kızarıklık oldukça şiddetli."

Tianyu deriyi kopardı. "Mm. Etin sertliğine bakılırsa, en fazla on altı saat önce olduğunu söyleyebilirim." Dr. Liu bir şey söylemedi, yani belli ki aynı fikirdeydi. "Hata payını kabul etsek bile, akşam ya da gece ölmüş olmalı."

Lahan gözlüğüne dokundu. Bu adamın mesai saatinden sonra bu kadar uzun süre burada ne işi vardı? "Asılarak öldüğüne inanıyor musunuz?" diye sordu.

"Hı-hı," diye yanıtladı Tianyu. Dr. Liu yine ona karşı çıkmadı.

"İntihar mı yoksa cinayet mi olduğunu söyleyebilir misiniz?" Onsou sordu.

"Bunu kesin olarak söyleyemem. Dediğim gibi, sandalyenin konumu

Bu da bana bunu kendisinin yapmadığını düşündürüyor ama kesin bir şey söyleyebileceğimi sanmıyorum."

Bu kez Dr. Liu gerçekten de başını salladı. Bu sırada Maomao gözlerini kısarak tepesindeki kirişe baktı.

"Sorun nedir, Küçük Kardeş?" diye sordu Lahan.

Cevap vermedi, sadece ayak parmaklarına bastı. Ne yazık ki adam ayakkabılarının burunlarına malzeme doldurmuştu. belirgin bir şekilde köreltti.

"Sorun nedir?" diye tekrar sordu.

"Yukarıdaki ipe bakıyordum. Sanırım kement gibi bağlanmış. Bu şekilde merdiven kullanmak zorunda kalmazsınız."

"Kement mi?"

"Belki size göstermek daha hızlı olur." Maomao Doktor'a baktı. Liu izin istedi. Bir şeyleri kendi başına yapmaya başlarsa Liu kızabilirdi.

Ona izin veren Onsou oldu. "Lütfen bize göster, eğer

yapardın. İhtiyacınız olan bir şey var mı?"

"Asılmada kullanılabilecek bir ip. Ve ona bağlanabilecek bir taşınız varsa, bu yardımcı olacaktır."

Maomao Lahan'ın söylediği hiçbir şeyi dinlemiyordu ama Onsou'ya karşı nispeten uysal görünüyordu. Lahan, Maomao'nun bunu kendisinin de fark edip etmediğinden emin değildi, ama bu ezilmiş insan tercihi Luomen'in etkisinin belirgin bir işaretini taşıyordu.

"İzin vererseniz, o zaman." Maomao ipi aldı ve kayayı ucuna bağladı, sonra döndürerek yukarı fırlattı ve kiriş ile tavan arasında kavis çizdi.

"Peki bunu bir direğe nasıl bağlayacaksın?"

"Kirişin üstündeki ipin düğümüne bakarsan Anladım. Bunu sen yap-" Maomao ipin ucuyla gevşek bir halka yaptı ve diğer ucunu içinden geçirdi. "Ve sonra bunu çek." İpi kirişe sıkıca bağladı.

"Demek işler böyle yürüyor," dedi

Lahan. "Ne böyle çalışıyor?"

"Düşünüyordum da, eğer bu bir cinayetse, onu nasıl öldürmüş olabilirler?"

Suçlu, güçlü bir şekilde inşa edilmiş Asker. Kolayca boğulabilecek biri değil. Ya tavan kirişini kullansalardı? O zaman fiziksel olarak boynunu sıkacak güce sahip olmaları gerekmezdi.

"Onu boynundan kirişlere asarsınız, o zaman çok güçlü olmanıza gerek kalmadan öldürebilirsiniz." Bunun asılmaktan başka bir şeye işaret etmeyeceğinden bahsetmiyorum bile.

"Hemen hemen. Yine de benim gibi biri için imkansız olurdu." Maomao ipi bir kez daha çekti. Ölü askerin ağırlığının yarısı kadar bile ağır değildi.

"Yeterince doğru. Benim gibi bir adam bile muhtemelen bunu başaramazdı. Böyle iri yarı, ağır bir asker için değil. Babamın işaret ettiği olası suçlular bu kadar iri birini öldürebilecek gibi görünmüyordu."

Lahan, Lahan'ın izlediği seyircileri düşündü. "Suçlular mı? Yani yaşlı bunak kimin yaptığını zaten biliyor mu?" Maomao hemen kaşlarını çatı.

"Uh-huh! Babam hemen anladı!" "Ugh!"

Lakan aniden Maomao'nun yanında belirdi. Hemen geri çekildi. "Bunu ye... lütfen." Sesini kibar bir şekilde çıkarmayı başardı ama en yakındaki atıştırmağı kaptığı gibi bir köpeğe atar gibi fırlatmasında kibarlık adına hiçbir şey yoktu. Lakan koşmaya başladı ondan sonra.

Lahan, "Yiyecekleri israf etmeyin," dedi.

"Hepsini yiyecek ve bunu biliyorsun." Maomao ellerindeki kırıntıları temizlemek için ellerini çırpı. *Pekâlâ, bu iş halloldu*, der gibiydi. Dr. Liu tüm bunlar hakkında bir fikri varmış gibi ona bakıyordu ama Lakan'ı savunmaktan çekiniyordu, bu yüzden hiçbir şey görmemiş gibi davranmaya karar verdi.

"Madem kimin yaptığını biliyorsun, neden doktor çağırdın?" Maomao sordu.

"Saygıdeğer babam suçu kimin işlediğini biliyor olabilir ama neden ve nasıl olduğunu söyleyemez. Sanırım artık nasıl olduğunu biliyoruz. Bu da bana cinayet sebebinin ne merak ettiriyor."

"Sebep, doğru..." Maomao kanepeye doğru baktı. "Biliyor musun?"

" yukarı."

"Aydınlat beni, Küçük Kardeş."

Cinayetin Lakan'ın adamları tarafından ayarlandığı ortaya çıkarsa hainin intikamını almak için astlarını kullanırsa, bu bir sorun olurdu. Lahan bu işi mümkün olduğunca sessizce halledebileceklerini umuyordu.

Maomao ona, "Gerçekten söylemek istemiyorum," dedi.

"Yapmak zorundasın, yoksa Ay Prensi'yle vereceğim rapora geç kalacağım."

Maomao pek mutlu görünmüyordu ama konuşmaya başladı.

"Cinayet sebebi çok derin bir şey değil. Katil kadındı, değil mi?"

"Mükemmel tahmin."

Lahan gerçekten etkilenmişti. Lakan "beyaz Go taşı" demişti. Genelde onun gözünde beyaz Go taşları kadın, siyah olanlar ise erkekti.

Maomao burnunu çekti. "Çok basit: Merhum bir erkek ve

katil bir kadındı."

"İşin bu, değil mi?"

"Uh-huh." Maomao artık çıplak olan bedene ilgisizlik. Eğlence bölgesinde büyümüş biri için, kadınlarla erkekler arasındaki gergin ilişkiler yeni bir şey değildi.

"Madem bunları biliyordun, bir şeyler söyleyebilirdin," dedi Lahan, kız kardeşinin suskunluğuna sinirlenerek. Yine de Maomao'nun neden sebebini açıklamaktan kaçındığını anlıyordu. Maomao'yu yetiştiren Luomen, temelsiz varsayımlardan nefret ederdi ve Maomao'ya, çok hafife alınarak ya da bir şeye dayanarak konuşulmaması gerektiği inancını aşlamıştı.

Belki de savunmasız pozisyonlarda bulunanlar birkaç yanlış sözle kolayca felakete sürüklenebilecekleri için.

"Pekâlâ. Maomao ne demek istediğini söylemeyeceğine göre, açıklamayı ben yapayım mı?" Lahan sordu. Maomao katilin bir kadın olduğunu doğruladıktan sonra, nereye gittiği konusunda oldukça iyi bir fikri vardı.

"Hayır, yapabilirim," dedi Maomao.

"Peki, şimdi." Lahan bunu söylemesinin ne anlama gelebileceğini merak etti. Geçmişte olsa, kendisi konuşmak zorunda kalmak yerine başkasının liderlik etmesine memnuniyetle izin verirdi. "Sende bir değişiklik olduğunu görüyorum Maomao, ama biraz beklemelisin. Konuşmayı benim yapmam daha iyi olur. Bize açıklayabilir misin?"

". Yine de birkaç şeyi teyit etmek istiyorum." "Ne gibi?"

"Katilin nasıl bir kadın olduğunu."

"Ne demek istiyorsun, ne tür?" Lahan izleyici kalabalığını düşündü ve orada bulunan kadınları hatırladı.

"Üç kişilerdi ama suçu hangisinin işlediğini tam olarak bilmiyorum."

"Üç kişi," diye yineledi Maomao, kışkırtarak. "Biliyorsun, değil mi Lahan, bir kadının koca, güçlü bir askerin kendini asmış gibi göstermesinin imkânsız olduğunu?"

"Sanırım. Bir kadının bu suçu işlemesinin imkânsız olduğunu mu söylüyorsunuz?" Kurban muhtemelen sözde katilinin en az iki katı ağırlığındaydı.

"O halde imkansızı nasıl mümkün kılarırsınız? Şunu düşünün

ve cevap kendini gösterir. Eğer bir kadın bunu yapamıyorsa, neye ihtiyacınız var?"

"Eğer bir kadın... Ah. Ne demek istediğini anladım!" Lahan farkına vardığında ellerini çırpı. Basitliğin ta kendisiydi.

Maomao başka bir şey söylemedi, sadece arkasını döndü. Belki de patronu Dr. Liu'nun ona sabitlediği sabit bakışlar . Sadece Maomao'ya göz kulak olmak zorunda değildi, aynı zamanda Tianyu'nun cesede olan ilgisini dizginlemek. Böyle astları varken, onun yerinde olmak kolay olamazdı.

Bu sırada Lakan kanepeye uzanmış, Maomao'nun attığı atıştırmalıkları kemiriyordu. Birazdan öğle uykusu vakti gelecekti. Lahan yüzünde orta derecede çelişkili bir ifadeyle ona baktı.

"Sir Onsou," dedi Lakan'ın yardımcısına. "Daha önce o kalabalığın içinde olan üç kadını çağırır mısınız?"

". "Teşekkür

."

Güneşin konumuna bakılırsa öğlene kadar vakitleri vardı. Lahan gözlerini yarı kapalı tuttu, kalbi ağırlaşıyordu.

Bölüm 4: Lahan ve Sarkan Ceset (Üçüncü Kısım)

Onsou'nun getirdiği üç kadın da bu yılki sınavları yeni geçmiş saray hanımlarıydı. Oldukça saygın bir geçmişleri vardı; ikisi memur kızıydı. diğeri ise tüccar bir aileden geliyordu. Lahan, her ikisinin de dikkat çekici derecede güzel olduğunu düşündü.

Ayrıca Adalet Kurulu'ndan yetkilileri çağırma cüretini de göstermişti. Lakan'ın Savaş Bakanlığı'yla araları pek iyi değildi ama kavga çıkarmak için de bir neden yoktu. Lahan tüm bu olaylara tanıklık edecek birini istiyordu.

"U-Um, neden buraya çağırıldığımızı sorabilir miyim?" Saray Leydisi Hayır.

1'in kaşları üç milimetre kadar düştü. Onun hakkında aldığı kısa raporda, kırsal kesimde yaşayan bir ailenin kızı olduğu yazıyordu. ve başkentteki akrabalarının yanında kaldığını söyledi. Parlak siyah saçları vardı.

"Bizi böylesine korkunç bir olayın yaşandığı odaya getirdiğinize inanamıyorum. Herhalde bize cesedi temizlememizi söylemeyeceksiniz?" Saray Leydisi No. 2 titreyerek konuştu. Tüccarın kızıydı, başkentte büyümüştü ve ayrıca güzel siyah saçları vardı.

"Ben-ben-ben eve gitmek istiyorum!" dedi 3 numaralı saray hanımı, şiddetle titreyerek. Bir devlet memurunun en küçük kızıydı ve tıpkı kuzguni saçlı bir güzeldi. Her birinin yüzü oldukça farklıydı, ancak arkadan bakıldığında hepsi birbirine çok benziyordu.

"Bu durum, öngörülen ölüm zamanına dair tanıklarımız olsa bile kimin kim olduğunu söylemeyi zorlaştıracaktır." Onsou kollarını kavuşturdu. Dr. Liu ve diğer sağlık personeli odada kalmıştı. "Peki bu kadınlardan hangisi suçlu?" Onsou Lakan'a baktı ama o uyuyordu. Eğer uyanık olsaydı bile

katil, açıkça tanımlanmış bir gerekçe olmadan asla tutmaz ve ve Lahan'ın bu cinayetten zorla bir kanıt çıkarmaya çalışmasını dayanılmaz derecede güzel .
durum.

Lahan, "Gördüğüm kadarıyla buraya şüpheli olarak getirildiğiniz için biraz perişan görünüyorsunuz hanımlar," dedi. Güzel kadınlarla konuştuğu için olabildiğince kibar olmak istiyordu
-Bir yandan da içlerinin de dışları kadar güzel olmasını umuyor, hatta diliyordum.

"Elbette öyleyiz. Bu bir intihar, değil mi? Neden onu bizim öldürdüğümüzü söylüyorsunuz ki?" diye sordu 1 numaralı saray hanımı.

"Ben mi, bir katil mi? Böylesine büyük bir ayının katili mi?" diye sordu Saray Leydisi No. 2.

"Ne zaman öldü ki? Eğer dün olduysa, size evimde olduğumu kanıtlayabilirim," diye öneride bulundu Saray Leydisi No. 3.

Lahan, "bakış açısı tamamen anlaşılabilir," dedi.
Gülümsemesi hiç bozulmadan üç bayana baktı. "Ancak, intihar hipoteziyle ilgili, odanın durumu ve cesette bulunan yaralar da dahil olmak üzere bazı belirgin sorunlar var. Ayrıca, aileniz ya da arkadaşlarınız tarafından sağlanan mazeretlerin ikna edici kanıt olarak kabul edilmeyeceğini bilmeniz gerektiğini düşünüyorum."

Üç kadın buna kaşlarını çatı.

"Daha da önemlisi, üçünüzün de bu adamı öldürmek için bir nedeni yok muydu?" Wang Fang'ın şimdi bir çarşafın altında yatan cesedini işaret etti. "Bu adam hırslı olduğu kadar açgözlüydü de.

onun ilgisini çeken bir kadın görmediği anlaşılıyor.
yatağına girmeye çalışmadan fantezi yapıyordu. Birkaç yetkili Wang Fang'ın üçünüzle de konuştuğunu gördü."

"Doğru, *benimle konuştu*, tamam. Sadece birkaç kez de değil," dedi 2 Numaralı Saray Leydisi iç çekerek. "Ama bana yaklaşan tek erkek o değilBunu söylemek utanç verici olsa da, saray hanımlarının birçoğunun burada iyi bir evlilik arayışında olduğunu anlıyorsunuzdur herhalde?" 2 numaralı Leydi tüccarın kızıydı ve Lahan'ın pek de hoşlanmadığı bir kişiliğe sahipti.

"Gerçekten de ," dedi. "Yine de, gelmeyen bir amirin ofisini seçmek

bir buluşma için, diyelim ki, zevksiz."

Üç kadının da yüzü kızardı. Bu her şeyi anlatıyordu.

"Sen neden ?" diye sordu içlerinden biri.

"Burnu bir kedininki kadar hassas olan bir aile üyem var. Bu ofisin sahibinin çok sevdiği kanepede çok özel bir koku keşfetti."

Lahan kendisi anlayamamıştı ama görünüşe göre koku alma duyuları daha iyi olanlar hemen anlıyordu. Maomao bir genelevde büyüdüğü için kokuya karşı özellikle hassastı.

Kısacası, Lakan'ın şu anda uyuduğu kanepede Wang Fang'ın randevuları sırasında eylemi gerçekleştirmek için kullanılmıştı. için güzel bir yer olmalıydı; Lakan koltukları konusunda çok titizdi.

"Bu ofiste çalıştığı süre boyunca sadece minimum temizlik yapıldı. Sahibinin yokluğunda kanepenin etrafı başka hiçbir yerde olmadığı kadar temizdi. Kanıt bırakmamak için ortalığı toparladığınızı düşünmüş olabilirsiniz ama burada hayvan burnuna sahip biri olduğu için bunu hemen anladık."

Maomao ona ters ters bakarken, yanındaki Tianyu da "Kahretsin, ben de onun üzerine oturdum!" diyordu. Suçlu koltuğunda Lakan'a gelince, hiçbir uyanma belirtisi göstermiyordu.

"Varsayalım ki bu oda o adamın küçük aşk yuvasıydı. Bu, onun burada birlikte olduğu kişinin biz olduğumuz anlamına gelmez," dedi Saray Leydisi No.1, sesi titreyerek.

"Sizinle aynı fikirde olmak istesem de olamam," dedi Onsou bir adım öne çıkarak. "Burası Efendi Lakan'ın kişisel ofisi. O batıya gitmeden önce saraydaki hiçbir hanım buraya yaklaşmaya cesaret edemezdi.

Lakan Usta'yı çok iyi tanıyorlardı."

Lakan'ın sağı solu belli olmazdı; bir sonraki hamlesinin ne olacağını asla bilemezsiniz. Bu yüzden diğer memurlar kararlı bir şekilde ondan uzak durdular ve saray kadınları bile, kimsenin barut dolu bir depoya isteyerek girmeyeceği gibi, çok yaklaşmamaya özen gösterdiler.

Birçok kişi bir zamanlar Lakan'ı hafife almıştı, ünlü bir ailenin en büyük oğlu olmasına rağmen başarısız olarak damgalanmıştı. Yine de eleştiriler Lakan'ın sırtından hemen atılmıştı; oynayabildiği sürece

masa oyunlarını oynarken mutluydu.

Lakan ayrıcalık ve güce ihtiyacı olduğunu anladığında, kendisine engel olarak gördüğü herkesi köklerinden söküp atmıştı. Artık "ordunun tilkisi" söz konusu olduğunda yazılı olmayan bir kural vardı: Onu rahat bırak. Yanına bile yaklaşmayın.

"Ancak Lakan Usta son bir yıldır uzakta. Hepiniz burada yeni olduğunuz için hiçbiriniz bu odayı bir erkekle tanışmak için kullanmayı düşünmediniz."

Onsou haklıydı. Bu kadınların üçü de geçen yıl saray hanımefendisi olmuştu ve Lakan'ı tanımıyorlardı. Ondan uzak durmaları gerektiğine dair yazılı olmayan buyruğu anlamış olsalar bile, bu onlar için pek bir şey ifade etmiyor olmalıydı. Aksi takdirde ofisinde aval aval bakan kalabalığa asla katılmazlardı.

Ve son bir yıl içinde bu üçü dışında başka yeni mahkeme üyesi olmamıştı.

"Yani senin fikrine göre içimizden biri onu küçük bir olay yüzünden öldürdü.

Kıskançlık mı? Sizi hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm ama ben ya da biz hanımlardan herhangi biri sıksa kollarımızla bu adamı nasıl öldürebilir ve bunu bir şekilde intihar gibi gösterebilirdik?" 2 numaralı saray hanımı söyledi. 1 ve 3 numaralar hemen başlarını sallayarak desteklediler.

"Bunu sorduğunuza sevindim. Ben de bu soruyu düşünmek istiyorum.

hemen şimdi." Lahan Maomao'yu yanına çağırdı. Maomao ona dünyanın en iğrenç bakışını atınca, Lahan onun yerine Maomao'nun yanına gitmek zorunda kaldı. "Bana biraz yardım edebilir misin?" diye sordu.

"Ben burada sadece tıbbi personele yardımcı olmak için bulunuyorum. Size ne gibi bir yardımda bulunmamı istersiniz?" Maomao sanki bir senaryoyu okuyormuş gibi cevap .

"Bir kadının sıksa kollarından bahsettiği için, bunu sizin yapmanızın daha inandırıcı olabileceğini düşündüm."

"Elbette hayır, Lahan Usta. Hiç güneş görmemiş gibi solgun ve bir fırçadan daha ağır bir şey tutamayacakmış gibi görünen söğüt gibi kollarınızın yeterli bir gösteri sağlayacağından eminim."

Maomao ve Lahan birbirlerine ters ters bakmaya başladılar. "Ah, adama yardım et, Niangniang."

"Eğer ona yardım etmezsen, bu iş asla bitmeyecek. Yap artık şunu."

Maomao Tianyu'ya kötü bakış attı ama Dr. Liu'nun talimatını reddedemezdi. Dilini şaklattı. "Pekâlâ."

"İpi tavan kirişinin etrafına at. Daha önce yaptığın gibi."

"Hı-hı." Maomao kibarlık numarasını bırakmıştı; etraftakilerin duymayacağı kadar sessiz cevap verdi.

"Al. Halat."

"Evet."

Maomao ipi aşağı sarkacak şekilde kirişin etrafına doladı, sonra da düğümledi. Sonunda bir ilmik yaptı.

"Bu ipin bu kadar büyük bir adamı tutmak için yeterli olduğunu mu düşünüyorsun?" Saray Leydisi No. 2 iç çekerek şöyle dedi.

"Evet ama onu sadece bununla asmak zor olur. Burada bir ipim daha var." Lahan ikinci ipi Maomao'ya uzattı, o da ilkinde olduğu gibi kirişin etrafına doladı. Ancak bu ipi düğümlememiş, serbestçe sarkmasına izin vermişti. Lahan açıklamaya başladı: "Bu ipin ucuna da bir ilmek atacaksın, sonra da öldürmek istediğin kişinin boynuna geçireceksin - Maomao!

Onu benim şerefli babamın boynuna takma!"

Maomao ipi uyuyan Lahan'ın boynuna geçirmeye çalışıyordu. Babasından nefret ediyorsa, Lahan'ın bu konuda yapabileceği bir şey yoktu ama bunun *başka bir* cinayete dönüşmesini istemiyordu tam orada dururken.

"Niangniang, tam burada mükemmel bir şeyimiz var!" Tianyu Çarşafı cesedin üzerinden çekip alacakmış gibi görünüyordu ama neyse ki Dr. Liu kafasına bir kez daha vurarak onu durdurdu.

Lahan, Dr. Liu'nun varlığı için gerçekten de minnettar olmaya başlamıştı.

Onsou bir kum torbası getirdi. "Al, bunu kullan." Bağlanan kısım boyun için güzel bir benzetme olurdu, iplerini koymak için mükemmel bir yer.

Tavanın kirişleri olduğu gibi kullanılmış kütüklerden oluşuyordu, bu da bir makara gibi hareket ederek halatı yukarı çekmeyi kolaylaştırıyordu.

Ama...

"Hiç hareket etmiyor, değil mi?" Saray Leydisi No. 2 güldü.

Lahan'ın evlatlık küçük kız kardeşi Maomao çok güçlü değildi. Cinayet kurbanı kadar ağır olduğu ölçülen kum torbası, onun ağırlığının en az iki katıydı. Hareketli bir makarayla, yük makara sayısı ile orantılı olarak hafifletilebilirdi, Maomao bile kum torbasını kaldırabilirdi. Ancak yerinde sabitlenmiş olan kiriş sadece sabit bir makara gibi hareket ediyordu ve kaldırılan nesnenin ağırlığını değiştirmiyordu.

Maomao ipi sıkıca kavrayarak gerindi ama kum torbasını kaldırmak yerine yerden havalanmaya başlayan kendisi oldu.

"Haklısın, kıpırdamıyor. O zaman yardım edeyim," dedi Lahan. O Maomao'ya ipte katıldı, elinden geldiğince sert bir şekilde çekti ve tüm vücut ağırlığını geriye verdi.

"Bunu yapamam... ve sen... bunu biliyorsun!" Maomao homurdandı. "Kapa çeneni ve... çek...!" Lahan cevap verdi.

"Yardım bile etmiyorsun! Hareket etmiyor!"

"Kapa çeneni dedim!"

Onlar ileri geri atış yaparken, kum torbası yavaşça havaya doğru yükselmeye başladı.

"Huff, puff!"

"Puff, huff!"

Kum torbasını on-on beş saniye kadar asılı tuttuktan sonra ikisinin de gücü tükendi ve kum torbası bir gümbürtüyle yere düştü. Maomao ve Lahan nefes nefese onu takip etti. Lahan fiziksel emekten pek hoşlanmazdı, ama onun gösterisi en iyisi olacaktı. buradaki herkesi ikna edebilir.

"Cesedin boynunda, kurbanın ipi tırmaladığını gösteren çizikler vardı," dedi Lahan nefesini tutarak. "Eğer sandalyeden atlamış olsaydı bu çizikler olmazdı. bir anda boğuldu."

Bunun üzerine üç kadının yüzleri sertleşti.

"Biriniz tek başına başaramazdı, doğru. Ama ikiniz birlikte, bu mümkün olabilirdi, değil mi?"

Lakan beyaz bir Go taşından bahsetmişti ama hangisi olduğunu söylememişti. Yani belki de birden fazlaydı.

"İkinizin soluk soluğa kalışını dinleyin. Belki iki kişi onu öldürebilirdi ama bana onu gibi gelmiyor," dedi 2 Numaralı Saray Leydisi, yüzündeki gergin ifadeye rağmen.

"Gerçekten de öyle. İki kişi onu ancak zar zor kaldırabilirdi, bu yüzden asma işlemini gerçekleştirmeleri zor olurdu. Bunun için üçüncü bir kişi gerekir."

Kadınların yüz ifadeleri daha da gerginleşti.

Lahan bir şekilde Maomao'yu sakinleştirmeyi ve kum torbasını tekrar kaldırmasına yardım etmesini sağlamayı başardı. Daha önce hazırladıkları ilmiğin hizasına geldiklerinde, Onsou sandalyenin üzerine çıktı ve diğer ilmiği kum torbasının "boynuna" geçirdi. Sonra da Torbayı astıkları ikinci ipi kestiler ve torba kırışlardan düzgünce sarktı.

"Bakın," dedi Lahan. "Hiçbir zaman tek bir katil olduğunu söylemediğimi fark edeceksiniz. Bunu üçünüz birlikte yaptınız."

Bu sözlerle birlikte, üç bayan hayal kırıklığı içinde ağlayarak ve yerleri tekmeleyerek yıkıldılar.

Bir hayli tekmeleme ve çığlıktan sonra, üç kadını ele geçiren şey onları serbest bırakır gibi oldu ve sessizce suçlarını itiraf ettiler.

Arkadaş olmuşlardı çünkü hepsi de bu yıl saray saflarına katılmıştı. Hiçbiri daha deneyimli saray kadınlarıyla pek iyi anlaşamıyordu, bu da onların

Hatta o kadar güçlü ki aynı saç ürününü kullanmışlar, bu da üçünün de neden bu kadar güçlü olduğunu açıklayabilir. parlak siyah saçlar.

Her bir kadın, iyi bir evlilik adayı bulmaları için ailelerinden gelen talimatlarla saraya gönderilmişti ve her bir kadın Wang Fang'ı bulmuştu. Her bir kadına yaklaşmıştı. ayrı ayrı, ve oradan nereye gittiğini hayal edebilirsiniz.

Wang Fang, bir süredir
Ama bir kadının sezgileri hafife alınacak bir şey değildir ve üç
zamanlayıcı kısa sürede fark edildi.

Derler ki, bir zina vakası ortaya çıktığında, bir kadının
Nefret diğer kadına yönelir ama bu olayda üç kadın zaten arkadaşı ve
bu yüzden öfkeleri Wang Fang'a yöneldi.

Böylece üçlü onu öldürmek için komplo kurdu. Lakan'ın yakında
eve döneceğini bildiklerinden, stratejistin dönmesinden bir gün önce
Wang Fang'ı bu ofise davet ettiler. İçlerinden biri kanepeye
uzandığında -ki bu onların buluşmalarındaki olağan prosedüdü- ve
Wang Fang'ın arkası dönükken, diğer iki kadın saklandıkları yerden
fırlayıp
ipleri boynuna doladı.

"Kadınlar gerçekten de korkunç," dedi Lahan derin bir iç çekerek.
Eğer

Sadece Wang Fang durumu daha iyi idare edebilirdi. Belki daha
pragmatik davranabilecek daha olgun kadınlar bulabilirdi.
oyunları hakkında.

Ofiste sadece Lahan, Onsou ve hâlâ olan Lakan kalmıştı. Tıbbi
ofisten gelenler
işlerine geri dönmüş ve bayanlar Adalet Kurulu yetkilileri tarafından
götürülmüştü. Ceset hâlâ ofisin bir köşesinde duruyordu, bu yüzden
Lahan Young Junjie'yi meşgul etmeye devam etti
bitişik odanın temizliği ile.

"Wang Fang'ın biraz kıskançlık yüzünden öldürüldüğünün ortaya
çıkmasına inanamıyorum. Kesin başka bir sebebi vardır diye
düşünmüştüm," dedi Onsou, Lakan için kıyafet hazırlarken iç
çekerek. Kıyafet özenle ütülenmişti; İmparator'la buluşmadan önce
patronuna yeni kıyafetler giydirmek istediğine şüphe yoktu.

"Sadece biraz kıskançlık olmayabilir." Lahan üç kadının hizmet
kayıtlarına uzun uzun baktı. Zihninde, geçmişlerini birleştiren bir sayı
görmeye başladı.

"İşin içinde başka bir şey mi düşünüyorsun?"

"Öyle bir şey olsaydı çok rahatsız , bu yüzden araştıracağım.
o."

Lahan konuşurken bile bir pişmanlık duygusu hissetti. İşte gitti
günün geri kalanında. Ama sonra, böyle bir şeyin olabileceğini tahmin
etmişti. Sadece devam etmek zorundaydı.

Bölüm 5: Jinshi ve Rapor

Jinshi'nin dizlerini gömdüğü kalın kilimin üzerinde bir ejderha dikiliydi ve iki yanındaki sütunlara da aynı ejderhanın resimleri oyulmuştu.

Halının etrafı yüksek

Hepsi de Jinshi'ye ve batı başkentinden geri dönen diğer kişilere bakıyordu.

Jinshi başını alçakgönüllülükle eğiyordu. "Başını kaldır."

Jinshi bunu yaptı ve zamandır görmediği bir şey gördü: İmparator tahtında oturuyordu.

"Bu kadar uzun bir yolculuktan yorgun düşmüş olmalısınız. Sağlığınız yerinde mi?" diye sordu İmparator.

"Nazik ilginiz için teşekkür ederim," diye yanıtladı Jinshi. Açık konuşmak gerekirse, kendisini Majestelerine takdim etmesi gerekirdi Batı başkentinden döndükten hemen sonra, ancak İmparator araya girerek toplantıyı ertesi güne, yani şimdiye ertelemişti. Toplantının tam zamanlaması, öğleden sonra, iyi yapılmış bir iş için bir ödül den çok, şüphelenilen bir eylemdi.

raporunu vermek üzere orada bulunanlardan bir diğerine yöneldi.

Lakan çaprazlamasına Jinshi'nin arkasındaydı ve uykulu görünüyordu. Ondan başka hiç kimse İmparatorluk huzurunda esneyecek kadar kaba olamazdı.

"Zuigetsu, kilo mu verdin?" diye sordu İmparator. Ülkede Jinshi'nin gerçek adını kullanabilen tek kişiydi. Diğer insanlar Jinshi'den Ay Prensi olarak bahsediyordu.

büyük ölçüde, veliahtlığı sırasında Güneş Prensi ya da Öğle Prensi olarak bilinen İmparator'un aksine gelişmiştir.

"Çok fazla değil," diye yanıtladı Jinshi. İnkâr etmiyordu: Beş kilo kadar vermişti ama tam olarak ne kadar verdiğini söylemeye gerek yoktu.

sayı. Jinshi kendi kilosundan çok İmparator'un sakalında beliren beyaz çizgiler endişeleniyordu.

Onları boyamamış ya da saklamaya çalışmamış olması, hiçbir şey yapmamasını söylediğini gösteriyordu. Jinshi böğründe uzun zaman önce iyileşmiş olması gereken yanıktan kaynaklanan bir zonklama hissettiğini düşündü.

Bir İmparatorluk hükümdarının yapması gereken pek çok iş ve endişelenmesi gereken pek çok şey vardı. Jinshi'nin batı başkentine gitmeden hemen önce yaptıklarının Majestelerini çok endişelendirdiğine şüphe yoktu. Yeni gelenlerden birkaçının Beyaz saçlar onun hatası olabilirdi ama Jinshi yine de pişmanlık duymuyordu.

İmparatorun yanında en önemli danışmanları duruyordu. İmparator'un tahta çıkışından yana on yıl geçmişti ve aralarında pek çok değişiklik . Bir zamanlar Shishou'nun olduğu yerde şimdi Gyokuen duruyordu.

Jinshi odaklandı ve raporuna başladı. "Ka Zuigetsu alçakgönüllülükle kendisini İmparatorluk huzuruna takdim ediyor," dedi. İmparator ona gerçek ismiyle hitap edebilen tek kişi olduğu için, Jinshi'nin gerçek ismini kullanabileceği tek kişi de oydu.

Jinshi, Majestelerine yazılı bir rapor sunmuştu; şimdi sadece I-sei Eyaleti'nde geçirdiği bir yılın genel hatlarını gözden geçiriyordu. Arada sırada Gyokuen'e bakıyordu; adamın yüz ifadesi hiç değişmemişti ama oğlunun ölümüyle ilgili bir şeyler hissetmiş olmalıydı.

"Gördüğüm kadarıyla çok çalışmışsınız." İmparatorun sesiydi bu, Jinshi'nin her zaman bildiği gibi sakin ve sessiz. Daha önce, raporlar , Jinshi kendisini sık sık akşamları Majesteleri tarafından çağrılmış bulurdu. Şarap içecek, atıştırmalıkların tadını çıkaracak ve Jinshi olanlar hakkında çok daha fazla ayrıntıya girebilecekti. O Bu gece de böyle bir davetin gelip gelmeyeceğini merak ediyordu.

Bu öğleden sonraki planı en kısa açıklamayı yapmak ve Lakan bir şey yapmadan önce oradan ayrılmaktı. Son bir yıl içinde ne kadar çok şey yaşanmış olursa olsun, bunlar birkaç kaba satıra indirgenebilir ve yeterince hızlı okunabilirdi. Hepsi bu kadardı ve sonra dışarı çıkabilirlerdi-

Jinshi raporunu bitirdiğinde İmparator, "Ah, evet, Zuigetsu, bu bana bir şey hatırlattı," dedi. "Belki benimle birlikte arka sarayı ziyaret edersiniz? Çok uzun zaman oldu."

Bu ne davetti böyle! Saray mensupları arasında bir uğultu koptu. Ay Prensi'nin Jinshi adıyla bir zamanlar arka sarayda görev yaptığı iyi biliniyordu, ancak bunun kamuoyu önünde konuşulmaması konusunda zımni bir mutabakat vardı. Jinshi sanki İmparator kendisine bir tür şaka yapıyormuş gibi hissetti.

Jinshi'nin şu anda söyleyebileceği en uygun şey muhtemelen "Şaka yapıyorsunuz Majesteleri" olurdu ama yedi yıldır hadım kılığına girdiği için cevap vermekte zorlandı.

"S-"

"Sadece şaka yapıyorum," dedi İmparator. "Hâlâ yorgun olmalısınız. Günün geri kalanını mümkün olduğunca iyi dinlenerek geçirmelisiniz."

Jinshi bir yandan rahatlarken, diğer yandan da İmparator'un hâlâ etrafında gardını indiremeyeceği biri olduğunu hatırladı.

Bunun ardından birkaç kişi daha raporlarını sundu ve ardından dinleyici toplantısı sona erdi. Lakan en azından görüşmeler sırasında uyumamayı başarmıştı, ancak dinleyicilerin sona erdiği duyurulduğu anda yerinden fırladı ve taht odasından dışarı fırladı.

Jinshi rahat bir nefes alarak koridora doğru yürüdü. Basen ve birkaç koruma onu takip etti. Baryou da dinleyiciler arasındaydı, ancak yorgunluktan bayılmak üzereydi.

Etrafı o kadar çok insanla çevriliydi ki Jinshi onu doğruca odasına geri gönderdi.

"Dinlenmem gerekiyor, değil mi?" Şimdi düzgünce selamladığına göre

İmparator, Jinshi'nin aynı zamanda annesi Dowager İmparatoriçe'ye, veliaht ve İmparatoriçe Gyokuyou'ya da saygılarını sunması gerekiyordu. Ondan sonra belki dinlenebilirdi. İmparatorun dediği gibi, iyi bile dinlenebilirdi. Tüm işlerini halletmeyi başarmıştı.

Eve dönüş yolculuğunda evrak işlerini halledecek, böylece önümüzdeki birkaç gün boyunca dinlenebilecekti.

"Odanıza dönecek misiniz, Ay Prensi?" Basen sordu.

"Dowager İmparatoriçe ve İmparatoriçe'yi selamladıktan sonra. Sizden bir çağrı taşımanızı rica edebilir miyim?"

"Evet, efendim?"

"Belki de benim için Maomao'yu arayabilirsin?" Jinshi dedi ki, hafifçe

utanmıştı. Lakan çoktan gözden kaybolmuştu ve en azından stratejistin onu duymayacağından emindi.

Eğer Jinshi yanılmıyorsa, Maomao ona karşı biraz sevgi besliyordu. Aksi takdirde, ona asla o öpücüğü vermezdi - ya da o öyle inanmak istiyordu. Ve yıllarca ondan kaçtıktan sonra inanmak pek de kolay değıldi.

Gemide, Lakan yanlarındayken ve etrafta o kadar çok göz varken, ilişkilerini ilerletmek için hiç şansları olmamıştı. Ama şimdi eve döndüklerine göre, arkadaşlıklarını biraz daha derinleştirmeye çalışmak o kadar da kötü olmazdı.

"Yani... kız mı?" Basen başını şaşkınlıkla yana eğerek sordu. "Ne? Bunda bir sorun mu var?"

Basen her zaman çok anlayışlı bir adam değıldi ve Jinshi, Maomao'yu Jinshi'nin huzuruna çıkarmakta neden tereddüt ettiğini anlayabiliyordu. Ancak, buna alışmak zorunda kalacaktı.

"Hayır, efendim, ama sağılık personeli bugün işe geri döndü, bu yüzden onun da öyle olabileceğini düşündüm. Onu hemen aramamı ister misiniz?"

Jinshi neredeyse nefesi kesiliyordu.

"Ay Prensi mi? Ne oldu? Neden bu kadar... şaşkın ve şüpheli görünüyorsunuz?"

"Yok bir şey, sadece... Bu kadar yerinde bir şey söylemeni beklemiyordum."

Bu Basen'in kaşlarını atmasına neden oldu. "Babam gitmeden önce Maomao'yu arayabileceğın konusunda beni uyardı."

Basen'in babası Gaoshun, İmparator'a şahsen hizmet etmeye geri dönmüştü. Jinshi şiddetle başını salladı: Mantıklı geliyordu. Eğer bu Gaoshun'dan geliyorsa, o zaman sadece Maomao için endişelenmiyordu - işin içinde başka bir şey olabilirdi.

"Onu çağırayım mı, efendim?"

"Hayır... Biliyor musun, unut ."

Evet, evet tabii ki: İmparator'un kendisi Jinshi'ye dinlenmesini söylemişti, bu yüzden bugün izin alabilirdi ama diğerklerinin böyle bir lüksü yoktu. İşten çıktığında onu aramak aklından geçti ama belki de işine döndüğü ilk gün onu çağırmak iyi bir fikir değıldi. Onun amiriydi, bu yüzden

Hayır diyemezdi, ama sanki *ben bu kadar yorgunken ne istiyorsun* der gibi ona nasıl bakacağını hayal edebiliyordu.

Bu ihtimal kendi içinde belli bir çekiciliğe sahipti ama Jinshi kendi arzularını bu şekilde ön plana çıkarmaktan çekiniyordu. Statü sahibi bir kişi olduğunu unutmamasına izin veremezdi.

"Hmmm. , Maamei'yi arayabilir misin o zaman?"

"Kız kardeşim mi? Bunun bir sorun olacağını sanmıyorum."

Basen'in ablası Maamei kraliyet başkentinde kalmıştı.

Kurnaz bir kadındı; Jinshi'ye o yokken neler olduğunu anlatabilirdi.

İmparatoriçe Dowager'da pek bir değişiklik yok gibiydi. Jinshi onu son gördüğünden yana bir yıl geçmişti ama Jinshi ondaki değişime şaşırmış görünüyordu.

"Çok kilo vermişsin," dedi. "Çok şey oldu, görüyorsun..."

Majesteleriyle aynı şeyi söylemesi çok komikti. Jinshi bu kadar bitkin mi görünüyordu?

"Bundan sonra İmparatoriçe Gyokuyou'nun konutunu ziyaret edecek misiniz?" "Evet, hanımefendi. Prense saygılarımı sunmak istiyorum ve

Prenses."

İmparatoriçe Dowager'a yaptığı ziyaret kısa sürdü. Annesiydi ama hadım olarak arka saraya girdiğinden beri annesinden daha da uzaklaşmıştı. Onunla konuşması gerektiğini hissetti. ama bir şekilde bunu yapamadı.

Jinshi'nin o zamandan beri gizlice yaptığı çok şey vardı. İmparatoriçe Dowager, sık sık tüm bunları ona anlatmalı mı yoksa bu sırları mezara mı götürmeli diye düşünüyordu.

Bir sonraki ziyareti İmparatoriçe'nin sarayına oldu. Gyokuyou'nun geçmişte sahip olduğundan çok daha fazla hizmetkârı vardı - elbette daha fazla koruma görevlisi, ama aynı zamanda daha fazla nedime ve bakıcı.

Jinshi, Gyokuyou'nun baş nedimesi Hongniang ve uzun süredir İmparatoriçe'nin hizmetinde olan diğer birkaç kadın tarafından karşılandı.

"Uzun zaman oldu-Hongniang, Yinghua, Guiyuan, Ailan,"

Jinshi dedi ki.

"Leydi Gyokuyou içeride bekliyor," dedi Hongniang, ona yol göstererek

ayık bir Şekilde içeri girdi. Diğler  bayan, daha önceki kadar olmasa da, ciyak ciyak bağırlıyorlardı.

"İŞte buradasınız." Hongniang onu bir kabul odasına götürdü ve burada İmparatoriçe ile birlikte beş ya da altı yaşlarında bir kız ocuğ buldu. Bu Prenses Lingli'ydi, hatırladığından daha büyüktü ama Jinshi'yi görür görmez annesinin arkasına saklanmıştı.

"Prenses?" diye sordu.

"Ne ? Amcanı hatırlamıyor musun?" Gyokuyou söyledi.

Lingli sadece Jinshi'yi dikkatle izledi ve daha fazla yaklaŐmayı reddetti. DüŐünsenize, bir zamanlar onu kollarına almıştı!

"Belki de yabancılara karşı utangaçtır," dedi Gyokuyou.

"Yabancılar mı?"

Jinshi prensesi doğduğundan beri tanıyordu. Arka saraya döndüğünde, en azından birkaç günde bir onu kontrol ederdi.

Asıl noktayı koyan Hongniang oldu: "Koca bir yıl oldu. Unuttuğ için bir ocuğ suçlayamazsın."

Genç prens uzun zaman önce yürümeyi öğrenmişti ve Şimdi, takılıp düŐmediğinden emin olmak için birkaç bakıcı tarafından yakından takip edilerek yürümeye devam ediyordu.

İmparatoriçe, "Bugün sadece saygılarınızı mı sunuyorsunuz?" diye sordu.

"Kısa da olsa batı başkentini tartıŐabileceğimizi düşünmüştüm."

Gyokuyou bir el kaldırdı ve Hongniang prens ve prensesi kapıdan dışarı çıkardı. Odada sadece asgari sayıda personel kalmıştı.

"Sir Gyoku-ou hakkında..."

Gyoku-ou, Gyokuyou'nun ağabeyiydi ve öldürüldü. Doğru, onlar sadece üvey kardeŐti ama Gyokuyou'nun karmaşık duyguları olmalıydı.

"Hikayeyi duydum. Bana kardeŐimin en büyük oğlunun onun yerine geeceğ söylendi."

"Bu doğru. Sir Shikyou."

Shikyou, Gyoku-ou'nun en büyük oğluydu, bu da onu Gyoku-ou'nun yeğeni yapıyordu.

Gyokuyou, ondan daha yaşılsa da.

"Bazen yumuşak başlı olabiliyor ama iyi olacak." "Yakın mıydınız?"

"Babam bana arka saraya gireceğimi söyledikten sonra, ana evde rol için eğitilerek biraz zaman geçirdim. Gyoku-ou'ya benziyor olabilir ama o tamamen farklı. Zirveye çıktığında, temelin doğal olarak onun altında oluşacağını düşünüyorum."

İmparatoriçe Gyokuyou'nun sözleri, Gyoku-ou'nun liderlik için uygun olmadığını söylemek kadar iyiydi.

"Kardeşim Gyoku-ou ile aramdaki ilişki hakkında ne duydu?"
Jinshi durakladı. "Çok iyi bir şey değildi."

"Mm. Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, bu işte benim parmağım olmadığını bilmeni isterim." Oldukça kararlıydı.

"Ben de öyle, hanımefendi," dedi Jinshi. Doğal olarak arka sarayda konuştukları gibi konuşmaya başladılar: Kadın rahatça, erkek kibarca konuşuyordu.

Belki de odada kalan bayanlar ve muhafızların hepsi o günlerden kalma olduğu içindi.

"Sanırım değil. İmparatorluğun batı başkenti nedir?

küçük kardeş, her neyse? Kırsal bir karakol. Dürüst olalım, mütevazı bir taşra kasabası. Neden liderini öldürmekle uğraşsın ki?" "Yine de, tam da bunu yaptığımı dair söylentilerin sonu gelmedi."

"Hee hee hee! Bu dedikoducuları, güce senden daha az ilgi duyan kimse olmadığına nasıl ikna edebilirsin?" Gyokuyou güldü ama sözleri Jinshi'ye yönelik bir alaycılık da içeriyordu. Jinshi'nin bedenini işaretleyen şakayık damgasını bilen çok az kişiden biriydi.

"Gerçekten de öyle. Söylediğim gibi, İmparatoriçe Gyokuyou, asla düşmanınız olmayacağım," dedi Jinshi, kasıtlı olarak aynı kelimeleri kullanarak

Kendi böğrünü dağladığında konuşmuştu.

"Peki bu iddiaya güvenebilir miyim?"

"Yapabilirsin."

"Düşmanım olmayabilirsiniz Ay Prensi, ama çevremizdekiler hakkında o kadar emin değilim."

"Farkındayım ."

Gyokuyou Li'nin İmparatoriçesiydi, İmparator'un tek resmi eşiydi. Yine de onun kızıl saçları ve yeşil gözlerine, ortalama bir Li'ninkilere hiç benzemediği için şüpheyile bakan birkaç kişiden fazlası vardı. Prens de annesinin özelliklerini miras almıştı.

Li'nin İmparatorluk ailesinin üyeleri genellikle yakınlarıyla evlenirdi. İmparator'un danışmanları arasında, İmparator'un Gyokuyou ile değil, İmparatorluk soyunun bir kolundan gelen Eş Lihua ile evlenmesi gerektiğini düşünenler vardı. Lihua ise İmparator'un isteğini yerine getirmekten memnundu. İmparatoriçe Gyokuyou ve ailesi şiddete başvurmadığı sürece, bir hükümet darbesini asla aklından bile geçirmeyecekti.

Böylece taht için başka bir aday arayanlar Jinshi'ye yöneldi. Gerçekten de, Majestelerinin bir oğul dünyaya getirmesinden önceki on yılı aşkın süre boyunca, Jinshi veliaht olmuştu. Bu süre içinde Özellikle de İmparatoriçe Dowager ve Jinshi'nin annesi Anshi'nin klanının onun bir sonraki imparator olmasına özel bir ilgi duyduğundan şüpheleniliyordu

"Kimsenin duramayacağı bir yere oturmak gibi bir arzum yok," diye onayladı Jinshi. Hiç kimsenin imparatorun yanında oturmasına izin verilmezdi.

Hatta imparatoriçe bile. O hâlâ onun tebaasıydı, eşi değil.

"Hayır, gerçekten." Gyokuyou'nun yüzünde hafif bir gülümseme belirdi. Jinshi bunun ne anlama geldiğini anlayamadan sandalyesinden kalktı ve pencereye gitti. Pencereyi açtı ve dışarıya baktı.

Jinshi de dönüp baktı. Avludaki bahçede, parlak renkli saçları olan bir kız taklit bir çay seremonisi düzenliyordu.

"Ağabeyimin kızı - bu onu benim yeğenim yapar."
Gyokuyou dedi ki. "Bana arka saraya gitmek yerine hizmetime bir leydi olarak girmek istediğini söyledi, bu yüzden gördüğünüz gibi onu çırak olarak yetiştiriyorum."

İmparatoriçe Gyokuyou her zaman hem demiri hem de ipeği nasıl kullanacağını bilmişti. Arka sarayda, anavatani çok uzakta olduğu için diğer eşler onu küçümsemişti, ancak Gyokuyou insanları inşa etmeye devam etti. Daha az cömert bir ifadeyle, diğer kadınları baştan çıkarmakta usta olduğu söylenebilir. Bu güç hiç de az değildi.

Jinshi'nin "hadım" olduğu dönemde onu Yüksek Konsolosluğa terfi etmesi için önermesinin bir nedeni de buydu.

"Eğer arka saraya girmeyecekse, gerçekten de sizin eşiniz olabilir, Ay Prensi... Hee hee! Yüzünüzü görmesine izin vermeyin, yoksa fikrini değiştirebilir ve İmparatorluk küçük kardeşini tercih etmeye karar verebilir."

"Şaka yapıyorsunuz leydim."

Her ne kadar yorumunu geçiştirse de, Jinshi zamanında kadın-erkek, genç-yaşlı pek çok kişinin ilgisini çekmişti, bu yüzden gerçekten terliyordu.

"Siz nasıl kararınızı verdiyseniz Ay Prensi, ben de kendi kararımı vereceğim."

"Affınızı dilemem gerektiğini düşündüğüm pek çok şey yaptım."

"Af dilemek mi? Benden değil, yapmamalısın," dedi sesini hafifçe yükselterek. "Unutma, bir başkası daha var benden çok daha fazla sorunlu."

"Evet, hanımefendi."

Jinshi'nin tek söyleyebildiği buydu.

Maomao'yu mu kastetti, yoksa Majestelerini mi? Ya da ikisini birden mi?

Yaptığı şeyi yaptığında orada bulunan tek kişiler onlardı.

Jinshi kendi evine döndüğünde, Suiren temizlik yapıyordu - sadece ortalığı toparlamakla kalmıyor, her yeri baştan aşağı gözden geçiriyordu.

"Hevesinizi takdir ediyorum Suiren, ama seyahat etmekten yorulmadınız mı? Rahatlayabilirsin."

Dahası, evi onun yokluğunda oldukça temiz tutulmuş gibi görünüyordu. Daha da temizlemek, dünyanın onlara verdiği isimle "şeytani bir kaynananın" yapacağı türden bir şey değil miydi?

"Rahatlamak mı? Saçmalama, genç efendi." "Bana öyle deme."

"Sana en azından böyle denmesini hak ediyorsun, ne kadar da yumuşaksın! Şuna bakın, burayı şöyle bir gözden ve bakın ne kadar çok şey buldum!" Neşeyle bazı şüpheli çekicilikleri, birkaç bebekler ve insan saçından yapılmış bir top, diğer şeylerin yanı sıra. Jinshi

ne diyeceğini bilemedi. "Unutabilirsiniz, genç efendi, ama gözlerinizi bir dakikalığına onlardan ayırdığınızda ne yapacaklarını asla bilemezsiniz - aşık genç bayanları kastediyorum!"

Batı başkentinde geçirdiği bir yılın ardından unutmaya başlamıştı; bu Jinshi için gündelik bir şeydi.

"Whoa, whoa, whoa."

"Ayrıca içine insan saçları dikilmiş bir çift külot buldum, gerçek bir klasik. Onları giymek ister misin?"

"Atın onları dışarı!"

"Nasıl emrederseniz." Suiren en ufak bir merhamet ya da pişmanlık belirtisi göstermeden iç çamaşırını çöp kutusuna attı.

Tılsımların ve oyuncak bebeklerin hepsinin aşk için olması gerekmiyordu; bazıları sadece Jinshi'yi lanetlemek için yapılmış olabilirdi. Jinshi'yi lanetlemek gibi bir niyeti yoktu.

Yine de her bir çentiği tek tek takip etmek ya da kendisine ancak bu kadar dolaylı yollardan saldıracak kadar korkak biri için uykusuz kalmak istemiyordu.

Yine de Jinshi büyülerin ve lanetlerin batıl inançlardan ibaret olduğuna o kadar inanmıştı ki bu şekilde davranabiliyordu. Şimdi, bu kimin etkisi olabilir?

"Maamei burada mı?" Jinshi sordu.

"Evet, öyle. Diğer odalardan birini temizletiyorum."

Maamei kendi başına zorlu bir kadındı, ama görünüşe göre o bile Suiren'i alt edemiyordu.

Jinshi onu oturma odasında, tıpkı Suiren'in yaptığı gibi ürkütücü görünümlü bir oyuncak bebeği çöpe atarken buldu.

"Uzun zaman oldu, Ay Prensi. Merak etmeyin, çöplerin daha sonra yakıldığından emin olacağım."

Maamei, Jinshi'nin batı başkentinde çokça gördüğü annesi Taomei'ye benziyordu ama sadece yarı yaşındaydı. Babası Gaoshun'du ama onun katkısını fark etmek zordu.

"Aceleciliğimi bağışlayın ama bana son bir yılda neler olduğunu anlatabilir misiniz?" Jinshi sordu.

"Elbette," diye yanıtladı. "Sizi kişisel olarak etkileyen şeylerle başlayayım, Ay Prensi."

Maamei konuşurken temizlik yapmayı bırakmadı. Gyoku-ou'nun kızının yakında İmparatoriçe Gyokuyou'nun nedimesi olacağını söyledi.

Jinshi'nin daha önce duyduğu gibi bekliyordu. Dahası, insanlar Jinshi'nin kendisi için bir eş konusunda bir şeyler yapılması için ısrar etmeye başlamıştı. Üstüne üstlük, veliahtlık için Lihua'nın oğlunu destekleyen grup, kendi seçtikleri adayı belirlemek için harekete geçmeye başlamıştı.

"Ve sonra..." Maamei söyledi ama sonra durdu. "Ne?"

"Bu sadece bir söylenti..."

" de anlat bana." Jinshi bir sandalyeye oturdu ve Suiren'in getirdiği çayı yudumladı - bunu ne zaman yapmıştı?

"İmparatorluk ailesi şu anda erkek varis sıkıntısı çekiyor. Majestelerinin sadece iki küçük oğlu var ve siz de bekârsınız. Bu yüzden... diyelim ki bu erkek sıkıntısı çeken kraliyet ailesiyle temas kurmak isteyenler var."

"Sanırım bu o kadar da şaşırtıcı değil. Bir önceki hükümdarın çok daha genç bir üvey kardeşi olduğunu hatırlıyorum."

Bu onu eski imparatorun amcası yapar. Jinshi, imparatoriçe iktidardayken onun gazabına uğramamak için evinden kaçtığını duymuştu.

"Bu doğru. Ve bir oğlu var."

Erkek soyundan gelen bir oğul - yani tahtta hak iddia edebilirdi.

"Sence ihanet mi planlıyor?" Jinshi sordu.

"Hayır; tutumu her zaman olduğu gibi devam ediyor. politikaya ilgi duyuyor. Ancak söylentilere göre İmparatorluk soyunun bir başka erkek üyesi daha varmış."

"Başka bir erkek mi?" Jinshi başını eğdi. "Hangi nesilden?"

"Belki de üç nesil . İmparatorluk ailesinin bir üyesi olan ama hükümdarla ters düşen biri vardı.

İmparator.

"

"Hm?"

"İmparatorluk statüsü elinden alındı ve idam edildi ama ondan önce halktan bir kadından çocuğu oldu. Ya da hikaye böyle devam ediyor."

Li'nin kanunlarına göre, imparatorluk statüsüne sahip birinden doğan çocuk

imparatorluk statüsü verilirdi. Annesi halktan biri olsa bile, çocuğun imparatorluk babalığına dair kanıtı varsa, onlara bir yer verilebilirdi.

...varis oldular. Bu tür iddialarda bulunanların çoğunun taklitçi olduğu ortaya çıktı ve öyle olmayanların bile büyük ölçüde mahkemenin danışmanları için en uygun olanı temel alarak görmezden geldiler.

"Bu hikâye bir peri masalını bile zor geçer," dedi Jinshi.

"Katılıyorum efendim, saçmalık. Ama masal dışarıda olduğu için

Sana söylemem gerektiğini düşündüm."

Maamei'yle şakalaşmak böyle bir şeydi. Böyle hikayeler çoktu. Kraliyet ailesini kullanan bir fahişe bile vardı.

karakteri *Ka*'nın bir imparatorluk efendisinin gayrimeşru çocuğu olduğu iddiasıyla onun adına dava açtı. Bu çok saçma görünüyordu ama Maomao'nun kendisi de her zaman söz konusuydu, yani bu ihtimal tamamen göz ardı edilemezdi.

"Anlatacak daha çok şeyim var. Ne yapmak istersiniz?" Maamei sordu. "Acıkmaya başladım. Dinlerken bir şeyler yiyebilir miyim?"

"Elbette, efendim."

Maamei bu arada başka bir eşya daha bulmuştu, bir minder saçla işlenmiş. Onu çöpe attı. Jinshi yeni bir saray yaptırmanın daha hızlı olacağını düşünmeye başlamıştı ama sonra Maomao'nun para israfı yüzünden onu azarladığını hayal etti ve bu öneriyi kendine saklamaya karar verdi.

Bölüm 6: Tianyu'nun Tıbbi Ofis Günlüğü

"? Bu adamı sanmıyorum." Tianyu güzel, taze asılmış cesede bakarak sordu. *Pek* taze sayılmaz. -Bu noktada tam bir günlüktü. Ölüm katılığı geçmeye başlamıştı. Ölüm katılığı düşüncesi Tianyu'yu hayvanları incelediği günlere götürdü. Doktor olmak için yola çıkmadan önce Tianyu bir avcıydı. Tepelerde bir hayvan yakaladığında, onu eve götürmeden önce genellikle kanını boşaltır ve organlarını çıkarırdı. Kanı boşaltmak etin kokmasını önlerken Organların çıkarılması, çeşitli sularının, atıklarının ve diğer içeriklerin ete bulaşmasını engelleyerek bozulmasını önledi. Tianyu parçalara ayırma konusunda o kadar becerikliydi ki kemikleri bile çıkarmıştı ama babası bu yüzden ona çok kızmıştı. Ölüm katılığı oluşmadan önce kemikleri çıkarırsanız etin o kadar iyi olmayacağını söyledi. Sonra da Tianyu'nun boktan et yemek isteyip istemediğini öğrenmek istedi ve eklemiyle ona vurdu.

Yani bu ceset kemikliydi. Tianyu'nun aklından bir düşünce geçti - o zaman et iyi miydi?

"Biri bu adam hakkında bir şey yapacak mı?"

"Bana bakma!"

Tianyu'nun akranları ve kıdemli meslektaşları onun her zaman böyle olduğunu biliyordu

-Bunu o kadar iyi biliyorlardı ki artık bu konuda onu azarlama zahmetine girmiyorlardı.

"Hey, Niangniang. Sadece organları çıkarsak sorun olmaz, öyle değil mi?" dedi ve yanındaki tıbbi asistanı yanına çekmeye çalıştı. Gerçek adı Maomao'ydu ama Tianyu için

Niangniang.

"Bence o mideyi açtığınız anda her *türlü* sorun çıkacak, bu yüzden açmasanız iyi olur. Ve cesetler kokar, bu yüzden bence bu şeyi daha iyi bir yere atmalıyız. uygun."

Niangniang ecza dolabını düzenliyordu, gözleri parlıyordu. İlaçlarla cesetlerden daha çok ilgileniyordu. Görünüşe göre ilaçlar konusunda orta düzey bir hekimden bile daha iyiydi ve bir saray hanımı olmasına rağmen çoğu zaman sağlık personelinin tam bir üyesi gibi muamele görüyordu. Batı başkentine yaptıkları yolculukta bile onlara eşlik etmişti. Tianyu, Niangniang'ın uzun gemi yolculuğundan döneli sadece iki gün olmasına rağmen bu kadar enerjik görünmesinin nedeninin tüm o ilaçlara bakıyor olması olduğundan şüpheleniyordu.

Kıdemli meslektaşlarından biri, "İkiniz de çok neşeli görünüyorsunuz, belki gerçek bir iş yapabilirsiniz," diye öneride bulundu ama Tianyu'nun kararı bu değildi. Belki de uzun yolculuklarını göz önünde bulundurarak, o ve Niangniang'a nispeten daha küçük işlerde çalışmalarını için görev verilmişti.

Sessiz bir tıbbi ofis.

"Neden bir cesedi burada tutuyorlar ki?" diye sordu kucak dolusu yeni yıkanmış sargı beziyle gelen Yao. Aslında bu tür işleri yapmasına gerek kalmayacak kadar iyi bir aileden geliyordu -Tianyu bunu neden yaptığını bilmiyordu. Arkasından, saat gibi, En'en geldi. O Yao'nun hizmetçisiydi ve Yao her zaman onun aklındaki en önemli şeydi.

"Selam, En'en. Uzun zamandır görüşmemiştik," dedi Tianyu ve arkadaşıyla konuşmak için Yao'yu görmezden geldi. Yao'nun umurunda değil gibiydi, ama En'en hemen yüzünü buruşturdu. Yao'yla konuşan herkese hançer gibi bakıyordu ama insanlar onun yerine hanımını görmezden gelince mi üzülüyordu? Tianyu onun nasıl düşündüğünü anlayamadı.

Tianyu iki kadını iğneleyip iğnelemiş, bir süre birbirlerine düşerlerse ne olacağını merak etmişti. Ama bugün ilgisini çeken başka bir şey vardı ve bu yeterliydi.

"Dr. Li... Bu sizsiniz, değil mi? Neden bu cesedi kaldırmıyoruz?" Bu kez Tianyu'nun kıdemlisini sorgulayan En'en'di.

Batıya giden hekimlerden bir diğeri olan meslektaşı Dr. Li. Tianyu, Li ismini paylaşıyordu ama karışıklığı önlemek için insanlar onu kendi ismiyle çağırıyordu.

En'en'in sesinin bu kadar kararsız çıkmasının nedeni, Dr. Li'nin diğer gidenlerden daha belirgin bir şekilde değişmiş . Yolculuğa çıkan zayıf, akademik genç adam

Çarpan güneş ve kuru havanın etkisiyle kırmızı tenli ve sert bakışlı birine dönüştü.

Ayrıca artık bir kütük gibi yapılıydı ve gelen birçok hastayla başa çıkmaya fazlasıyla hazırdı. Bir keresinde, bir Kızgın kavgacının gözlerinin içine bakarak her şeyi denediğini görmek istediğini söyledi ve Tianyu bunu o kadar komik bulmuştu ki kahkahalarla yanlarını tuttu.

Batı başkentinde dayanıklılık çok önemliydi ve iyi huylu ama bazen de biraz çılgın olan Dr. You ile birlikte çalışarak Dr. Li bir sporcu haline gelmişti.

Belki kas yapmak için yediği onca et ve süt ürünüydü, belki de Tianyu'ya ve onun çılgın amirine olan öfkesini çıkarmak için yumruklayıp tekmelediği şilte dolgulu direkti. Her neyse, batı başkentinde işi bittiğinde, çiğ keçi sütünde eritilmiş soya tozuna karşı bir düşkünlük geliştirmişti. Geri döndüklerinden beri geçen iki gün içinde ondan fazla kişi

"Sen kimsin?" diye sordu.

"Haklısın, ben batıdan dönen Li'yim. sermaye. Cesede gelince, olayın ayrıntılarının ortaya çıkarılması için hala incelenmesi gerekiyor."

Dr. Li son bir aya günlük raporları okuyordu. Uzun yolculuğunun ardından, herhangi bir üst düzey hekim kadar iyi iş çıkarma becerisi gösterdiği için terfi etmesi onaylanmıştı. Tianyu da pek çok yaralı kol ve bacağı kesip dikmişti ama onun için terfiden söz edilmiyordu.

"Gerçekten mi, Dr. Li? Suçluyu çoktan yakaladıklarını ve incelemelerini yaptıklarını sanıyordum - araştırmaya devam mı edecekler?"

Tianyu için bu sadece bir soruydu. Görünüşe göre En'en bunu boş vakti olduğu anlamında algılamıştı çünkü önünde yıkanmış sargı bezi sepetleri birikmeye başlamıştı ve açıkça

Şeritleri sarıp kaldırması için ona baskı yapıyordu. "Evet, araştırmaya devam edecekler."

"Mantıklı," dedi bazı ilaçları atmakta olan Niangniang.

"Mantıklı olan ne?" Tianyu sordu. Hayvanları incelemede daha iyi olabilirdi ama diğer birçok konuda Niangniang ondan daha bilgiliydi.

"Suçlular üç saray kadınıydı. İstatistiksel olarak, mantıksal olarak, teorik olarak, kesinlikle tek bir askeri öldürebilirlerdi. Ve bazen bir plan tamamen şans eseri başarıya ulaşabilir. Ancak bu, başarısız olmalarının da tamamen mümkün olduğunu söylemenin başka bir yoludur."

"Ama yapmadılar. Dediğin gibi, şans olabilir, değil mi?"

"Siyasetten ya da hukuktan pek anlamam ama planlarının işe yaraması gerçekten aptalca bir şans mıydı? Ya da bir şey var mıydı? başka bir şey var mı? Eğer varsa, bunu kanıtlayabilecek cesedi öylece atamayız ya da parçalayamayız."

Dr. Li tepki vermedi, görünüşe göre Niangniang'ın haklı olduğunu ima ediyordu.

"Ne demek istiyorsun? Sen ve gözlüklü karides ne olduğunu kanıtladınız, Niangniang." Tianyu neler olup bittiğinden emin olamayarak başını eğdi. "Onu inceleyebiliriz, değil mi? Değil mi?"

"Hayır! Çek ellerini!" Dr. Li raporları bıraktı ve cesedin önünde durdu. "Ve şu gerçeği çok fazla büyütmeyin Burada bir ceset var. Sen ve ben bu tür şeylere alıştık ama diğer departmanlardan insanları korkutacaksın."

"Evet, siiir."

Belki de Dr. Li, Tianyu'nun hoşlanmamıştı, çünkü kendini bir eklem daha emerken buldu. İlave kaslardan mı kaynaklandığını bilmek zordu ama Dr. Li vücuduyla daha önce olduğundan daha fazla konuşuyordu.

"Yao, En'en, bir alabilir miyim?" Dr. Li sordu. İki genç kadın dikkatle ama sessizce dinliyordu. "Günlük raporları okuyordum, her şey mi? İkinizin kadınlar geri dönmediğiniz yazıyor?"

"Gerçekten mi? Neden olmasın? Bunu ilk defa duyuyorum," dedi Niangniang.

dedi, onlara bakarak. Nedense solgunluğu zayıftı.

Yao dedi ki, "Bilmiyordun Maomao. Kadınlar yatakhane dolusu ve yeni saray hanımları için yer yok, bu yüzden gönüllülerin taşınmasını istediler. En'en ve ben zaten orada değildik, bu yüzden mükemmel görünüyordu. Yine de odanıza dokunmadıklarından emin olduk. Ara sıra temizlemeye çalıştık. Umarım çok tozlu değildir?"

"Hayır, iyiydi. Teşekkür ederim. Demek yurttan ayrılmakla kastettiğin buydu. Bekle, bu bunca zamandır o evde olduğun anlamına mı geliyor?"

Niangniang kaşlarını çatmaya başlamıştı. Tianyu "o evin" hangi ev olabileceğine dair bir merak duydu.

"Aslına bakarsanız... şey, evet. Orada bazı mobilyalarımız bile var ve yeni bir yere gitmek çok fazla iş gibi görünüyor."

"Neredeyse !"

"Merak etmeyin, masraflarımızı biz karşılıyoruz!"

"Efendi Lahan bunu bizden kabul etmeyecek, onun yerine güvenilir bir hizmetkâra vereceğiz," dedi En'en, garip bir şekilde rahatsız görünmesine rağmen. Normalde Yao'yu sonuna kadar desteklerdi ama bu sefer

bazı endişeleri varmış gibi görünüyordu.

Niangniang başını kaldırmış yan tarafa bakıyordu. Belli ki bu konu onu rahatsız etmişti. Tianyu konuşmaya nasıl gireceğini düşünürken gözleri .

Direkt yoldan gitmeye karar verdi. "Hey! Ee! Siz ikiniz nerede yaşıyorsunuz?"

"Bu konuda hiçbir şey bilmiyorum; ikiniz her şeyi kendi başınıza halledebilirsiniz. Ara sıra En'en'in garnitürlerinden birini alabilirsem mutlu olacağım," dedi Niangniang.

"Maomao..." En'en yalvarırcasına Niangniang'a baktı.

"Ben de oldukça iyi bir aşçı oldum, biliyorsun!" dedi Yao, kendi mütevazı tarzıyla En'en ile yarışarak. Tianyu'yu tamamen görmezden geliyorlardı.

"Hey! Ee!" Tam bir kez daha kendini zorla sohbete dahil etmeye çalışacaktı ki biri onu ensesinden yakaladı.

"İşe olur mu?" Dr. Li'nin gücü o kadar artmıştı ki

Tianyu'yu başıboş bir kedi yavrusu gibi kucağına alabilirdi. Doktorun boyu fazla uzamamıştı. Ne kadar antrenman yapıyordu?

Tianyu, "Üçü de konuşuyor," diye dikkat çekti. "Ama elleri hareket ediyor."

Niangniang çeşitli ilaçları ve şekillerini ayrıntılı bir şekilde yazarken, Yao ve En'en sargı bezlerini sarıyor ve dolaba yerleştiriyorlardı.

Dr. Li, okumakta olduğu günlük raporları birbiri ardına Tianyu'nun önüne koyarak, "Bu senin işin," dedi. "Raporlardaki olağandışı vakaları araştır ve ne olduğunu bul. Anladın mı?"

Bir süre sonra Tianyu "Evet efendim" dedi. Düzgün bir cevap vermezse, iyi doktorun boynunu kırabileceğini hissetmişti.

Bölüm 7: Maamei ve Beceriksiz Kardeşleri

Maamei neredeyse bir yıldır görmediği küçük kardeşlerine baktı ve ne olduğunu merak etti.

"Görüşmeyeli uzun zaman oldu, Bayan Maamei! Geri döndük!"

Onu ilk karşılayan onlardan biri değil, iki erkek kardeşinden büyüğü olan Baryou'nun karısı Chue'ydi. Chue bir zamanlar Maamei'nin tanıdığı biriydi -aslında aileye bu şekilde girmişti- ve her zaman neşeli bir tip olmuştu ama Maamei onun neden o anda öyle görüldüğünü merak etmek zorundaydı.

"Sana ne oldu böyle?"

Chue'nin sağ kolu yanında gevşek bir şekilde duruyordu. Dahası, tüm vücudu yaralarla kaplıydı ve hafif boğuk konuşuyordu iç organlarında da bir miktar hasar olduğunu ima etti.

"Oh, küçük bir hata yaptım ve şimdi hayatımın geri kalanında sağ kolumu kullanamayacağım! Peki, üzülme. Diğer kolumla hâlâ birkaç numara yapabilirim. Gördün mü?" Chue'nun sol elinde çiçekler ve bayraklar belirdi.

Baryou her zamanki gibi cansız gözlerle karısını izliyordu. Maamei gerçekten de Chue'nin durumu için "üzülüyordu" ama daha büyük bir sorun daha vardı.

"Basen, *bu* da ne?" diye sordu.

Küçük kardeşlerinden en küçüğünün kafasına bir ördek tünemişti. Omuz. Dün Ay Prensi adına Maamei'yi çağırmaya geldiğinde orada değildi. Onu nereden almıştı?

"O bir ördek. Adı Jofu," dedi Basen tamamen dürüst bir yüz ifadesiyle. Kardeşi şaka yapacak kadar usta değildi, bu da ciddi olması gerektiği anlamına geliyordu.

"*Adının* ne olduğunu sormadım. Çiftlik hayvanı gibi kokuyor.

İkiniz de biliyorsunuz." Maamei koluyla burnunu kapattı. Şimdi daha yakından baktığında Basen'in cüppesinin kakayla kaplı olduğunu görebiliyordu.

"Anne, burada neler oluyor?" diye sordu, kendisi gibi batı başkentinden dönmüş olan Taomei'ye dönerek.

Taomei farklı renkteki gözlerini kısarak ona baktı. En küçük oğluna boyun eğmiş gibi baktı. "Onu geride bırakmasını söyledim." "Ve Bayan Chue ona, yiyebilmemiz için şişmanlatmasını söyledi!" Chue cıvıladı.

Basen kendini hem annesinin hem de kardeşinin karısının bakışlarına maruz kalırken buldu. "Kimse onu yemiyor! Jofu aileden biri. Kendi aile üyemi yememi mi istiyorsunuz? En aşağılık herif bile böyle bir şey yapmaz!"

"Bana sadece neler olduğunu anlat," dedi Maamei. Batı başkentine gitmeden önce Basen'in bir tür "özel görevde" olduğunu ve sık sık eve hayvan kokusuyla döndüğünü hatırlıyordu. Bu bir şekilde bir ördeğe duyulan aşka mı dönüşmüştü? Maamei onu sık sık düşüncelere dalarken görmüş ve birine aşık olduğunu düşünmüştü ama bu asla mümkün olamazdı.

Kızın kuş cinsinden olduğu aklına geldi. "Basen, bu ördek dişi mi?" diye sordu.

"Evet. Her iki günde bir mükemmel bir yumurta bırakıyor."

Nedense göğsünü şişiriyordu. Belli ki beden eğitimini ihmal ; yanaklarının etrafındaki bebek yağlarının bir kısmını kaybetmişti. Maamei tam da onun eskisinden daha cesur görüldüğünü düşünürken, kasları büyümüş olsa da beyninin küçüldüğünü fark etti.

"Bayan Maamei, Bayan Maamei, dışarısı çok soğuk, belki acele edip içeri girebiliriz? Bayan Chue'nin ne kadar üzgün bir durumda olduğunu görüyorsunuz ve burada ayakta durmak çok zor!" Chue bir gösteri yaptı Baryou'ya sokuldu. Adam irkildi ama sonra sözünü sakınmadan kadının kendisine yaslanmasına izin verdi. Şaka yapıyor gibi görünmüyordu; fiziksel durumunun idealden daha kötü olduğu açıktı.

"Çok iyi. Odalarınız temiz. Büyüklerimize saygılarınızı sunmadan önce kıyafetlerinizi değiştirmenizi öneririm. Yolculuk yorgunluğuna hürmeten, on gün sonrasına kadar ziyafet planlanmamıştır.

Şimdi. Bu arada, babam nerede?"

"Majestelerinin yanına döndü."

Babası Gaoshun resmi olarak İmparator'un hizmetkârıydı ve Batı başkentiyle ilgili rapor vermek ve yokluğunda biriken tüm işlerle uğraşmak derken, muhtemelen bir süre daha sarayda sıkışıp kalacaktı.

Maamei, Taomei, Baryou ve Chue ile birlikte eve girdi. "Siz burada durun," dedi.

"Ne , Abla?" Basen sordu.

"Ne demek istiyorsun, ne oldu?! Bu eve ördek girmesine izin vermeyeceğim! Git o şeyi tarlada bir yere koy!"

"İyi dedin Maamei." Taomei onaylarcasına başını salladı.

Görünüşe göre bu konuşmayı batı başkentinde birden fazla kez yapmış ama sonunda kaybeden taraf o olmuştu. Basen bir tartışmada annelerini alt edebiliyorsa, bu onun gücünden daha fazlasını kazandığı anlamına geliyordu.

Maamei bunu gördüğüne özellikle memnun oldu.

Taomei, "Odanızda bir çiftlik hayvanı bulundurmak duyulmamış bir şey," diye ekledi.

"Bak kim konuşuyor anne. Bir baykuşun vardı!" dedi Basen.

"Baykuş bir çiftlik hayvanı değildir! Ve onu eve ben getirmedim, yani

bunda yanlış bir şey yok!"

Belli ki annelerinin de o uzak diyarda neler yaptığına dair bir hikâyeye vardı ama Maamei bunu olduğundan daha karmaşık hale getirmek istemedi. Basen'e odaklanmaya karar verdi.

"O hayvanla ilgili bir şey yapana kadar Basen, bu eve girmiyorsun," dedi ve kapıyı çarptı.

"Abla! besleyeceğime ve gezdireceğime söz veriyorum!" "Evet, ilk başta! Ama er ya da geç bırakacaksın."

"Abla! Jofu iyi bir kız. Evin içine kaka yapmaz!" "Bunu cübbesi kuş pisliğiyle kaplı adam söylüyor!"

Maamei kapıdan kardeşiyle bu saçma konuşmayı yaparken, birinin kolunu çektiğini hissetti.

"Anne? Misafirlerimiz mi var?"

Maamei'nin oğlu ve kızının yanı sıra genç kızı da

kardeşinin oğlu. Evliliğe karar verildiğinde Chue ile yapılan anlaşmanın bir parçasıydı bu: Tüm çocuk yetiştirme işlerini yengesi hallediyordu. Çocuk Maamei'nin yeğeniydi ama onu Maamei büyötmüştü.

sanki kendi oğluymuş gibi.

"Onlar misafir değil. Büyükanne, teyzen ve amcan. Sakın bana onları unuttuğunu söyleme?"

"Büyükanne?" diye sordu çocuk. Bir yıl bu kadar küçük çocuklar için uzun bir süreydi. Büyükannelelerine çok yakındılar ama şimdi mesafelerini koruyorlardı. Sadece bir tanesi, en büyük torun, onu biraz hatırlıyor gibiydi ve ona yaklaştı.

"Evine hoş geldin büyükanne," dedi.

"Vay be, ne kadar da büyümüşsün." Taomei, Maamei'nin oğlu olan çocuğu kucağına aldı ve başını okşadı. Bunun üzerine Maamei'nin kızı ve Baryou'nun oğlu da büyükannelelerinin yanına gitti. "Tanrım, şu çocuklara bak! Ben gittiğimde selam bile veremediler." Taomei Baryou'nun oğlunun başını okşadı ve ona sarıldı. Sonra onu Baryou'ya doğru itti. "İşte oğlun. Koca bir yıl oldu

-"Ona sarılır mısın?"

Baryou, belli bir korkuyla da olsa, oğlunu çabucak kucakladı. Bütün gününü, her gününü masasına yapışarak geçiren bir bürokrat olabilirdi ama görünüşe göre o bile küçük bir çocuğa sarılmayı başarabiliyordu Çocuk.

Bu sırada Chue oğlunun yüzünü inceliyordu. "İşte, işte, şimdi ağlama," diye söylendi, dikkatini dağıtmak için el çabukluğu yapıyordu. O harap koluyla onu kucağına alamazdı ama alabilseydi de fark etmezdi, çünkü çocuğa dokunmak için hiçbir dürtüsü yoktu. Onu doğurmuştu ama zihninde bir anne olmamıştı.

"Sen kimsin, teyze?"

"Ah, ben Bayan Chue! Bir teyze, bu doğru." Elindeki bayrakları çocuklara verdikten sonra bir adım öne çıktı. "Sorun olmazsa Bayan Chue odasına geri dönecek." Hareket etti ama kendini zorladığını anlayabiliyorlardı.

Maamei Baryou'ya baktı. "Sen neden zarar görmedin? Karın tepeden tırnağa yaralı." İmparatorluk ailesini korumak Ma klanının görevi olmalıydı. "Bayan Chue nasıl oldu da

böyle mi?"

"Benimle evlenirse istediği her şeyi yapabileceğine dair ona söz veren sendin, değil mi?"

"Kız kardeşinle konuşmak için iyi bir yol." Maamei, Baryou'ya bir tekme attı ve tek ayağı üzerinde zıplayıp durdu. "Şimdi, kim bir şeyler atıştırmak ister?"

", anne!"

"Snackie!"

Yeğeni henüz çok iyi konuşamıyordu, o yüzden sadece elini kaldırdı. Eğer Chue gibi bir şey olsaydı, büyüyünce diller konusunda oldukça yetenekli olacaktı ama şu anda sadece birkaç kelime biliyordu.

"Anne, Baryou. Büyükbabama eve döndüğünüzü haber verirseniz sevinirim. Odalarınızda sıcak su ve kıyafet bulacaksınız."

". "

Taomei ve Baryou eve girdiler.

Maamei çocukları verdi. Annelikten başka rolleri de vardı. Ma klanının erkekleri kraliyet ailesini savunurken her an ölebileceğinden, klanın rahatsız edilmeden devam edebilmesi için aile reisliği rolünü her zaman bir kadın üstlenirdi.

Maamei, Taomei ve diğerlerinin raporlarını denetlemek zorunda kalacaktı. Hiçbir şeyi atlamalarına izin veremezdi.

Arka bahçeye bakan pencereyi açtı. Basen orada durmuş, ördeğini tutuyor ve iyice kaybolmuş görünüyordu. Kabarık Beyaz ördek tutmak için oldukça sıcak görünüyordu. "Rapor için hazır bulunmam gerekiyor, senin de öyle. Dışarıda ne kadar kalacaksınız?"

"Jofu'yu ailenin bir parçası olarak kabul edeceğinizi mi söylüyorsunuz?"

"Beni dinlemiyordun. O ördeği eve getirmemeni söyledim. Eğer seni içeri alırsam, çocuklar da bir tane ister. Ya her biri kendine ait bir ördek yavrusu ? O zaman ne yapacaksın?"

"Ben... Ne demek istediğini anlıyorum."

"Şahsen ben Bayan Chue ile aynı fikirdeyim. Bence o şey için en iyi yer yemek masamız."

Basen gözleriyle Maamei'ye böyle bir şey yapmaması için yalvararak kuşa sıkıca sarıldı. Bu kesinlikle yetişkin bir adamın davranışı değildi ama Maamei bunun aslında Basen'in olgunlaştığını gösterdiğini fark etmekten kendini alamadı.

"Kendi gücünü kontrol etmeyi öğrenmişsin," diye gözlemledi.

"Artık çocuk değilim," dedi.

Basen'in fiziksel gücü ortalama bir askerinkinden çok daha fazlaydı. Tüm bunlar doğuştan kaslı yapısı ve acıya karşı azalan hassasiyeti sayesinde olmuştu. Sinirlendiğinde kemikleri paramparça etme kapasitesine sahipti ve uzun yıllar boyunca

Kendi gücünü kontrol edememesi onu rahatsız ediyordu. Maamei bilmeliydi; Basen henüz küçükken onun kolunu kırmıştı. O anın canlı anıları Maamei'nin kolunun kırılmasına neden olmuş olabilir.

Kadınlara karşı çok az ilgi duyan en genç erkek kardeş, o anda onların kırılgan ve kolayca kırılabilen varlıklar olduğunu öğrenmişti.

Maamei Basen'den ördeğe baktı ve geri döndü. "Benim bir fikrim var. Neden o ördeği geldiği yere geri götürmüyorsun?"

"Artık batı başkentine kadar zor dönerim."

"Kastettiğim bu değildi! Batı başkentine gitmeden önce gittiğin yer. Onu oradan almadın mı?"

"Ah!" Basen sanki yeni hatırlıyormuş gibi soluk soluğa kaldı.

"Hayır, bekle... Artık orada bir işim yok, bu yüzden için bir neden yok..." Yüzü kıpkırmızıydı.

Ah-hah. Maamei'nin sezgileri aşırı hızlandı. Ne aptaldı, Basen bile bir çiftlik hayvanından etkilenmezdi.

"Eğer bir nedeniniz yoksa, bir neden bulmanız yeterlidir.

Diyelim ki ördeği iade etmek için oradasınız ve geçerken size yardım eden kişiyi ziyaret ettiniz."

Basen garip bir sessizliğe gömüldü. Romantizm konusunda ne kadar *kötüydü*? Her neyse, Maamei bir kez daha onu konuşturabileceğini hissetti.

"Eğer ördek , sanırım çiftçidir?" "Hayır!" Basen kararlı bir şekilde söyledi.

"Bir rahibe o zaman?" Eğer öyleyse, *bu* gerçek aşkın gidişatı kesinlikle sorunsuz olmazdı.

"Dünyayı kendi terk etmedi..."

Basen çok basit biriydi. Kızın tam olarak kim olduğunu söylemeyi reddedebilirdi ama birkaç yönlendirici soru onu konuşturabilirdi.

Maamei'nin bilgi ağı Mi klanınıninki kadar geniş olmayabilirdi ama yine de çok güçlüydü. Basen'in yörüngesinde son birkaç yıl içinde "dünyayı terk etmek" zorunda kalmış biri var mıydı? Onunla temas kurması makul olarak beklenebilecek biri? Ördek faktörünü de ekleyince cevap açık hale geliyordu.

"Söylesene... Eski bir eş olamaz, değil mi?"

"Ne demek istiyorsun?" Basen açıkça sarsılmış bir halde sordu.

O zamanlar üst düzey bir eş olan Lishu, sarayı kargaşaya sürüklemeye suçundan dolayı yemin etmeye zorlanmıştı. Bunun için Maamei'nin duyduğuna göre, herhangi bir kıskançlığı önlemek oldukça sıra dışı bir manastıra kabul edilmişti: Bir grup Ölümsüzlüğü arayan "yolcular". Ne yersen osun, dolayısıyla beslenme tarzın kişinin ömrünü uzatabilir düşüncesiyle çok çeşitli tarım yöntemleri ve çiftlik hayvanları üzerinde deneyler yaptılar.

Lishu'nun kendisi de U, yani tavşan klanının bir üyesiydi. Annesi klanın ana evinden geliyordu ve İmparator'un çocukluk arkadaşıydı. Majesteleri birden fazla kez Ma üyelerini Lishu'yu korumaları için görevlendirmişti. Maamei'nin gördüğü raporlara göre, Lishu'nun biyolojik babası ona pek de iyi davranmamıştı. Söylentilere göre Lishu aşağılık bir kadındı, o kadar utanmazdı ki iki farklı sarayın arka bahçesine girmişti.

imparatorlar-ama gerçek şu ki, o basitçe, bariz bir şekilde siyasi bir araç olarak kullanılmıştı.

Lishu trajik bir figürdü ama aynı zamanda, adı geçen diğer klanların yaptıklarını eleştirmek Ma'nın haddi değildi, bu yüzden konuyu kendi haline bırakmışlardı.

U klanı zirve noktasından önemli ölçüde gerilemişti. Lishu'nun Babası aileye evlatlık olarak getirilmişti, bu iyi bir şeydi ama büyük bir evi omuzlarında taşıyacak zekâdan yoksundu. Belki de statüleri zarar görmezdi.

Lishu üst eş olarak kalsaydı çok daha fazla olurdu.

Böylece Basen'in gönlünü kaptırdığı kişi, yüksek mevkide bir kızdı, ama ailesi artık o kadar saygı görmüyordu ve Kendisi iki kez boşanmış ve bir rahibeydi.

"Kesinlikle... eşsiz zevklerin var."

"Bu da ne demek şimdi?!" Basen hararetle söyledi. Ördek onun kollarından kurtulmuş ve bahçedeki otları gagalıyordu.

Bahçe. "Hakkında hiçbir şey bilmediğiniz halde iftira atmadığınız için size teşekkür ederim! O, baharı bekleyen küçük bir çiçek gibi son derece övgüye değer bir genç !"

"Aslında henüz onun hakkında bir şey söylemedim."

Basen'in yüzü hemen kızardı. Yani hâlâ genç bir damarı vardı; aceleci çıkışları bunu kanıtlıyordu. O yapardı muhtemelen hiçbir zaman babaları Gaoshun gibi İmparator'un yakın bir sırdaşı olamayacaktı. Maamei'ye göre o bir korumadan başka bir şey olmayacaktı.

"Baharı bekleyen küçük bir çiçek, ha?" diye .

O ya da Taomei ne tür bir çiçeğe benzetilebilirdi? Bazıları Maamei'ye onun bir sarmaşık gibi daraltıcı ve acımasız olduğunu söylemişti. Kocasını azmi sayesinde kazandığını düşünen Maamei onların ne dediğini anlayabiliyordu.

Şimdi, burada bir sorun vardı: Maamei her ne kadar Basen'i teşvik etmeye çalışsa da, bunun doğru olup olmadığı konusunda gerçek bir soru vardı.

eski bir eşini ziyaret etmesi uygun olur.

Sağduyulu bir bakış açısıyla, bariz cevap hayırdı.

Yine de Maamei küçük kardeşini bu gerçekle yüzleştirmekten ve tam da karşı cinse ilgi duymaya başlamışken onu vazgeçmeye teşvik etmekten çekiniyordu. Ablası olarak yapabileceği hiçbir şey yok muydu?

Yapmak mı?

Ma klanından bir kadının tek bir önemli silahı vardı: aklı. Her zaman iki ya da üç hamle sonrasını düşünmek zorundaydı, böylece erkeklere bir şey olursa komutayı ele alabilirdi.

Sadece klanın çıkarları için Basen'e bu kızla ilgili her şeyi unutmasını söylemesi gerekirdi. Yine de bu ideallerine ihanet etti. Aynı zamanda, onu düşüncesizce alkışlamak da sorumsuzluk olurdu.

Maamei, Basen'e böylesine serbest bir tavsiye verdiği için pişmanlık duymaya başlamıştı.

", Basen. Şimdilik o ördeği yere geri götürmeni istiyorum. Ancak, onlara geldiğinizi haber vermelisiniz."

"Geldiğimi haber vereyim mi?"

"Evet, bu doğru. Dahası, oradaki işiniz çoktan bitti, bu yüzden mutlaka Ay Prensi'nden onay almalısınız.

Seni oraya gönderen o muydu?"

Herhangi bir sorun çıkma ihtimali bir şey yaptığınızda, sorun başladığında üstlerinizin parmak izlerinin olması önemliydi. Bu Maamei'nin

Felsefe.

"Evet, ."

"Son olarak, ördeği geri vermeye gittiğinde, ben de seninle geleceğim." "Öyle mi? Neden?"

"Orada ördeklerden daha fazlası olmalı, değil mi? Eminim bir sürü hayvan besliyorlardır. Çocukları getireceğim, böylece uygulamalı deneyim kazanabilirler. Oradayken ünlü bir evin onurlu kızıyla karşılaşsam, ne ala."

Olay şuna geldi: Bir sohbetin tohumlarını ekmesi gerekiyordu.

Adı geçen klanlar birkaç yılda bir toplanırdı ve belki de şu grup dışında çoğunun katılması beklenebilirdi
eksantrikler, La klanı. Ve neredeyse bir sonraki toplantının vakti gelmişti.

U klanının statüsü düşmüştü ve bu büyük ölçüde Lishu'nun babasının suçuydu, bu yüzden Maamei onun orada olmayacağından şüpheleniyordu; onun yerine başka biri katılacaktı. Maamei'nin elinde mükemmel bir bahane vardı.

katılırdı: Büyükbabalarına eşlik edecekti. Sadece U klanıyla bağlantı kurması . O zaman ektiği tohumların büyümesine yardımcı olabilirdi.

"Batı başkentinde geçirdiğiniz onca zaman boyunca ne yaptınız? Bunun için gösterecek etkileyici bir yeteneğiniz yok mu?"

"Raporlarımda öyle bir şey söyledim mi? Savaş olmadan bir askerin kendini göstermesi zordur, bilirsiniz."

Savaş halindeki bir dünyada, Basen kesinlikle herhangi bir sayıda

(gerçek ya da mecazi). Yine de, sert kişiliğiyle bunu kutlayacak kadar uzun yaşamamış olabilir.

"Yeterince adil. Yine de rastgele bir çiftçinin her türlü iyiliği yaptığına dair hikayelerin sonu yok gibi görünüyordu."

"Evet. Gerçekten mükemmel bir çiftçiydi."

"Bunlar doğru muydu?!"

Maamei bu kişinin kim olabileceğini merak etti. Sadece bir toprak adamıyken adını kraliyet başkentine duyurduğuna göre oldukça önemli biri olmalıydı.

Adından bahsetmişken, aslında ne olduğunu hatırlamıyordu; o kadar yaygındı ki aklından çıkmıştı.

"Peki orada ne yaptın?" diye sordu.

"Haydutlardan ve böceklerden kurtuldum."

"Doğru. Bu bizi hiçbir yere götürmez." Birkaç yıl önce İmparator bir askere ortanca bir eş hediye etmişti ama bu emsal onlar için pek umut vaat etmiyor gibiydi. "Bu durumda, belki de Majestelerinin babalık dürtülerine yaslanabiliriz..." İmparator'un Lishu'yu kızı gibi gördüğünü biliyordu. Bu durumda, onlar Muhtemelen Ah-Duo'yu da dahil etmeliyiz.

"Ne mırıldanıyorsun, Rahibe?"

"Oh, kes sesini! Düşünmeye çalışıyorum. Her neyse, sadece Ay Prensi'ne ne yaptığını söyle! Anladın mı?"

"Evet, tabii."

"Yıkanıp üstünüzü değiştirdiğinizden emin olun. Ördeği bahçede bırak. Annem raporunu sensiz hazırlayamaz, değil mi?"

"Evet, ."

Basen ördeğe bir şeyler söyledi ve sonra onu Bahçıvan. Maamei, bir avuç dolusu saf kardeşinin eve girişini izlerken, bir sonraki hamlesini nasıl yapacağını düşündü.

Bölüm 8: Bir Ağabeyin Gerçek Kayıtları

Devam eden soğuk, açık gökyüzü

Biraz ekin işi yaptım. Yöredeki kadın ve çocuklardan yardım aldım; yaklaşık on *tan* iş yaptık. Bir sezon için fena iş değildi. Yapılacak çok fazla çiftçilik yok ama yapabileceğim başka bir şey var mı diye merak ediyorum.

Erik çiçekleri, karlı gökyüzü

Depodaki tatlı patateslere bakıyorum. İşin püf noktası, neme dikkat etmeniz gerekiyor yoksa çürürler. Kurutmanın yanı sıra onları işlemek için bir yol arıyorum.

Lahan'dan bir mektup aldım. Ne istiyor olabilir ki?

Bahar soğuğu, yağmurlu gökyüzü

Lahan ziyaret etti. Sadece benim yapabileceğim bir iş olduğunu iddia ediyor. Eğer bunu başarırsam, saray hizmetine yükselmek hayal olmaktan çıkacak.

Benim gibi bir adam çiftlik köylerinden daha fazlası için yaratılmıştır!

Erken ilkbahar, bulutlu gökyüzü

Bir süreliğine evimden ayrılmaya hazırlanırken, tarlaların gözetimini güvenilebileceğim bir çiftçinin ellerine bırakıyorum.

Çiftçi köyünün gençleri arasında benimle gelecek birkaç kişi arıyorum. Lahan bana bu çalışma sahasının dinç, yürekli ve uyum sağlayabilen insanlar gerektireceğini söyledi. Yine de birçok aile yardım elini uzatmak istemiyor. Arayışımı insanlara odaklayacağım çok az akrabası olan ya da hiç akrabası olmayan.

Uzun süren bahar, açık gökyüzü

Lahan beni bir limana götürdü. Gemiyle mi gideceğim?

Bana emanet edilen tatlı patatesler ve beyaz patatesler çürümelerini önlemek için pirinç kabuklarıyla paketlenmiş. Belki Lahan onları ticaret için kullanmayı planlıyordur.

Bekle! Hey! Lakan Amca'nın burada ne işi var?!

Ne? Kimse batı başkentinde çiftçilik öğretmekle ilgili şey söylemedi!

İlkbahar ortası, açık gökyüzü

Okyanus, okyanus, okyanus.

Durmaksızın kusan amcamın görüntüsü, hareket halindeki araçlarla iyi başa çıkabildiğim için mutlu olmamı sağladı. Amcam beni uzaktan bile yeğeni olarak tanımadı. Hem de ona adımı defalarca söyledikten sonra! Yani, umurumda olduğundan değil.

Gemide yapacak pek bir şey yok, bu yüzden mutfakta yemek pişirmeye yardım ediyorum ya da denize anlamsızca olta sallıyorum. Belli oluyor diyebilirsiniz ama okyanusta işlenecek toprak yok.

Havada bahar, gökyüzü bulutlu

Anan ülkesinde kısa bir mola veriyoruz.

Bir güney ülkesi olarak çok çeşitli ürünlere sahiptir. Çok sayıda meyve var ama tuzlu rüzgâr onlara zarar vereceğinden olsa gerek, çok fazla kuru ürün yok.

Pazardan biraz meyve tohumu aldım; acaba yetişecekler mi? Li.

Bahar sıcaklığı, açık gökyüzü

I-sei eyaletine vardık. Göz alabildiğine çimen ve ovalar Bakın. Burada hiçbir şey yok. Ekilirse iyi tarla olabilecek bir sürü arazi var ama su kıt. Bir su kaynağı bulup sulama sistemi kurabilir miyiz diye bakmamız gerekecek.

Ayrıca, karaya ayak basması Lakan Amca'nın ruh halini önemli ölçüde iyileştirdi.

Canlı bahar, açık gökyüzü

Batı başkentinde geniş bir malikanede kalacağız. Eşyalarımı düzenlemeye çalıştım, sadece tohumları keşfetmek için

Getirdiğim patatesler kayıptı. Görünüşe göre doktorların kargosuna konmuşlar ve tıbbi ofise gitmişler.

Orada belli belirsiz tanıdık bir yüz vardı. Sanırım adı Maomao, Lahan'ın evlatlık küçük kız kardeşi. Nedense bana "Lahan'ın Kardeşi" diyor. Düşündüm de, ben hiç kendimi ona tanıtmak. Denediğimde, hiç aldırış etmiyor. İşte bu yüzden kimse La klanını sevmiyor. Halkı asla dinlemez!

Kiraz çiçekleri, açık gökyüzü

Bir çiftçi köyüne gidip onlara patates yetiştirmeyi öğreteceğim. Neden sadece tarım yapmak için I-sei Eyaleti'ne kadar geleyim ki?

Diğer herkes gayet rahat görünüyor - hepsi zaten bildikleri işi yapıyor. Bu tam bir dolandırıcılık. Lahan neden bu kadar sahtekar olmak zorunda?

Tanrım, aslında bu çiftçi köyü zor durumda. Buğday yetiştirmek umurlarında değil mi? Yanlış zamanda ekiliyorlar ve Bırakın ekin ekmeyi, toprağı bile zor sürüyorlar. Ve bu toprak çok yetersiz! Üzerine bir şeyler serpin! Herhangi bir şey! Fırınlardan çıkan kül bile hiç yoktan iyidir.

Bahar esintisi, açık gökyüzü

I-sei Eyaleti pek yağmur almıyor. Maomao ve arkadaşlarıyla birlikte bu köye gelmem harika ama şimdi Bu çiftçilere patates yetiştirmeyi öğretmek için bir süre harcamamız gerekiyor. İçimden bir ses beyaz patateslerin buranın iklimine tatlı patateslerden daha uygun olduğunu söylüyor.

Düşündüm de, insanlar bir böcek sürüsünden falan bahsetmiyor muydu? Etrafta çok fazla çekirge varmış gibi hissediyorum. Kaç tanesini öldürürseniz öldürün, yerlerine yenileri çıkıyor. Baş belası. Tarım kimyasallarını sulandıracağım. Maomao bana verdi ve onları etrafa saçtı.

Taze yeşil, açık gökyüzü

I-sei Eyaleti'nde öğle güneşi parlak ve sıcak, ancak geceler dondurucu soğuk. Bu büyük sıcaklık değişimleri beni endişelendiriyor

patateslerimizin sağlığı için.

Çiftçi köyündeki içimi bitirdim ve batı başkentindeki konağa geri döndüm. Orada bir keçi buldum, sanırım Chue adında bir hanımefendiye aitti. Etrafta keçi bırakma! Otları, kökleri ve her şeyi yerler. Hiçbir şey büyümeyecek. Yabani otları yiyebilirler tabii, ama o hayvanlardan biri

başımız gerçekten belaya girerdi. Keçi yetmezmiş gibi bir de ördek vardı. O binanın VIP'lerin kaldığı yer olduğunu sanıyordum. Gerçekten iftlik hayvanlarıyla doldurmalılar mı?

Çiftlik aletlerimi temizlerken, tombul ve yaşlı bir adam beni aya davet etti. Doktor olduğunu söylüyor ama bana bir şekilde büyük amcam Luomen'i . Yine de sözde mesleği hakkında pek endişeli görünmüyor.

Beni davet ettiğine göre, bir fincan aydan zarar gelmez diye düşündüm, ama sonra kim gelebilirdi ki... şey. Dedikoduları duymuştum. Saçları cilalı iplik gibi siyah, teni porselen gibi, burnu kalkık ve iki gözü ikiz obsidyen kadar koyu. Göksel bir su perisi gibi olağanüstü güzellikte bir adam. Hayal kırıklığına uğratan tek şey, yüzünde bulunan yara iziydi.

Ama o olmasaydı ne yapardım bilmiyorum. Güzelliği insanı delirtmeye yeterdi.

Tüm yapabildiğim yutkunmak ve sorularını cevaplamaktı. Bana söylediği her şey kayıtlı.

İşte bu yüzden, üzülerek de olsa, olumlu cevap verdim. Reddedemezdim.

İşte bu şekilde kendimi I-sei Eyaleti'ni boydan boya geçen bir yürüyüşte buldum, patatesin iyi sözünü yaymak için ülke çapında bir yolculuk.

Yaz başlıyor, gökyüzü açık

Patateslerimle birlikte bir arabanın içinde gıcırdayarak ve sallanarak köyden köye yolculuk ediyorum.

İnsanlar sık sık buraların yabancısı olan bana şüpheci gözlerle bakıyor. Sorun değil; ben buna alışkınım.

Lakan Amca ve Lahan'ın büyük babamı kovaladıkları zamanı hatırlıyorum; o zaman insanlardan gerçekten soğuk bakışlar almıştım! Annem ve

Dedem tekmeleyip ılık atarken, babam hemen çiftçiliğe başladı. Kendime ne yapacağımı sormak zorundaydım. On yaşında bir ocuk olarak tek seçeneğim yetişkinleri yakından gözlemlemektir. ve bir şekilde kendimi içinde bulduğum ortama doğru tepkiyi buldum. Gerçekten, iyi bir iş çıkardım. Aferin bana.

Bunu düşündüğümde, köy köy dolaşıp tarım yöntemlerini öğretmek aslında oldukça basit görünüyor.

Ahh! Bu yolculuk sona erdiğinde, kendime bir eş bulacağım - korkutucu olmayan ve eksantrik olmayan hoş bir eş.

Güzel kokulu esinti, açık gökyüzü

Herhangi bir köyde sadece kısa bir süre kalıyorum. ğretmeliyim Sadece birkaç gün içinde bilmeleri gerekenleri. Değerli kağıt stoğumun bir kısmını yazılı talimatlar vermek için kullanmayı denedim, ancak bunun zor olduğu kanıtlandı. Köylerde okuma yazma oranı düşük, bu yüzden kimse yazdıklarını okuyamıyor.

Sanırım bunu basitleştirmem ve onlara mümkün olan en basit terimlerle ama önemli hiçbir şeyi kaçırmadan öğretmem gerekiyor. Ben de bunu yapmaya çalışıyorum.

Belki de daha iyi bir ğretmen oluyorum, çünkü hiç değilse insanlar bana davetsiz bir misafir gibi bakmayı bırakıp Bana hoş bir misafir gibi davranıyorlardı. Bir keresinde köyün kızlarından biri bana çay getirmişti. Çok ama eminim böyle bir kızın zaten bir kocası ya da en azından geleceğini bağladığı bir erkek vardır.

biliyorum. Yanlış bir fikre kapılamam. Hiç kimse her kk nezaket gösterisinin bir kadının onlara aşık olduğu anlamına geldiğini düşünen erkekleri sever.

Bu uzak diyarın yemek yöntemlerini tanımak ilginç oldu. Besin eksikliklerini gidermek için fasulye filizi kullanıyorlar gibi görünüyor. Bu amaçla kullandıkları fasulyelerden biraz aldım ve batı başkentine döndüğümde aynı şeyi kendim yapmayı deneyeceğim.

Taze yapraklar, açık gökyüzü

Ay Prensi ile temasa geçmek için bir güvercin kullandım. Hem de çok.

kullanışlı ama aynı zamanda çok da uygunsuz, çünkü sadece

Tek yönlü. Kuşlarım bitmeden batı başkentinden güvercin ikmaline ihtiyacım var.

Batı başkentinden epey yol geldim. Biraz daha gidersem geri dönme vakti gelecek. Bu köyde çok ilginç bir buğday türü buldum. Özellikle bir tarlanın oldukça yüksek miktarda ürün verdiğini fark ettim ve tarlayı incelediğimde sapların çoğundan daha alçak olduğunu gördüm.

devrildi. Ortalamadan daha fazla verim almalarının nedeni bu gibi görünüyor. Belki de daha az büyüyen buğdayın burada çoğalması tamamen tesadüftür. İlgi çekici bir örnek olarak tohum ve birkaç başak aldım.

Koyu yeşil, bulutlu gökyüzü

Pekala, sonunda yolu yarılardım. Bu iş bittiğinde, bir karım olacak, inan bana.

Yine de havayla ilgili garip bir şey var. Yağmur mevsimi olmamasına rağmen çok kasvetli görünüyor. Gökyüzüne baktığımda ufukta kara bir bulut görüyorum ve garip bir ses duyuyorum. Bulut yaklaşıyor gibi görünüyor. Gözlerimi iyice kıstığımda bulutun kocaman bir böcek sürüsü olduğunu görüyorum. ! Buradalar!

Erik yağmurları, böcek dolu gökyüzü

Ne kadarını öldürürsek öldürelim çekirgelerin saldırısı devam ediyor. Son güvercinlerimi de serbest bıraktım ve benimle birlikte gelen genç çiftçilere Batı başkentine geri dönmelerini söyledim. Acele et.

Lanet olsun! Tek ihtiyacım olan iki haftaydı. Tarlalar harap oldu; artık buğday yok, sadece ezilmiş böcekler var. Tüm çabalarımız okyanusta bir damla; o kadar çok kişiye karşı o kadar azız ki. Böcek sürüsü gökyüzünü lekelemeye yetiyor ve biz durdurmak için neredeyse hiçbir şey yok.

Bu hepimiz açlıktan öleceğiz. Bulabildiğimiz son buğday kırıntısını da toplamak zorundayız. Ağacların kabuklarını soymalıyız. yerden çimen çıkar. Bir şey, herhangi bir şey!

Erik yağmurları, açık gökyüzü

Son beyaz patateslerimi kumanya olarak dağıttım ve tatlı patateslerimi kurutmayı tercih ettim.

Yiyecek bir şey olmayınca, hırsızlık başladı. Yetişkin, çocuk, fark etmez. Yiyecek olarak dağıtacak hiçbir şeyim kalmadı; yapabileceğim en fazla şey, açlıktan ölmek olan bir çocukla kuru bir patatesi paylaşmaktı. Benim küçük nezaketim.

Biraz sıcak, açık gökyüzü
Eeeeyaarrrrghhh!
Haydutlar tarafından
öldürüleceğim! Ugh!
Bütün kargomu çaldılar!

Yüksek yaz, açık gökyüzü
Sonunda batı başkentini görebiliyorum.
, yakındaki köylerde konuşlanmış daha fazla memur buluyorum.
Sürü, batıdan bir mülteci akınına neden olmuş ve bana da onlardan biri gibi davranılıyor.
İğrenç hissediyorum. Banyo yapamıyorum, doğru düzgün yemek bile yiyemiyorum.

Sudaki yansımamı yakaladığımda, kirli bir adam görüyorum.
dağınık sakallı ve toz içinde. Bozuk paralarım ve kurutulmuş patateslerim gitti ama tohumlarımı ve maş fasulyelerimi elimde tutmayı başardım, onları hayatım pahasına korudum.

Haydutlar tarafından saldırıya uğradıktan ve neredeyse tüm patateslerim alındıktan sonra, artık insanlara pek güvenmiyorsam beni suçlayabilir misiniz? Yine de bana iyilik yapanlar da var.

Acilen batı başkentine dönmeliyim ki onlara neler olduğunu anlatabileyim.

Yüksek yaz, açık gökyüzü
Sonunda batı başkentine ulaştım. Onlara adımlı söyledim ama onlar için bir şey ifade etmiyor gibiydi. Bu da ne demek oluyor?
Adımın hiçbir yerde yazılı olmadığından eminim, değil mi?
bir anda ne yapmalıyım? Lahan burada değil ve

Maomao'nun adını anmamak pek doğru olmaz. Emirlerim Teknik olarak Ay Prensi'nden geliyor. , bu biraz Çocukça ama bu acil bir durum. Benim için onu çağırımlarını söylerim. Avazım çıktığı kadar bağırımalıyım yoksa tepki alamam. Bağırmaya çalıştım ve beni bir tür hapishane hücreğine attılar.

Tamam, şu anda hava çok sıcak, gökyüzü açık.
Neyse ki Maomao ve diğerleri beni almaya geldi de batı başkentindeki malikaneye geri döndüm.
Gıda sorunu gerçekten ciddi. İnsanlar yeterince beslenemezse işler çirkinleşecek.
Şimdilik yapabildiğim tek şey mütevazı bir rızık yetiştirmek.

Erken sonbahar, açık gökyüzü
Kraliyet başkentinden yardım malzemeleri geldi. Kontrol ettim. Çabuk büyüyecek gibi görünen tüm mahsulleri dahil ettiler, ama orada hiçbir şey yoktu. Çoğu tahıl ve ilaçtı ama İkisinden yeterince yok. Giderek daha fazla mülteci alıyoruz.
Herkesin karnını doyurmamızın bir yolu yok mu? Keçilere ve ördeklere çekirge yedirirken bu soru üzerinde düşünüyorum.
ne kadar yetersiz ot .

Uzun süren sıcaklık, açık gökyüzü
Yiyecek eksikliğinden kaynaklanan yetersiz beslenme vakaları görmeye başladığımı duydum. Maomao insanların yeterince sebze almadığını söylüyor.

Ona sessizce yetiştirdiğim fasulye filizlerini göstermeli miyim?
Ayrıca bana şifalı bitkiler yetiştirmenin bir yolu olup olmadığını da soruyor, ama sanırım bu batı başkentinde zor bir iş olacak.

Tıp mesleğinin bu kadar çok tuhaf insanı kendine çekmesinin nedenini merak ediyorum. Sadece Maomao ya da büyük amcam Luomen gibileri değil; beni sürekli çaya davet eden küçük yaşlı adam da var. Eskiden arka sarayda doktorluk yaptığını söylüyor. Yine de iyi benziyor, ne zararı var ki?

Sonbahar sıcağı, açık gökyüzü

Laaaaaahaaaaannnn!

O piçi öldüreceğim!

İki genç bayanla birlikte yaşayarak ne yapıyor?!

Erken sonbahar, açık gökyüzü

Lahan beni batı başkentine gelmem için kandırmış olabilir, ama başka hiçbir şey olmasa bile, ne kadar iğrenç siyaset . Anladığım kadarıyla, Ay Prensi işlerini yaparken büyük bir olay yaratmıyor, ama gerçekten işleri hallediyor. Sorunların önünü kesmeye çalışıyor ama dünyevi şöhret açısından, insanların sorunları çözenleri kutlaması çok daha kolay başlamadan önce değil de başladıktan *sonra*. Bazı adamlar gerçekten de olaylarla nasıl başa çıkacaklarını biliyorlar, değil mi?

Bir şeylerle uğraşmaktan bahsetmişken, neden bu keçilerden ve bu ördekten ben sorumluyum? Onları korumazsam, Bayan Chue yemeye çalışacak. İnsanlar her yerde açlıktan ölüyor.

Taze serin, açık gökyüzü

Batı başkentinde *gerçekten* yağmur yağmıyor. Bir şeyleri sulamaya çalışmak büyük bir baş ağrısı oldu. Buradaki zenginlerin saçma zenginliklerinin bir işareti olarak göletleri var, ama muhtemelen yeraltı suyu. En azından fasulye filizi yetiştirmeyi kolaylaştırıyor.

Batı başkentinin yakınlarında tarlalara başladık, ancak sulama en büyük zorluk olarak karşımıza çıkıyor. Su getirmek Yeraltı gerçekçi değil. Bir nehirden su alabilseydik harika olurdu, ancak projenin ölçeği savunulamaz olurdu. Belki de yakınlarda bir su kaynağı yoksa çiftlik tarlalarına sahip olamazsınız.

Malikaneye girip çıktıkça öğrenildiği üzere, kasabadaki hava gittikçe kötüleşiyor. Karınlar boş, sinirler gergin ve yiyecek için topyekûn mücadele pek de alışılmadık bir durum değil.

Bazı insanlar böceklerin başka bir ülkeden gelen bir tür lanet olduğunu iddia ediyor. Bu sadece doğal bir felaket! Ne kadar saçmalayabilirsin?

İşlerin gidişatı hiç hoşuma .

Serin esinti, açık gökyüzü
Bu eninde sonunda olacaktı ve sonunda .
Bir çete, Ay Prensi'nin kaldığı malikaneyi . Burada neler olacak?
Bilmiyorum.
Gerçekten bilmiyorum.

Sonbahar serinliği, açık gökyüzü
Şimdi her şey bana daha da anlamsız geliyor.
Batı başkentinin lideri Gyoku-ou öldü. Ne haltlar dönüyor
burada?

Sonbahar renkleri, açık gökyüzü
Politika hakkında düşünmeyi bırakacağım. Bana hiç mantıklı
gelmiyor. Kendimi her zaman oldukça zeki biri olarak görürdüm.
Ben bunun için yaratılmadım. Sanırım mide rahatsızlığından
ölürüm. Lahan burada olsaydı, eminim o da bunu sineye çeker ve
iş çıkarmaya devam ederdi. Bu konuda onu asla yenemem.
Gyoku-ou'nun ölümüyle işler çok ciddileşmiş gibi görünüyor.
Konağın hizmetkârları işlerini yapmakta zorlanıyorlar.
Ama bunların hiçbirinin saha çalışmasıyla bir ilgisi yok. Bugün tekrar
sahaya çıkmalı ve temel atmaya devam etmeliyim.

Sonbahar açık, berrak gökyüzü
Ay Prensi ek binadan taşınıyor. Görünüşe göre
Maomao ve dost canlısı yaşlı doktor onunla gidiyor ama ben bir süre
daha burada kalmak istiyorum. Bu bahçe nihayet kendini göstermeye
başladı. Bahçıvan benimle uğraşıyor olabilir ama burada bir su
kaynağına daha yakınız ve bu da büyümeyi kolaylaştırıyor.

Sonbahar güzelliği, açık gökyüzü
Taşınacağımız ana evde güzel bir sera var. Eskiden orada
salatalık yetiştirdiklerini duydum.
zaten acımasızca kökünden sökülmüştü.
Maomao şifalı bitkiler için tohum ekerken kendini zor tutuyordu ama
seranın bakıcısının bakışları

ona-iyi! Eğer bakışlar öldürebilseydi.

Ne olduğunu bilmiyorum ama ben bile bir bakışta anlayabilirim.

Renkli yapraklar, açık gökyüzü

Ek binanın tüm bahçesini tarlaya çevirdim.

Sonra da ana evdekilere başlayacağım. ben Maomao gibi davranmıyorum. İzin aldığımdan emin oldum.

Bayan Chue'den. Gyoku klanından Hulan adında biri de onay verdi, bu yüzden temiz olmalıyım.

Dost canlısı yaşlı doktor, vakti olduğunda çiftlik işlerinde bana yardım ediyor ama biri bacağını incitmiş. Gyoku ailesinden bir fişek ona bir darbe indirdi - sanırım adı Gyokujun'du. Hizmetçilere patronluk taslamayı çok severdi. Birisi ona

Hala yollarını değiştirebilecekken, yoksa kim bilir ona ne olacak?

bir düşünce geldi: Annemin ve büyükbabamın üzerimde daha fazla etkisi olsaydı ben de onun gibi olabilirdim. Eğer amcam

Lakan aile reisliğini kapmasaydı, La ailesinin bencil bir yavrusu olarak büyüyebilirdim.

Şimdi doktorun yerine koruması Lihaku bana yardım ediyor. Bu tarlayı hazır hale getirmek için acele edebilir ve biraz kabuk külü serersek, biraz buğday ekebiliriz, bu yüzden Elimizden geldiğince.

Bir bahçıvan bana pis pis bakıp duruyor ama izin aldım. Yanlış bir şey yapmıyorum.

Sonbahar serinliği, açık gökyüzü

Babamdan patates ekip ekmediğimi soran bir mektup aldım. Kapa çeneni! Evet, ettim. Lahan babamın gerçekte nasıl biri olduğunu bilmiyor. Yetki sahibi olmakla iyi başa çıkıyor mu merak ediyorum.

Umarım annem ve büyükbabam iyidir. İnsanlara hükmetmeyi seviyorlar ama şaşırtıcı derecede kırılgan olabiliyorlar. Sanırım bu, fazla gururlu olmanın nelere yol açabileceğini gösteriyor. Acaba büyükbabam, büyük amcam kadar sıra dışı bir küçük kardeşin gölgesinde kalmasaydı biraz daha dürüst olabilir miydi?

Luomen.

Cevabımı yazarken, Gyokujun'un Xiaohong adında genç bir kız olan kuzenine zorbalık yaptığını gördüm. Yanlarına gittim ve o da bir yerlere kaçtı. Hımm! Eğer kendini savunamıyorsa, en başta kızı yalnız bırakmalıydı.

Hey, keçi! Bu değerli bir kağıt! Doktorun bana verdiği pahalı bir şey. Sakın yeme onu!

Sonbahar sonu, açık gökyüzü

Bugün ana evdeki tarlalarda çalışıyordum. Her alana farklı tohumlar ekmeyi denedim, her çeşit buğday. Aynı ortamda kısa buğday ile normal buğday arasında ne kadar verim farkı olacağını merak ediyorum. Ama bunu altı ay kadar sürecek... Bekle, burada ne kadar kalmayı planlıyorum?! Ne zaman eve gideceğim?

Lihaku ve Hulan'ın bana yardım etmesiyle iş çabuk bitti. Hulan iyi bir ailenin şımartılmış oğlu gibi davranmıyor. Daha çok bir çırak gibi, her türlü farklı işi deniyor. Benim için kesinlikle yararlı oldu. Onun gibi küçük bir kardeşi olan her ağabey çok mutlu olur.

Dost canlısı yaşlı doktorun bana çay ikram edeceğini bildiğim için kısa bir mola vermek üzere muayenahaneye gittim. Son zamanlarda Lakan Amca küçük çay partilerimizin çoğuna katılıyor. Maomao'yu görmek için orada olduğunu varsayıyorum ama Maomao onun varlığını hissediyor ve görünmüyor. Yaşlı doktor bir şekilde Luomen'e çok benziyor - amcamla nasıl başa çıkacağını gerçekten biliyor gibi görünüyor. Bu gerçekten eve ne kadar Herkesin özel bir yeteneği ya da kurtarıcı bir niteliği vardır.

Lakan Amca bugün orada değildi ama bir çocuk vardı. Muhtemelen on iki ya da on üç yaşlarında bir çocuk; reşit olma törenini yapacak yaşta bile değil. Hızlı düşünen biri, bu yüzden küçük işleri yaptığı için ona değer veriyorlar. Onu birkaç kez etrafta gördüm ama Adını hiç duymadım. Bana kendini tanıtmak istediğini söyledi. Ah, gerçekten hızlı biri, değil mi? Ama... hey, senin adın da Kan Junjie, ha? Evet, çok yaygın bir isim; ben de her zaman duyarım. Demek ailenin en büyük oğlu sensin? Ve takma adın Haku'un mu? Mantıklı; tam da böyle bir şey.

en büyük oğul diyebiliriz. Biliyorsunuz, ben kendi ailemin en büyük oğluyum.

Ne? Etrafta aynı isimde başka biri varsa farklı bir isim mi kullanacaksın? Ne? Bunu kim yapar? Yani, hayır, bunu yapmak zorunda değilsin! Lütfen bana çözülmüş gibi bakma! Sırf ortak bir isim yüzünden sana sıkıntı vermeyeceğim. Hey, bekle! Heyyy...

Ona adımın Lahan'ın Kardeşi olduğunu söylemeye karar verdim.

Düşen yapraklar, açık gökyüzü
Ana evde bir tür kargaşa vardı ama ben meşgulüm. Soya fasulyelerimi hasat etmek öncelikli.

Sonbahar ayazı, açık gökyüzü
Lakan Amca sürekli burada Maomao'yu görmeye çalışıyor ve bu çok iğrenç. Yaşlı doktorun onu eğlendirmeye dayanabilmesine şaşıyorum.

Bayan Chue, Maomao'nun alışveriş yapmak için liman kentine gittiğini söyledi. Bu birkaç gün için mantıklı olabilir ama onu görmeyeli on gün oldu. Bu nedenle, Bayan Chue'yu görmüyorum.
ya da. Ayrıca, ana evdeki hava oldukça kasvetli görünüyor.

Eminim bir şeyler olmuştur ama bir söylememin bana ne faydası olur ki? Belki gücüm ya da kapasitem olsaydı, ama bu tür şeylerde hiçbir zaman çok yetenekli olmadım ve burnumu sokmak sadece başımı belaya sokacak gibi görünüyor.

Sanırım hasat ettiğim soya fasulyelerini ne yapacağımı düşünmek bana daha çok şey kazandıracak. Sadece yemeli miyim? İşleyeyim mi?

Bir şekilde mi? Onları fasulye filizi olarak mı yetiştireyim?
Yapabileceğim o kadar çok şey var ki.

Erken kış, bulutlu gökyüzü
Lakan Amca'nın bir sorunu var. Yani, onda her zaman bir sorun vardı, ama son zamanlarda özellikle garip davranıyor.
Sonunda Ay Prens'i'ni buldum, ama nedense amcam Orada da Hulan'ı azarlıyor. Hey... Amca?! O kağıtları neden yakıyorsun?!

Korkunç biri. Babam ya da büyükbabamdan tamamen farklı bir şekilde.

Heck, Hulan, ifadenin hiç değişmemesi de bir o kadar korkutucu. Bekle... Ne?! Neden yanan kağıtların üzerine oturup başını eğiyorsun? Tanrım! Kendini yakacaksın!
Su! Buraya biraz su lazım!

On ikinci ay, açık gökyüzü
Lakan Amca'nın Hulan'a bu kadar kızmasının sebebinin Maomao'yu tuzağa düşürmek için bir şey yapmış olması olduğunu anlıyorum. Neden kızgın olduğunu anlayabiliyorum. Ve düşününce, onu kışkırtmadığınız sürece normalde biraz baş belasından başka bir şey olmayan yaşlı bir adam.
Oh, ve ayrıca, o biraz ezik.

Ve Hulan'da da bir şeyler var. Davranışını motive eden neyse, anlayabileceğimden çok daha öte. Sanırım kendi ağabeyinin Ay Prensi'ni Hulan onu ortadan kaldırmaya mı karar verdi? Bütün bunları yüzündeki o sırıtışla planladığına inanamıyorum. Ben de onun sadece ev işlerine yardım eden iyi bir adam olduğunu sanıyordum. Şey, ben hepsini geri al. küçük bir kardeşe ihtiyacım yok. Onun yerine Lahan'ı bile alırım!

Soğuk, açık gökyüzü
Maomao ve diğerleri nihayet dönmüştür ama Bayan Chue'nin durumu kötüdür.

Ne oldu böyle? Artık sağ kolunu bile kullanamıyor. Bu gerçek bir trajedi.

Yıl sonu, açık gökyüzü
Bayan Chue nekahat döneminde olduğu gerekçesiyle tıbbi ofiste kamp kurmuş. Yaralarının ciddi olduğunu kabul ediyorum ama aslında bunu hiçbir şey yapmamak için bir kılıf olarak kullanıyor. Tüm zamanını onunla ilgilenerek geçiren dost canlısı yaşlı doktor için üzülüyorum.

Sanırım sonunda batı başkentini kimin yöneteceğine karar verecekler. Ay Prensi değil ama görünüşe göre Shikyou adında bir adam - Usta Gyoku-ou'nun en büyük oğlu. Aynı zamanda,

Bu arada, Hulan'ın ağabeyi ve o iğrenç velet Gyokujun'un babası.
Bu adamla gerçekten iyi olacak mıyız?

Yeni bahar, açık gökyüzü

Bugün Xiaohong'u gördüm. Gyokujun'un yine ona zorbalık yaptığını düşünmüştüm ama daha yakından incelediğimde Xiaohong'un hiç beklenmedik bir şey yaptığını gördüm. Gyokujun'a tokat atmış, onunla alay etmiş, adeta yüzüne tükürmüştü ve sonra da bir yerlere gitmiş. Çocuğun yapabileceği hiçbir şey yoktu; sadece gözyaşlarına boğuldu. İşte o zaman onun ve Xiaohong'un konumlarının tamamen tersine döndüğünü fark ettim.

Olayı benim dışımda gören bir kişi daha vardı: Maomao.

Onun bu işle bir ilgisi olduğunu *biliyorum!*

Erken bahar, açık gökyüzü

Aklımda tek bir düşünceyle çiftçi köylerine doğru yola çıktım: Bu yıl onlara adam gibi buğday yetiştirteceğim! Ekinleri sürmelerini ve toprağı işlemelerini sağlayacağım. Geçen senenin tekrarı olmayacak - tembel bir yetiştirme olmayacak benim gözetimimde pratik yapıyorlar!

Ana evde de işler oldukça yoğun görünüyor. Muhtemelen yeni yılla ilgili bir şeydir. İşlerin sonu yok

Politikacılar. Ama bu beni ilgilendirmez. Yapacak çiftçiliğim var.

soğuk, gökyüzü bulutlu

Batı başkentindeki malikaneye geri döndüğümde orada kimse yoktu.

Bir saniye, burada neler oluyor?! Kimse yok mu? Kimse yok mu?! Ay Prensi! Maomao! Bayan Chue! Dost canlısı yaşlı doktor! Lihaku! Lakan Amca!

Bu da ne böyle?! Beni burada bırakma!

Kalın kağıt yığınının birinin günlüğü olduğu ortaya çıktı. Merkez bölgeden gelenlerden biri evine döndüğünde bunu unutmuş olmalı. Han kasabasında, handa bulundu.

Yazarının gemisini beklediği yer.

Günlükte pek çok isim yer alıyordu ama yazarının ismine dair hiçbir iz yoktu. Kimse onu kime iade edeceğini bilmiyordu.

Bununla birlikte, tarım yöntemleri ve yetiştiriciliğe ilişkin kapsamlı notlardan yazarın profesyonel bir çiftçi olduğu anlaşılmaktadır.

Dahası, eğer kitabın içeriğine inanılacak olursa, bu kişi saray hiyerarşisinde de oldukça önemliydi-

Kraliyet ailesinin bir üyesini doğrudan çağırabilecek kadar önemli.

Ancak hanın sahibi günlüğü başkente gönderdiğinde, en önemli bürokratlar arasında tarım uzmanı bulunmadığı bilgisini aldı. Bir zamanlar böyle bir kişi vardı ama uzun zaman önce kraliyete geri dönmüştü.

Başkentteydi ve günlüğünü han kasabasında unutmuş olması mümkün değildi.

Başka ne yapacağını bilemeyen hancı, kitabı bahçıvanlara bıraktı; bahçelerindeki buğdayı gözlerinde ölü bakışlarla çiğneyen adamlara.

Garip bir şekilde, batı liderinin bahçeleri, bir zamanlar

I-sei Eyaleti'nin en iyisi olarak kabul edilen bu bölge, bir sebepten dolayı buğday tarlalarına dönüştürülmüştü.

Günlük daha sonra bir tarım teknikleri el kitabı haline getirilecek, ancak yazarı bilinmeyecektir.

Bahçıvanlar kitabı kendi aralarında dolaştırıp gülüştüler.

Bahçeleri ellerinde çok acı çekmiş olan merkezi bölge; ama sonunda bir bilginin gözü günlüğe ışık tuttu ve sonuç bu oldu.

Bölüm 9: En'en'in İzin Günü

Doktorlar kural olarak her on günde bir izin alırlardı, ancak bu süre sezonun yoğun olup olmamasına göre biraz değişebilirdi. En'en ve diğer tıbbi asistanlar için de aynısı geçerliydi.

Ancak bu sistemde En'en için çok ciddi bir sorun vardı.

"Neden bugün hanımım çalışıyor da ben çalışmıyorum?!"

"Bu dönen bir sistem. Böyle ," dedi Maomao,

Bu konuşmadan çoktan sıkıldım.

"Ama bugün seve seve işe giderim!"

"Dr. Hayır dediniz. Sanırım konu kapanmıştır." "Sen kimin tarafındasın, Maomao?"

"Yao ne zaman bir şeye karışsa çok sinirleniyorsun, En'en. Her neyse, beni neden buraya çağırdın? Sadece şikayet için mi?" Maomao En'en'e etkilenmemiş bir bakış attı.

Lahan'ın evindeki ek binada, Yao ve En'en'in şu anda ödünç aldıkları odadaydılar. En'en, aynı gün izinli oldukları için Maomao'yu buraya çağırmıştı. Daha doğrusu, En'en sabah ilk iş olarak Maomao'yu yataktan dışarı sürüklemişti.

Maomao ona, "Bu evde olmam gerekenden daha fazla kalmaya hevesli değilim," dedi. "Ayrıca, öğleden sonra gereken bir iş var, o yüzden daha önce ayrılacağım."

Maomao burada rahat görünmüyordu. Lakan'ın kızıydı. gayrimeşru kızıydı ama kendisi bunu kabul etmek istemiyor gibiydi. Onu ziyarete gelmesi için ısrar eden mektupların sonu gelmiyordu ama o bunları hep görmezden geliyor ve sık sık fırında çıra olarak kullanıyordu.

"Oh, etmeyin. Lakan Usta'nın bu sabah çıkamayacağı bir konferansı var. Yardımcıları onu bir şekilde oraya götürecekler, bu yüzden onu bu akşama kadar bir daha göremeyeceğiz."

"O ucubenin programını neden bu kadar iyi biliyorsun?"

"Çünkü buradaki hizmetkarlarla iyi ilişkiler kurdum."

Aksi takdirde, o ve Yao uzun zaman önce malikâneden kovulmuş olacaktı.

Maomao sinirli bir şekilde çay aromalı pirinç krakerini kemirdi. En'en, Maomao'nun tuzlu şeyleri tatlılardan daha çok sevdiğini biliyordu ve iyi bir çitirtiden hoşlanırdı. Benzer şekilde, rafine edilmiş, pahalı çay yapraklarını, tutarsız ve sert çayları olan halk çayları kadar sevmezdi. Tahmin edilemez bir lezzet.

En'en ayrıca Maomao'nun çoğu insan kadar çok yemediğini ama lezzet konusunda titiz olduğunu biliyordu.

"Eğer sadece şikayet etmek için değilse, beni neden buraya çağırdınız?"

Maomao sandalyesinde arkasına yaslanıp bacak bacak üstüne atarak sordu. Bunu Yao'nun önünde yapsaydı, Maomao En'en'in ona sert sözler söyleyeceğini biliyordu ama "hanımefendisi" bugün burada olmadığına göre, Maomao istediği gibi oturma özgürlüğüne sahip olacaktı. En'en'in onu buraya sürüklemesine izin verdiği için en azından bunu isteyebilirdi.

"Sezgilerinin keskin olduğunu biliyorum Maomao. Bahse girerim tahmin edebilirsin."

"Beni özellikle Yao buraya getirdin, bu yüzden onunla ilgili olduğunu varsayıyorum. Ve ben de bunun Yurttan ayrılıp bu ucubenin evinde yaşamaya geldiğin gerçeği."

"Tam da umduğum kadar anlayışlısın." En'en çaydan bir yudum aldı. Fiyatına göre şaşırtıcı derecede iyiydi ve güzel kokması için hafifçe demlemişti. "Hanımımı Efendi Lahan'ın şeytani elinden kurtarmanı istiyorum!"

Maomao hiçbir şey söylemedi; yerine kaşlarını çattı ve sonra ağzı açık kaldı.

"Bu nasıl bir bakış böyle?" En'en sordu.

"Oh, bir şey değil..."

Bu bakış kesinlikle bir şeydi ama En'en konuyu uzatmanın bir faydası olmayacağını biliyordu. Yetişkin olmanın bir parçası da Zaten anladığınız bir şeyin peşinden gitmemek.

"İstediğim, hanımım hâlâ çok genç. Eminim Lahan Usta onu bir şekilde yönlendiriyordur."

"Oh... Evet."

"Gözlerindeki o uzak bakış da neyin nesi?!"

"Gözlerimde mesafeli bir bakış yok," dedi Maomao ama sesi pek inandırıcı gelmiyordu. Ses tonunda hiç duygu yoktu.

"Sen öyle diyorsan," diye homurdandı En'en. Maomao çok iyi olmayabilir

Konuyla ilgileniyordu ama Lahan'ın küçük kız kardeşi olarak En'en biraz sorumluluk alması gerektiğini düşünüyordu.

En'en pişmanlık duyuyordu: Lahan'ın sadece yaşlı dullarla ilgilenirdi. Kıvrık ve tilki gibi Gözleri; bakmaya dayanılmayacak gibi değildi ama yakışıklı olduğunu söylemek zordu. Hepsinden önemlisi, Yao'dan daha *kısaydı*.

Maomao, "Bunu söylemek pek hoş değil... doğru bile," dedi. Görünüşe göre En'en'in kalbinin sesi dışarı çıkmış ve ona ulaşmıştı.

"Hanımım onun gibi bir adamda ne buluyor?!"

"Anlıyorum. Yao burada kalmak istiyor ve gitmemek için sebepler uyduruyor. Sen, En'en, buradan gitmeyi ve Lahan'la arana biraz mesafe koymayı çok istiyorsun ama

Değerli Yao, işte bu yüzden benden bir şeyler yapmamı istiyorsun." "Şey, evet!"

Maomao'nun yüzünden bu fikre pek sıcak bakmadığı anlaşılıyordu. Yine de çoğu fikre böyle bakardı.

"Hanımım çok genç. Eminim sadece kafası karışık!" "Oh, hiç şüphesiz."

"Aksi takdirde, böyle bücür, kıvrık saçlı, tilki gözlü küçük bir adam asla..."

"Yine yüksek sesle ."

En'en yumruğunu sıktı. Maomao'nun konuyla ilgili düşünceleri varmış gibi görünüyordu. "Ne oldu? Bir sorunun mu var?" En'en sordu.

"Hayır. Yao'nun kafası karışık olabilir, ama onun dış görünüşle fazla ilgilenecek biri olmadığını anlamaya başladım."

"Tabii ki hayır, o benim ! O asla insanları dış görünüşlerine göre yargılayacak kadar sığ biri olamaz!"

Maomao bir şey söylemedi ama En'en'e şüpheli bir bakış attı. "Ne? Neden bana bakıyorsun?" dedi En'en.

"Oh, bir şey yok. Ancak bu, Yao'nun Lahan'ın içindekini gördüğünü ve bu 'karışıklığa' bunun neden olduğunu ima eder."

"Hayır, o..."

Böyle bir şeyin olması mümkün değildi ya da En'en buna inanmak istiyordu.

"Lahan'ın içindeki şey çöp," dedi Maomao sıkıntıyla, "ve itiraf etmeliyim ki onda ne bulduğunu ben de bilmiyorum."

"Biliyorum, değil mi?! Tamamen katılıyorum. O çok kötü bir insan - bizi evinden kovmaya çalıştı çünkü iki evli olmayan genç kadının burada yaşamasının iyi olmadığını iddia etti!"

"Ama burada kalmak *istemiyorsun*, değil mi? Buradan bir an önce gitmek istiyorsun, değil mi? Bana sorduğun şey de bu, *değil* mi?" Maomao bazı kelimeleri garip bir şekilde vurgulayarak söyledi. En'en bunu oldukça sinir bozucu buldu.

"Maomao. Cidden, bu bakış da neyin nesi?"

"Yok bir şey. Düşünüyordum da, söz konusu genç metresiniz olduğunda, küçük bir mantıksal tutarsızlığın sizi durdurmasına izin vermeyeceksiniz."

"Neden ki? Dünya hanımımın etrafında dönüyor! Dünyadaki her şey ve herkes onun etrafında dönüyor, tıpkı göklerin gökyüzündeki yedi yıldızın etrafında döndüğü gibi!" En'en konuşurken ellerini yukarı doğru kaldırdı.

"En'en, lütfen mahkemede böyle şeyler söyleme. Saygısızlık yüzünden bizi idam ettireceksin."

En'en'in görüşüne göre Maomao'nun ondan çok daha saygısız olduğu gerçeğine rağmen.

"Lahan'ın içinde ne var, ha... Söylemeliyim ki, tanıştığı herkesi sürekli değerlendirme şeklini pek beğenmiyorum."

Maomao hâlâ pirinç krakerlerini kemiriyordu. En'en bir

"*Sen de aynısının değil mi Maomao?*" sorusu boğazından geçmedi.

"Yao'nun onda ne bulacağını merak ediyorum," diye devam etti Maomao.

"Ben de bunu bilmek istiyorum! Aklına bir şey gelmiyor mu Maomao?"

"Bu sadece benim hayal ama Lahan'ın genel standartları net bir şekilde kavradığını ve kendi standartları hakkında çok sağlam bir fikri olduğunu düşünüyorum.

tercihler. Belki de klişeleşmiş 'kadın mutluluğunu' hiçbir zaman sevmemiş olan Yao bunu yeni ve heyecan verici buluyor."

"Yani kendine özgü standartları mı var? Sanırım anlayabiliyorum, cinsiyet farklılıklarına değil, sadece pratik yeteneğe bakıyor. Sanırım La klanı böyle insanlarla dolu, sizin ve Lakan Usta gibi."

Maomao sinirlendi. "Ben öyle biri değilim ve lütfen o ucubenin adını benim yanımda ağzına almaz mısın?"

"En azından adını söyleyebilirim."

"Söylediğinizde aniden arkanızda belirecekmiş gibi hissetmiyor musunuz?"

"Tamam, evet, bunu görebiliyorum."

En'en bunu kendisi de birden fazla kez yaşamıştı: Lakan'ın ilginç bulunduğu bir konuşma olduğunda, aniden ortaya çıkıveriyordu.

"Yani insanları yeteneklerine göre değerlendiriyor. Sözde önemli olup olmadıklarına, hizmet sürelerine, hatta erkek ya da kadın olup olmadıklarına bile. Bir bakıma, onun neredeyse Yao'nun ideal erkeği olduğunu söyleyebiliriz," dedi Maomao.

"İdeal mi?! Kesinlikle hayır!" En'en bu fikri reddederken gerçekten de titriyordu. "Hanımına çok daha uygun bir sürü iyi beyefendi var! Lakan Usta'nın onun için *ideal* olduğunu söylemek..."

"Bahsettiğim ideal bu değil. Ama her neyse, bu Yao'nun evlendiğini görmeyi aklından geçirdiğin anlamına mı geliyor, En'en?"

"Evet, bir kocası olmalı. Benim standartlarımı karşıladığı sürece."

"Bunun bu hayatta gerçekleşeceğini sanmıyorum," dedi Maomao. Bıkkın görünüyordu ve çok teatral bir iç çekiş yaptı.

"O da olabilir!"

En'en, Maomao'ya Yao için ideal kocasını anlatmak üzereydi ki kapı çalındı.

"Evet? Kim ?" En'en sordu. Maomao gölgelerin arasına saklandı, Lakan olabileceği ihtimaline karşı tetikteydi.

"Lütfen beni affedin," dedi bir ses. Bu Lakan değil, sesi henüz değişmemiş bir çocuktü.

Dördüncü çocuk olan Sifan odaya girdi. Lakan'ın malikanesinde çalışan çocuklardan biriydi ve çok zekiydi. Lahan kirayı kabul etmedi, bu yüzden En'en onun yerine Sifan'a para verdi. Hiç para yoktu. Zimmetine para geçirme riski vardı - üstten biraz çalmaya çalışmanın aptallık olacağını biliyordu. Lakan bunu öğrenir ve onu evden kovardı.

"Neye ihtiyacınız var?" En'en sordu. "Misafirim var."

"Özür dilerim; bunun farkındayım. Ancak, Leydi Yao'nun evde olmadığı bir anın sizinle konuşmak için iyi bir zaman olacağını düşündüm."

"Hanımım uzaktayken olmak zorunda mı? Ne demek istiyorsunuz?" "Sanfan sizinle görüşmek istiyor, Leydi En'en."

En'en ağır ağır yutkundu. "."

"Görünüşe göre yapacak işlerin var." Kaçmak için mükemmel bir fırsat yakaladığını düşünen Maomao bir piring krakeri daha kaptı.

En'en onun bileğini tuttu. "Benimle gelirsın, değil mi Maomao?"

"Gelemem. Sadece üçüncü bir tekerlek olurum."

"Sanfan sorun olmayacağını söyledi. Hatta sizi defalarca mektupla çağırmaya çalıştığını söyledi," dedi Sifan. Maomao dikkatle başka tarafa baktı.

"Lütfen ona En'en ve Maomao'nun onu görmeye geleceğini söyleyin." En'en tatlı tatlı gülümserken, Maomao dudaklarını yüzünü buruşturarak geri çekti.

Bölüm 10: En'en ve Aşk Sohbeti

Maomao ve En'en'e Sanfan'ın bir hizmetkâr odası için oldukça büyük olan odası gösterildi. En'en'in söyleyebildiği kadarıyla Lakan'ın evinde sıradan hizmetkârlar ve o kadar da sıradan olmayan hizmetkârlar vardı. Sıradan hizmetkârlar çoğunlukla Lahan tarafından getirilmiş kişilerdi. Sıradan olmayanlar ise Lakan'ın kendisinin oradan, buradan ve her yerden topladığı insanlardı.

Stratejist olarak bilinen adam, görünüşü ve fiziksel yetenekleri açısından son derece ortalama biriydi, hatta ortalamanın biraz altındaydı diyebiliriz. Orta boylu ve yapılıydı, tilki gibi gözleri ve nahos bir sırtışı vardı. Gerçekten ayırt edici olan tek şey taktığı yabancı monoklüydü. Resmi olarak bir askerdi ama kas gücünden söz etmek mümkün değildi. Dayanıklılığı da yoktu. İçkiyi tutamazdı ve hareket halindeki herhangi bir araçta zar zor hayatta kalabilirdi. Görünüşe göre uzun zaman önce I-sei Eyaleti'nde zaman geçirmişti ve en azından ata binebiliyordu. Konumunu sadece kan bağı sayesinde elde etmiş işe yaramaz bir hödüğe benziyordu.

En azından on yıldan biraz daha uzun bir süre öncesine kadar insanlar onun hakkında böyle düşünüyordu. Sonra, her nedense, Lakan aile reisliğini babasından alarak La klanının lideri oldu. Bundan sonra onun hakkındaki görüşler tamamen değişti.

Lakan'ın kendisi yalnızken müzmin bir ahmaktı ama diğer insanlardan yararlanma konusunda kesinlikle mükemmeldi. Hiç kimse ondan daha iyi bir insan idarecisi olamazdı.

Lakan bir kişinin özel niteliklerini ve yeteneklerini bir bakışta görebiliyordu ve bir şekilde insanların yalanlarını da doğrudan görebiliyordu. Mükemmel amirlerle kutsanmamış olanları ortaya çıkarır ve onlarla iyi geçinirken, düşman güçleri

içeriden yok edecekti. Ona karşı çıkanlar

Şanslılarsa sürgüne gönderildiler, şanssızlarsa idam edildiler.

Şu anda mahkemede ona karşı durmaya cesaret edebilecek kimse yoktu.

Böyle bir adamın getirdiği hizmetkârlar hiçbir zaman tamamen sıradan olmayacaktı ve Lakan'a yaklaşık beş yıl önce katılan Sanfan da onlardan biriydi. Bir erkeğe göre biraz kısaydı, Ama bir kadına göre biraz uzundu; Yao ile hemen hemen aynı boydaydı. Bir kadındı ama genellikle erkek kıyafetleri giyerdi.

"Leydi Maomao, En'en. Sizi çağırdığım için beni bağışlayın," dedi Sanfan, yakışıklı yüzünde hafif bir gülümsemeyle.

"Bizden ne istiyorsun?" Maomao sordu ve sesi çok sinirli geliyordu.

"Ben sadece onur konuklarımıza hoş geldiniz demek istedim ve-"

"Rol yapmadan da yapabiliriz. Bize bir iyilik yapıp sadede gelebilir misiniz?" En'en söze girdi ve sadede geldi. Maomao şiddetle başını salladı; o da aynı şeyi söylemek üzereydi.

Sanfan akıllıca bir hareketle çay ve pirinç krakeri koymuştu; görünüşe göre o da Maomao'nun tercihlerini biliyordu.

"Pekâlâ. Açık konuşayım." Sanfan En'en'e baktı. "Bu senin Yao'nla ilgili."

"Benim Yao'm' mu? Kendimizi çok tanıdık hissetmiyor muyuz?" En'en, Sanfan'ın Yao'dan bu şekilde bahsetmesine tahammül edemeyecekti.

"Bakan Yardımcısı Lu'nun yeğeni olduğu için ona 'genç metres' diye hitap etmem gerektiğini mi söylüyorsunuz? Araştırmalarımın Yao'nun amcasının yansıttığı ihtişamdı kaçındığını biliyorum. Sadece kendi şartlarıyla ele alındığında, da saraydaki hanımefendilerden biri, değil mi? Ona bir onur unvanı vermemi gerektirecek kadar seçkin mi?"

Sanfan'ın yüzünde yine o hafif gülümseme belirdi ama gözlerine ulaşmadı. Nasıl keserseniz kesin, bunlar savaş sözleriydi.

En'en nasıl Sanfan'ı araştırdıysa, Sanfan da En'en ve Yao için aynısını yapmıştı. Maomao'nun geçmişini de araştırmış olmalı, çünkü çay atıştırmalıkları çıtır çıtır, tuzlu pirinç krakerleriydi, Tam da Maomao'nun sevdiği türden. Onları mutlulukla mideye indirdi. "Bir şey mi başlatmaya çalışıyorsun?" En'en talep etti.

"Öyle bir şey yok. Sizi buraya çağırdım çünkü konuşmanın karşılıklı yararımıza olabileceğini düşündüm."

"Peki bu nasıl oluyor?"

"Bu *sizin* ortak çıkarınız, yani beni ilgilendirmiyor, değil mi? Eve gidebilir miyim?" Maomao, bu işten kurtulmak için bir bahane arayarak sordu.

Ama En'en tekrar bileğini yakaladı. "Sanfan. Bu karşılıklı fayda tam olarak nedir?"

"Sorduğuna sevindim. Bana kalırsa, sizin ve Yao'nun bu evde daha fazla kalmanız kimsenin yararına olmayacak. Sizi başka bir yere gitmeye çağırıyorum ve ben de mükemmel bir yer buldum. Anladığım kadarıyla yatakhanelerinizi çoktan boşaltmışsınız. Bu doğru mu?"

Sanfan, üzerinde planların çizili olduğu bir kağıt parçası çıkardı. Burası En'en ve Yao'nun şu anda oturdukları odadan daha büyüktü; mutfakta daha fazla fırın ve yakınlarda bir kuyu vardı.

"Bu konut pazara yakın, güzel ve güvenli bir bölgede. İş yerinize yakın ve ister inanın ister inanmayın, kirası sadece -"

Havaya kaldırdığı parmak sayısı kesinlikle mükemmel bir anlaşmayı temsil ediyordu. Gözleri dolmaya başlayan En'en değil Maomao'ydu.

parlıyor ve parmakları heyecanla bükülüyordu. "Tüm bu alanla yapabileceğim ilaçları bir düşünün..." (Yatakhane şifalı bitkilerin işlenmesi için uygun değildi.)

"Buranın iyi bir yere benzediğini kabul ediyorum," dedi

En'en. "Öyle mi? Buna ne dersin? Buraya taşınabilirsin hemen."

"Her ne kadar bu fırsatı kaçırmak istemesem de, bir sorum var. Olduğumuz yerde kalmamızın nesi kötü?"

"Peki, şüphelenmiyor muyuz? Ben sadece insanların iyi yetiştirilmiş genç bir hanımın bir erkeğin evinde bu kadar uzun süre ikamet şüpheyi bakabileceğini söylüyorum."

"Demek istediğinizi anlıyorum. Başka biri olsa, bu fikri Leydi Yao için endişelendiğiniz için önerdiğinizi düşünürdüm." En'en gözlerini Sanfan'a dikti.

Maomao kaşlarını çatı, kaşları çatıldı ve arkadaşını dürtükledi. "En'en," diye fısıldadı.

"Evet, Maomao? Ne oldu?" En'en fısıldayarak cevap verdi.

"Belki de devam etmeli ve onun önerisini kabul etmelisiniz. Mükemmel bir yer. Sizi kandırmaya çalıştığını sanmıyorum. Nesini beğenmedin?"

"Neyi sevmiyorum? Neden Sanfan'ın hanımına tepeden baktığı hissiyle başlamıyoruz?"

Sanfan'ın Yao'ya karşı özel bir sevgi beslemediği kesindi; bu tavrından belliydi ve En'en bundan hoşlanmamıştı.

"Oh, lütfen. Hayal görüyorsun," dedi Maomao, En'en'i anlaşılmayı kabul etmeye ikna etmeyi umarak, böylece bir an önce eve gidebilecekti.

"Kesinlikle değilim," dedi En'en ve şimdi doğrudan Sanfan'a baktı. "Dediğim gibi, Sanfan, bunun iyi bir teklif olduğunu kabul ediyorum, ama Leydi Yao için mi endişeleniyorsun?"

Sanfan geniş bir sırtıyla cevap verdi: "Hayır, Lahan Usta için endişelendiğimden yaptım."

"Lahan Usta?" dedi En'en. Sanfan'ın Yao'yu düşünmediğini gayet iyi biliyordu ama bunu bu kadar açık bir şekilde dile getirdiğini duyunca nasıl cevap vereceğini şaşırdı.

En'en durumu değerlendirdi: Doğru, onun bakış açısından Sanfan'ın önerisi kötü bir öneri değildi. Ama Yao'ya karşı belirgin bir saygısızlık içeriyordu. Bu neyi temsil ediyordu?

Sanfan, "Dürüst olmak gerekirse, evlilik çağına gelmiş genç bir kadının, amcasına ne kadar kızarsa kızsın, genç bir adamın evine taşınmayı nasıl haklı bulduğunu merak ediyorum. bir maç ayarlamaya çalışıyor. Özellikle de o işgüzar amcanın şu anda çok uzaklarda, batıda olduğunu ve ne zaman döneceğine dair hiçbir belirti olmadığını düşünürsek. Etrafta dolaşacak cesareti nereden buluyor anlamıyorum."

Tam En'en gerçekten sinirlenmeye başlamıştı ki Maomao onu tekrar dürttü. "En'en, Sanfan'ın önerisine gerçekten katılıyor olabilir misin, ama bu öneri Sanfan'dan geldiği için basitçe evet demeyi kendine yediremiyor musun?"

"Hayır, öyle bir şey yok," dedi En'en, ama bu uzun sürdü. söylemek için bir an. Maomao diğer insanların ne düşündüğü ve ne hissettiği konusunda son derece anlayışlı olabiliyordu. En'en sadece bu yeteneği etkinleştirmek için farklı bir zaman seçmiş olmayı diledi. Nerede

En'enin ihtiyacı olduğu zaman mıydı?

"Ŗu anda kaşlarını çok ama çok atıyorsun, En'en. Ve yüzün seğiriyor." Maomao, En'en'e kendi kaşlarını çatarak bakıyordu.

"Hayal görüyorsun," dedi En'en. "Onun fikrine özel bir itirazım yok."

"O zaman acele et ve evet de. Bana sorduğun sorunu zeceğinden bahsetmiyorum bile."

Haklıydı ama bu *gelmiyordu*.

"Hrm... Hanımına ne düşündüğünü sormam gerekecek," dedi En'en. Yao'nun, En'en'in onları apar topar malikneden çıkardığını öğrenirse nasıl tepki vereceğini bilemezdi. Onunla  gün boyunca konuşmayabilirdi.

"Günün sonunda Yao seni gerçekten parmağında oynatıyor, değil mi?" Maomao homurdandı.

"Küçük mi?" Sanfan sordu.

En'en ona, "Hanımına danışmadan taşınmaya evet ya da hayır diyemem," diye bilgi verdi.

"Hayır mı?" Sanfan başını eğdi, şaşkındı. "Burada, Sifan ve diğerlerine tarif ettiğin ideal yerin tüm koşullarına uyan bir teklif bulunduğumu sanıyordum."

En'en bu konuşmayı Sanfan'ın kontrol ettiğini düşünerek sinirlenmeye başlamıştı. "O zaman sana bir şey sorayım," dedi. "Bizi, özellikle de genç hanımım Yao'yu yakalamak için neden bu kadar heveslisin?

bu evin dışında mı? Belki beni aydınlatma nezaketini gösterirsiniz?"

En'en kendini küçük hissediyordu; Sanfan'ın bir şeyler sakladığını düşünüyordu ve onun biraz kıvrandığını görmek istiyordu.

Ancak Sanfan'ın ifadesi hiç değişmedi: "Lahan Usta'ya derin bir aşkla bağlıyım. Onun için her şeyi yaparım ve yapacağım. Bu yüzden, yanlış yönlendirilmiş, kulaklarının arkası ıslak küçük bir kız ortaya çıkıp sadece taşınarak kendini karısı yapmaya çalıştığında, ona engel olmaktan başka ne diyebilirim?"

"Kim bu kulağının arkası ıslak küçük-" En'en o sırada öne doğru eğilmişti.

"Pbbbbbt!"

Parlayan tükürük tomarı Maomao'dan geldi. İğrenti ve

En'en farkında olmadan yarım adım geri çekildi. Maomao, "özür dilerim," dedi.

"Hiç de değil..." Sanfan'ın yüzüne çay ve pirinç krakeri parçaları yapıştı. "Sanfan, sen deli misin?" Maomao sordu.

"Peki akıl sağlığımı sorgulamanıza neden olan şey nedir?" diye , mendiliyle yanağını silerken.

"Tousle-glasses, işte bu! Sadece para kazanmayı düşünüyor, bir ilişkinin çok ileri gitmesine asla izin vermiyor ve kadınlardan bahsetmişken, dulların mükemmel olduğunu düşündüğünü özellikle söyledi, tıpkı kendisi gibi bir çöp parçası gibi. Tamamen ortalama bir görünüşü var, ama

Eğer rakamlar yeterince güzel olsaydı, başka bir adamdan çocuk sahibi olup olamayacağını sorardı. Ve tüm bunların ötesinde, onunla evlenen herkes, garanti ederim ki, o ucube stratejistin onunla!"

Maomao'nun analizi oldukça acımasız olsa da doğrudu.

"Bunların hepsini biliyorum. Ayrıca onun herkesi serbest bırakacağını ve

Hedeflerine ulaşmak için herkese ihtiyacı olduğunu ve anlaşılamadığı kişiler söz konusu olduğunda, onların

Kendi ellerini kirletmeden ya da herhangi bir kanıt bırakmadan kendilerini bir kaya ile sert bir yer arasında bırakıyorlar. Atletik yeteneklerinin berbat olduğunu, ata binemediğini ya da ok atamadığını biliyorum. Hepsi bu.

beyin ve başka bir şey yok."

Maomao inanamayarak ellerini havaya kaldırdı. "O zaman onun ne kadar değersiz bir adam olduğunu görüyorsun!" Tepkisi o kadar abartılıydı ki, En'en'in Yao'ya küçük bir kız denmesine duyduğu öfke biraz daha az göründü karşılaştırıldığında saçma.

İşte o zaman Sanfan hafifçe kızardı. "Lahan Usta'nın o kadar da harika bir insan gibi görünmediğinin farkındayım ama yine de bana yaşama fırsatı veren oydu.

Benim gibi. Bir şey güzel diye düşüncelerini çarpıtmaz."

Sanfan'dan özür dileyerek söylüyorum, kendisi açıkça En'en, Lahan hakkında iyi şeyler düşünmeyi kendine yediremiyordu.

Maomao kusacakmış gibi hissederek Sanfan'a çok ciddi bir bakış attı. "Lahan'a ne kadar değer verirsen ver, Sanfan, o bir çöp parçası. Tahminimce tam da ikinizin de

eğlence ve anlaşmayı mühürleme zamanı geldiğinde, sanki birlikte flört etmeniz onun için hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi, aniden iyi bir ailenin genç kızıyla evlenecek. O zaman en azından mükemmel bir ilişki yaratmış *gibi davranacak*.

düzgün bir aile. Bu adam iyi değil, sana söylüyorum.

Hepsinden önemlisi, bu ailenin metresi olmakta zorlanacağını düşünüyorum.

şu anki durumunuzda. Unutmayın, siz bir gelin-kayınvalide olacaksınız... *bilirsiniz!* Anlıyor musun? Yaşlı bir adamın tatlı dişli ucubesi de anlaşmanın bir parçası olacak, hiç şüphesiz."

Maomao acımasızdı, ama işin özüne inildiğinde söyledikleri gerçekten de çok doğrudu.

"Bunun fazlasıyla farkındayım, inanın bana. Bana Üç Numara diyebilirler ama Lahan Usta'nın iki numarası olmaktan son derece mutlu olurum. Ancak, bu evin gelecekteki hanımının desteklemek istediğim biri olmasını isterdim."

Bunun üzerine En'en ve Maomao'nun ikisi de şaşkına döndü; baktılar. Sanfan düşündüklerinden daha da uzaklaşmıştı. Lahan böylesine tehlikeli idealleri olan bir kadına bu kadar yaklaşmasına izin verdiğinin farkında mıydı?

"Hadi, bırak artık! Dışarıda Lahan'dan çok çok daha iyi olan bir sürü erkek var!"

"Korkarım ki Leydi Maomao, onun gibi düşünmeye istekli çok fazla kişi yok."

"Sanfan, Hanımım Yao'ya denk olmayabilirsin ama çok yeteneklisin. Şu anda sadece tünel görüşün var. Mantıklı olmaya çalış!"

"Bir kadını *yetenekli* olup olmadığı gibi dar görüşlü kriterlere göre seçen bir erkek, en başından beri ilgilenmediğim bir erkektir."

"Size söylüyorum, bu adam kesinlikle görünüşe önem veriyor. Rakamlar hakkında istediğini söyleyebilir, ama güzel bir yüzü sever! Sen

gerçeklerle yüzleşmeliyiz!" Maomao, Sanfan'ı omuzlarından sarstı.

En'en, Maomao'nun duygularını en azından yarı yarıya anlayabiliyordu. Bu gözlüklü eziğin kadınlar arasında neden bu kadar popüler olduğunu tahmin bile edemiyordu. Bazı erkekler kadınları cezbediyor gibiydi, öyle olmadıklarını düşündüğünüz zamanlarda bile. Belki de Lahan

sadece böyle bir yıldızın altında doğdum.

Bu kötüydü: Acele etmek ve böyle bir durumdan kurtulmak istiyordu.

tehlikeli adamın evi. Her ne kadar buna ierlese de, En'en Belki de Sanfan'ın teklifini kabul edip buradan taşınması gerektiğini dűřünüyordu. Milyonda bir, hatta on milyonda bir ihtimal de olsa akla hayale gelmeyecek bir řey olsa ne yapardı?

Yao gerçekten Lahan'a aşık olsaydı...

"Argh! Hayır, hayır, hayır, hayır!"

Maomao, "En'en, karakterinin çok dıřında gűrűnűyorsun," diye alay etti ama En'en'in műkemmek bir karřılık bulacak zamanı yoktu. Asla olmaması gereken řeyin korkusu içinde giderek bűyűyordu ve sorun bir sűre daha űzűlecek gűrűnműyordu.

En'en gűnűn geri kalanını endiřelenerek geçirdi ve gűrűnűrde hiçbir rahatlama olmadı.

Bölüm 11: Joka Adında Bir Çiçek

Joka, bir yığın kitabın karşısında, saygıdeğer metnin sözlerini şarkı söyler gibi okuyordu. Buna yüksek sesle okumak da denebilirdi, ama hiç kitap açmazdı. Dört Kitap ve Beş Klasiği ezbere biliyordu, her birini. Biri kitaplardan birini ve bir sayfasını söylerse, ezberden okuyabilirdi.

"Sizi kaç kez dinlersem dinleyeyim, her zaman harikasınız," dedi bu geceki müşteri alkışlayarak. Yaşlı bir adamdı, bir bilgindi ve Joka'nın düzenli müşterilerindendi. Ona "*Laoshi*", yani Öğretmen derdi.

Burs, böyle bir adamın tüm zamanını genelevde sağlayacak kadar iyi para veriyor muydu? Hayır, hayır öyle olmadı. Aslında, Laoshi her türden kitabı toplamak için harcadı. Belki bu yüzden, kolayca sahip olabileceği kadar yaşlı olmasına rağmen Torunları ya da torunlarının torunları, bir karısı bile yoktu.

Peki bu savurgan akademisyen, Verdigris Evi'nin Üç Prensesi'nden birinin düzenli müşterisi olarak ne yapıyordu? Arkasında oturan çocuğun bununla bir ilgisi vardı. Reşit olma töreninden birkaç yıl geçmişti, muhtemelen henüz yirmi yaşında bile değildi. Sakalı bile yoktu.

"Umarım dinliyorsunuzdur. Eğer Joka ne yaptığınızı bildiğinizi söylüyorsa, memuriyet sınavını geçmekte hiç zorlanmayacaksınız."

Bu müşteri bir akademisyen olduğu kadar bir öğretmendi de ve öğrencilerinden bazıları devlet memurluğu sınavını kazanmıştı. Yine de dokuz klasiği de ezbere bilen bir fahişe olan Joka, sınavlara girmek isteyenler arasında çok rağbet görüyordu. Sınava gel sezonunda, sınava girecek adaylar Verdigris House'un önünde sıraya girdiler. Bu bir çeşit şans tılsımıydı: Söylentilere göre Joka yeteneklerinizi kabul ederse, sınavı geçeceğinizden emindiniz.

Kamu hizmeti sınavını geçmenin ailenizin üç nesil boyunca rahat yaşamasını sağlayacağı söylenirdi, bu nedenle ebeveynler çocuklarını eğitmek için hiçbir masraftan kaçınmazlardı. Joka hakkındaki hikayeler

Söylenti ya da batıl inanç, ama yine de insanlar onun için harcama yapardı.

Ve böylece bu yaşlı adam, oğullarının geleceğine yatırım yapan ebeveynlerin parasıyla şarap içmeye geldi. Verdigris Evi Tanıştırılmadan gelen ziyaretçilerle ilgilenmediğinden, sınava girecek adaylar Laoshi'den Joka ile tanışmalarına yardım etmesini isterdi.

Joka bir fahişeydi, evet, ama ucuz meslektaşlarından farklı bir dünyaydı. Vücudunu değil, yeteneklerini satıyordu. İyiliklerini satan fahişeler tüketilebilirdi - tekrarlanan hastalıklar ve düşükler nedeniyle vücutları müşteri kabul edemeyecek kadar zayıf düşer, bunun üzerine artık yemek yiyemez ve ölürlerd.

Joka'yı doğuran kadın çok yetenekli bir kadındı. Sahip olduğu tek şey güzelliğiydi ve gençliğinin asla solmayacağından çok emindi. Sonuç olarak, kendisini hamile bırakan bir playboy tarafından kandırılmış ve onun adını lanetleyerek ölmüştü.

Eğlence bölgesi böyle aptal kadınlarla doluydu. Joka'nın "ablası" gibi, Maomao'yu doğuran kadın.

Joka'nın ne dansa ne de masa oyunlarına karşı özel bir yeteneği vardı. Ama kitap okurdu - diğer insanları uzaklaştıran büyük, iri kitapları. Gözleri dolana kadar okurdu onları.

Kan çanağına dönmüş, her kelimeyi ezberlemişti. Tek yapabildiği buydu. Konuşma yeteneği yoktu ve erkeklerden nefret ediyordu, bu yüzden onun yerine tek ayırt edici yeteneğini parlattı.

"Bu gerçekten bir şey. Şimdiye kadar bu metnin sadece yarısını öğrenebildim" dedi.

Yarısını mı? O pembe yanaklarıyla nasıl olur da henüz her şeyi öğrenmemişti? Eğer onun üzerinde ooh ve ahh yapacak zamanı olsaydı başarıları varsa, bunu önlerinde duran kitapları inceleyerek geçirmeliydi. Burada uygun lambalar vardı; ateşböceği ışığında ya da kardan yansıyan ay ışığında çalışmak zorunda bile kalmayacaktı. İsteddiği kadar kitap okuyabilirdi.

"Bu ilk sınava bir tür alıştırma olarak giriyorum. Sonra bir dahaki sefere geçeceğim" dedi.

İkinci denemede geçmeyi mi planlıyordu? Bunu ciddiye almıyordu. Eğer ilk seferde geçmeye karar vermediysen, o zaman

İkincisi ve üçüncüsü de farklı olmayacaktı.

Joka kendisine sorulan soruları yanıtlamakla yetindi.

Kadınların yanında bulunmaya hâlâ alışmamış olan genç sınav görevlisi, yanakları kızarmış bir halde aç gözlerle ona baktı. Joka bakmasına izin verdi, sakın ve kibarca sohbe katkıda bulundu ve yavaş yavaş daha konuşkan oldu, şaraptan ve ondan sarhoş oldu.

Sarhoşluk kabadayılığını ortaya çıkardı; ona nasıl bir dahi çocuk olarak adlandırıldığından, yapamasa bile nasıl ilk denemede testi geçmeyi beklerken, ikinci seferde bunu kesinlikle yapacaktır.

Ona en iyi yanını göstermek istiyordu ve bu iyi bir şeydi, ama Joka, kendini çocuk ilan eden bir sürü insan görmüştü. dahiler.

Laoshi içkilerin tadını çıkararak tüm bunların devam etmesine izin verdi. Hiçbir şarabın tadı bedava şarap kadar güzel değildi.

Bir çırak onlara "Efendim, zaman doldu," diye haber verdi. Toplantılarını ölçen tütsü çubuğu sonuna kadar yanmış olmalıydı.

"Ah, tam da sohbet ilerlemeye başlamışken," dedi çocuk.

"Evet, efendim. Dışarıda sizin için bir arabamız var. Lütfen çıkarken adımlarınıza dikkat edin. Oops! Şarap sizi sallıyor."

Laoshi çocuğu önden gönderdi. Öğrencisi giderken odaya son bir kez hüzünle baktı.

"Peki, onun hakkında ne düşünüyorsun?" Laoshi Joka'ya sordu.

"Umutsuz," diye yanıtladı. "Bu kadar ukala ama bu kadar az. Bu çabanın midesi, bir mağaraya kapanıp birkaç gün makale yazmaktan asla kurtulamayacaktır."

"Gördüğüm kadarıyla her zamanki gibi acımasızsın. Bir de benim nasıl hissettiğimi düşünün - onu şekle sokmaya çalışan benim!" Laoshi'nin kendine özgü uzun kirpikleri sarktı.

"O zaman ona biraz mide ilacı almanızı öneririm. Aksi takdirde sinirleri onu sınav sırasında tuvalete gitmeye itecek ve kopya çektiğinden şüphelenilip dayak yiyecektir."

Kamu hizmeti sınavları bürokrasiye açılan kapıydı, dolayısıyla bu sınavları geçmek için her şeyi göze alan pek çok kişi vardı. Bu nedenle, kopya çekmenin cezaları çok ağırdı.

özellikle kötü vakalarda infaz.

"Mmm. Evet, sanırım haklısın," dedi Laoshi sakalını sıvazlayarak.

"Görünüşüne bakılırsa, sanırım en az yirmi yıl geçme umuduna sahip olmak için çalışmak."

Kamu hizmeti sınavını geçenlerin yaş ortalaması otuzlu yaşlardaydı. Sınav gerçekten de bir ya da iki dikkatsiz denemeye başarılabilir bir şey değildi.

Laoshi, "Sanırım şu mide ilacını alıp eve gideceğim," dedi.

Verdigris Evi'nin kendi eczacı dükkânı vardı. Eskiden Luomen ve Maomao tarafından işletiliyordu ama şimdi Maomao'nun çırağı, Sazen ya da öyle bir şey adında bir adam burayla ilgileniyordu. Muhtemelen mide ilaçları da vardır.

"Güle güle o zaman. Geri geleceğim," dedi Laoshi.

"Ben de seni bekliyor olacağım," diye Joka. Gerçekte, o Onu bir daha hiç görmese de umurundaydı. Tek bildiği, eğer misafirperver ve nazik olduğunu göstermezse, burayı işleten yaşlı madamın bunu ona ödeteceğiydi.

Müşterileri gittikten sonra, Joka kendini yatağına kartal gibi attı. Müşterileri bu yatakta hiç uyumazdı. Joka aptal bir kadın değildi.

Yine de, ne kadar havalı ve kibar olursa olsun, bir fahişe fahişeydi. Joka otuzuna merdiven dayamıştı. Müşterileri azalmaya başlamadan önce geleceği hakkında ne yapacağına karar vermeliydi.

Joka erkeklerden nefret ederdi ve sözleşmesinin feshedilmesi onun için söz konusu bile olamazdı. Madam gibi asmada solmayı tercih ederdi.

"Ugh. Çok yorgunum." Yatağında bir ileri bir geri gidip geldi. Çıraklardan biri içeri girdi. "Rahibe Joka?"

"Ne? Bu gece işimin bitmiş olması gerekiyordu, değil mi?"

"Evet, ama... seni görmek isteyen bir kişi daha var."

"Affedersiniz?" Joka canı iyice sıkılmış bir halde doğruldu ve

cübbesini düzeltti. " da kim?"

Sadece bu gecelik işinin bittiğini söylemek ve meselenin kapanmasına izin vermek istiyordu ama madamın

Koridordaydı ve yüzü ışıl ışıldı. Bu da yeni gelen kişinin yüklü olduğu anlamına geliyordu.

"Joka! Bir müşterin var. Onu görme nezaketinde bulunacaksın, değil mi?" Madam miyavlayan bir kedi yavrusu gibi ses çıkarıyordu; bu Joka'nın midesini bulandırırıyordu. Onu böyle mırıldanmaya zorlamak için ne kadar para vermişti?

Bu mu?

"Hullo, Joka!"

Önünde, altı ayda bir ya da daha sık ortaya çıkan genç bir bürokrat duruyordu. İnce yapılı ve narindi; Joka ona gizlice "Söğüt Çocuk" diye hitap ediyordu. Onun arkasında başka bir adam vardı, Muhtemelen bir arkadaşıydı. Arkadaşı, Söğüt Çocuk'un tam tersine, doğranmış bir kütük gibi yapılmıştı.

Söğüt Çocuk'un ailesinin hali vakti yerindeydi ama kendisi dünyada yükselmeye pek hevesli . O müşterilerden biriydi.

Alışılmadık zevkleri vardı diyelim, Joka'nın ona karşı küçümseyici tavrından hoşlanıyor gibiydi. Her ziyaretinde Joka'ya sürekli üzerine basması için yalvarıyor, bu da Joka'nın sinirini bozuyordu.

"Çok uzun zaman oldu," dedi - bir kez daha, sadece şekil olsun diye. Kalbi bu işin içinde olmayabilirdi, ama rolü kusursuzdu, öyle ki madam bile bundan şikâyet edemezdi. Bu, yapmak istemediği işleri yapmaya devam etmek için öğrendiği bir beceriydi ama Willow Boy üzerinde tam tersi bir etki yaratmıştı.

"Ooh, bunu sevdim. Gözlerindeki o bakış!" Adamın ona bakışı tüylerini diken diken etmişti. Adamın onları olduklarından daha yakın olmaya zorlamayacağını biliyordu ama yine de onunla uğraşmak yorucuydu.

"Bir sorun mu var? Normalde ziyaretinizden önce bir mektup gönderirsiniz," dedi Joka, dolaylı yoldan ona lanet olası bir randevu almasını söylüyordu.

"Ah, arkadaşım bugün gelmemiz için çok ısrar etti." Kütük Çocuk'a döndü. "Bu o! Bu Joka'nın ünlü Verdigris House!"

"Hoh! Böylesine ünlü bir evin en ünlü sakinlerinden birinden beklediğim kadar güzelsiniz. Senin parlak Siyah saçlar özellikle çarpıcı," dedi Kütük Çocuk. Joka bunların hepsini daha önce de duymuştu. Ne zaman "dünyanın en iyi kadınlarından biri" olduğunu hatırlamaya çalıştı.

Verdigris Evi'nin en ünlü sakinleri". "Üç Prenses" yıllar önce en parlak dönemlerini yaşamıştı ve Joka artık emekliliği düşünecek kadar yaşlanmıştı.

Ancak, ilk kez karşılaştığı biriyle gerçekten konuşacak kadar ileri gitmemişti.

Onun yerine sadece eğildi.

"Sesini bile duymayabilir miyim?" Kütük Çocuk sordu.

"Ha ha ha! Onu seninle konuşturmak o kadar kolay mı sanıyorsun? Beşinci ziyaretime kadar bana bir bardak şarap bile koymadı!" Söğüt Çocuk böbürlendi. Ona servis yapmamasının nedeni onun geri gelmesini istememesiydi. Uzun, şehvet düşkünü bakışları onu hasta ediyordu.

Ancak beşinci ziyaretinde nihayet pes etmiş ve kabul etti, bu yüzden ondan biraz para .

"Bugün sizi buraya getiren şeyin ne olduğunu sorabilir miyim? Bir şiir okuyayım mı?" "Ah, güzel soru. Aslında bugün onur konuğumuz bu."

Söğüt Çocuk bir bakışıyla Kütük Çocuğu işaret etti. "Adı Fang ve seninle tanışmak için yanıp tutuşuyordu. Onu yanımda getirene kadar beni yalnız bırakmadı."

"En içten özürlerimi sunarım. İlk kez gelen bir ziyaretçi, değil mi?" Joka

sordu. Yine bir örtmece, yani: Yeni gelen rastgele birini ağırlayacak değildi.

"Oh, öyle deme. Bugün içkiler benden!"

Joka, bu genç sülükten cesur bir açıklama, diye düşündü, ama bunun nasıl olduğunu anlamasına yardımcı oldu. Yaşlı madam koridordan ona ters ters bakıyordu. Belli ki Joka'ya Çocuk onu dinlemeye hak kazanacak kadar öksürmüştü.

Gerçekten, ona ne kadar vermişti?

"Yani devlet memurluğu sınavına girmeye niyetlisiniz?" Joka sordu.

"Tabii ki hayır. Sana test çözen bir tip gibi mi görünüyorum?"

Kütük Çocuk

Cevap verdi. Doğru, bir bürokrattan çok bir asker gibi yapılmıştı.

Askerlik sınavına girebilecek türden biriydi ama memuriyete giremezdi.

Kütük Çocuk bir sandalyede arkasına yaslandı ve kendine bir içki doldurdu. Söğüt Çocuk, "Hadi ama," diye homurdandı ama sonra Joka'ya döndü.

"Joka de. İsmindeki o *ka* senin

İmparatorluk ailesiyle bir ilgisi olabilir mi?" Ah. Demek bu yüzden buradaydılar.

"Kim ki?" Joka cevap verdi. "Böylesine yüce bir soydan gelen bir kadın, hayatını bir kadın olarak sürdürmek zorunda kalmazdı herhalde. Gecenin çiçeği?"

Joka kendi adını bu aptal kadına karşı bir darbe olarak benimsemişti. Sadece kraliyet ailesi üyelerinin "çiçek" anlamına gelen *ka* karakterini kullanmasına izin verilirdi; bir fahişenin bunu kullanması riskli bir hareketti ama aynı zamanda insanların konuşmasını da sağlıyordu. Özellikle de Soğuk, kaba Joka'ya uygun.

"Size bunun tamamen imkansız olmadığını söyleyebilirim," dedi Log Boy. "bakarsanız, şu anda mahkemede çalışan bir kız var.

Güya yüksek bir memurla bir fahişenin çocuğu." "Ah evet, evet.

Ben de aynı şeyi duydum," dedi Willow Boy.

Joka ise hiçbir şey söylemedi. Neydi bu ahmak nereye varacaktı? Joka sarayda çalışan genç kadının Maomao olduğundan kuşkulanıyordu. Onun hakkında bir şeyler mi öğrenmeye çalışıyordu?

Kimse başkalarının dudaklarını mühürleyemezdi. Hikâyenin Söğüt Çocuk'un bile kulağına olması, artık bunu durdurmaya çalışmanın faydasız olduğunun kanıtıydı. Yine de Joka'nın, aslında küçük kız kardeşi olan genç kadını satmaya hiç niyeti yoktu. Aptalı oynamaya çalışmak yerine konuyu değiştirmeye karar verdi.

"Annem bana babamın yüksek mevkide bir adam olduğunu söylemişti," dedi.

Joka ne onu doğuran kadını ne de onu doğuran adamı düşündü. Tohumu ekenleri ailesi olarak görüyordu. Patronlarının takip etmesini kolaylaştırmak için onlardan sadece anne ve babası olarak bahsetti.

Joka ayağa kalktı ve masasına gitti. Kilitli bir çekmeceyi açtı ve tahta bir kutu çıkardı.

"O da ne?" diye sordu Kütük Çocuk.

Bu, başka bir müşterinin ona verdiği bir numara kutusuydu. İlginç küçük bir cihazdı: Kutunun bir parçası yana kaydırılarak açılabilirdi.

İçinde beze sarılı bir şey vardı. Joka paketi açtığı anda ortaya ikiye bölünmüş yeşim taşından bir tablet çıktı. Tabletın yüzeyinde

uzun zaman önce kazınmış olduğundan, bir zamanlar üzerinde ne yazıyorsa artık okunamıyordu. Yine de tabletin yeşil yeşim taşları arasında en kaliteli taş olan *rokan* yeşim taşından yapıldığı açıktı.

"Bunu görüyor musun? Eski bir hurda parçası ama annem ona bir hazine gibi davrandı," dedi Joka.

Endişelendiği kadarıyla, onu atabilirdi. ikinci bir düşünce olmadan. Ama adını duyurmak için mükemmel bir araçtı, çok önemli görünen ve müşterileri konuşturan bir konuşma parçasıydı.

"Neden o tableti babanın kızı olduğunu ilan etmek için kullanmıyorsun?" Kütük Çocuk ona sordu.

"Bu tabletin bir zamanlar söylediği her neyse artık çoktan gitmiş. Ve daha da kötüsü, ikiye bölünmüş. Bildiğim kadarıyla annem çalmış olabilir," dedi Joka umursamaz bir tavırla.

Kökenini ustaca belirsiz tutmak zorundaydı. Soylu bir aileden geliyormuş gibi yapmak sadece dedikodulara yol açtığı sürece iyi bir şeydi ama kimsenin bu fikri ciddiye almasına izin veremezdi. Madam en ufak bir yalancı şahitlik sorunu kokusu alırsa, Joka'yı anında serbest bırakırdı.

Doğrusunu söylemek gerekirse, Joka damarlarında İmparatorluk kanı dolaştığına bir an bile inanmamıştı. Kendisinin tohumunu eken adamı eski fahişelerden birinden duymuştu. Kadının söylediğine göre, adam yeterince yakışıklıymış ama hayvan gibi kokuyormuş ve kaba saba, yumru yumru elleri varmış.

Görünüşe göre, Verdigris Evi'ne yaptığı birkaç ziyaretten sonra gelmeyi bırakmıştı. Joka onun bir asilzadeden çok bir haydut olduğuna inanacaktı. Verdigris Evi müşterileri konusunda seçiciydi, ama bu daha çok ne kadar para harcayabilecekleriyle ilgilenmek şeklinde tezahür ediyordu.

Joka olayın bu şekilde geliştiğinden şüpheleniyordu: Adam yeşim taşını bir yerden çalmıştı ve satmayı umuyordu ama izi çok kolay sürülebilirdi. Yeşim taşının kendisi hâlâ mükemmel kalitedeydi, Bu yüzden ön tarafını kazınmış ve ikiye bölmüş. Yine de insanlar ona karşı temkinli davrandılar ve o da bir alıcı bulamayınca romantizm yaşadığı aptal bir fahişeye verdi.

Bazı müşteriler onun sadece bir hırsızın kızı olduğunu öğrenince hayal kırıklığına uğrarken, diğerleri hayır, asil bağlantı hakkındaki hikaye hala doğru olabilir diye ısrar etti.

Bu adamların hangi türden merak ediyordu.

"Ailenin kim olduğu benim için önemli değil. Sen hâlâ sensin, Joka," dedi Söğüt Çocuk, gözlerinde tutkuyla ona bakarak; Joka'nın umurunda değildi.

Joka kırık yeşim taşını kutusuna geri koydu; görevini yerine getirmişti. "Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm," dedi.

"Hiç hayal kırıklığına uğramadım," dedi Fang adındaki adam. "Ama o tableti bana satmayı düşünür müsünüz?"

Söyleyebileceğini düşündüğü onca şey arasında bunu beklemiyordu.

"Gördüğünüz gibi, bu sadece kırık, traşlanmış bir taş parçası. Hiçbir değeri yok," diye yanıtladı Joka.

"Bu gayet iyi. Beni ilgilendiren şey romantizm. Hikaye!"

Joka'nın tablete özel bir bağlılığı yoktu, ama bu sadece bir öneri üzerine ondan ayrılmaya hazır olduğu anlamına gelmiyordu. Bundan vazgeçmek, gizemli havayı, İmparatorluk ailesiyle bir akrabalığı olabileceği düşüncesini kaybetmek anlamına gelecekti.

"Çok üzgünüm ama korkarım ki satılık değil. Dünyanın gözünde basit bir ıvır zıvır olabilir ama benim için rahmetli annemle tek küçük bağlantımı sağlıyor." Joka ağırbaşlı bir ifadeyle uzaklara baktı. Bunu yaparken çırağın gözüne takıldı. Kız ipucunu aldı ve madamı aramaya gitti. "Ben sadece benim hatıramı takas edemem Annem sadece para için."

Eğer böyle bir şey yapacaksa, bu ancak fahişelikten emekli olmaya hazır olduğunda olacaktı.

"Ah, Fang. Şimdi de Joka ile işleri garipleştirdin," diye yakındı Söğüt Çocuk.

"Kesinlikle öyle bir niyetim yoktu," dedi Fang ama gözleri tahta kutudan hiç ayrılmadı.

Hanımfendi ortaya çıktı ve ellerini yüksek sesle çırttı. "beyler, tütsüler yandı. Her şeyi toparlamanın zamanı geldi."

"Oh! Pekala. Fang, hadi eve gidelim." Söğüt Çocuk, Fang'i neredeyse sürükleyerek odadan çıkardı. Joka tipik olarak Willow Boy'u bir oldukça tatsız bir müşteri idi, ama en azından ne zaman çıkacağını biliyordu.

Adam giderken her zamanki soğuk ve düz ses tonuyla, "Bir dahaki sefere efendim," dedi.

Bölüm 12: Joka ve Küçük Kız Kardeşi

Joka kırık yeşim tabletini iki müşteriye gösterdikten yaklaşık bir ay sonra, küçük kız kardeşi Maomao yaklaşık bir yıl sonra ilk kez geri geldi.

"Ben geldim," diye duyurdu her zamanki coşkusuyla. Verdigris Evi'ni ziyaret edeceğini önceden yazmıştı, bu yüzden Joka gözlerini ovuştursa da uyanıktı. Bu öğleden sonra hiç müşteri yoktu, bu yüzden fahişelerin çoğu birkaç dakikalık değerli bir uyku çekiyordu.

"Maomao, uzun zaman oldu!" Pairin onu kucaklamak için hamle yaptı ama yaşlı madam aralarına girdi.

"Hrmph! Üzerinden koca bir yıl geçtiğini düşünürsek o kadar da farklı görünmüyorsun."

"Sen de büyükanne."

"Şehre döner dönmez durmadığına inanamıyorum. Neredeyse beni umursamadığını düşünmeye başlayacaktım."

"Benim bir işim var, biliyorsun!"

Maomao gerçekten de çok yorgun görünüyordu.

"Bu kadar bitkin görünmek için çok gençsiniz," dedi madam.

"Bu sabah ilk iş olarak yapmam gereken başka bir şey vardı."

"Hrm. Hediye mi unutacak kadar yorgun olmadığınızın inanıyorum."

"Bu sabah

Madam her zamanki gibi inatçı bir tavırla buruşuk elini uzatarak şöyle dedi

Ver şunu.

"İşte." Maomao ona bezle sarılmış bir paket gösterdi. İçinde kül grisi bir taşa benzeyen bir şey vardı.

"Peki, olacağım! Bunu gerçekten yaptın! Bana ambergris getirmişsin!" Yaşlı kadın ambergrise uzandı ama Maomao ambergrisi ondan uzak tuttu.

Birkaç fahişe daha lobide toplanmıştı.

Maomao'dan bir hatıra puanlama.

"Sorun nedir? Ver onu bana," dedi yaşlı kadın.

"Oh, bilmiyorum. Bu kadar büyük ve bu kadar saf bir ambergris parçası mı? Bunu size vermek biraz fazla olabilir gibi hissediyorum."

"Senin için yaptığım onca şeyden sonra nasıl bu kadar cimri olabiliyorsun?" "Ben de sana ilacımızı neredeyse maliyetine satmanın

bunun için bolca geri ödeme."

"Sana zevk bölgesinin en önde gelen genelevlerinden birinde bir yer kiraliyorum! Kendini minnettar olmaya bile ikna edemiyor musun?"

"Bir ev sahibinin görevi kiracılarına göz kulak olmaktır. Ve biz o küçücük dükkanda resmen boğuluyoruz!"

Böylece Maomao ile yaşlı madam arasındaki efsanevi tartışmalardan biri başladı. Joka, Pairin'e *oh* diyen bir bakış attı. *İşte biz Git.*

Maomao, "Bunun bir buçuk yıllık kiramızı karşılayacağını söyle, yoksa ambergris yok," dedi.

"Bir buçuk yıl! Huh! Tırnak büyüklüğündeki çakıl taşı için mi? Daha çok iki ay gibi," diye tükürdü yaşlı kadın.

"Kör müsün, Grams? Bu büyüklükte bir ambergris açık piyasada ne kadara satılacağını düşünüyorsun?"

Maomao bunu kirayla ilgili hale getirmeyi başarmıştı. Sazen adındaki adam şu anda Verdigris Evi'nin eczane dükkanını işletiyor olabilirdi ama kira ve diğer muhtelif masraflar Maomao ve Luomen'e düşüyordu.

"Burada neler oluyor?" diye sordu biri. Şeytandan bahset. Sazen yeni .

"Aynen görüldüğü gibi," dedi Pairin ona. "Maomao ve yaşlı kadın kira yüzünden birbirlerine girmişler. Maomao seni işe aldı, bu yüzden onu desteklesen iyi olur."

"Neden, Pairin, rengin bugün son derece güzel görünüyor."

"Hee hee hee! Dün gece bir uzmanla görüştüm, bir yıldır görmediğim biriyle! Çok uzun zaman oldu, ona geldiğinde *iyi* bakma fırsatını değerlendirdim."

"Uzmanı" bir askerdi, Lihaku ya da onun gibi bir şey. O da Görünüşe göre, tıpkı Maomao gibi geçen yıl boyunca batı başkentindeydi. Duyulduğuna göre yatakta da yorulmak bilmezmiş, tam ona göreymiş.

Pairin için.

"Sazen, Chou-u seninle değil mi?" Pairin sordu.

Chou-u küçük bir çocuktı, Maomao sayesinde burada bulunan başka biriydi. Bir genelev genellikle çocuklara bakılacak bir yer değildi, ama yeterince para yaşlı kadını bu genç suçluyu kabul etmek de dahil olmak üzere hemen her şeyi yapmaya ikna edebilirdi. Verdigris Evi'nin hanımları tarafından sevimli tavırları ve Çizim yeteneği. Sazen'le birlikte tesisin yakınındaki bir barakada yaşıyordu.

-Luomen ve Maomao bir zamanlar burayı işgal etmişlerdi, ancak ikisi de artık sarayda yaşadıkları ve çalıştıkları için, dükkanla birlikte Sazen'e miras kaldı.

"Oh, o mu? Son zamanlarda bir dönemden geçiyor. Ona Maomao'nun bugün döneceğini söyledim, ama o gitti. bir yerde."

"Gerçekten mi? Sanırım bu Zulin'in nerede olduğunu açıklıyor. Şu kız! Tüm zamanını oyun oynayarak geçiriyor. Sanki gereken çıraklık görevleri yokmuş gibi. Oh, bu korkunç!" Pairin inledi, yüzünde o kadar da korkunç olmadığını gösteren bir ifade vardı.

"büyükanne," diyordu Maomao. "Beş ay. Bunu sakın unutma!"

"Grr! Kim seni böyle açgözlü bir kız olarak yetiştirdi?"

Maomao ve yaşlı madam arasındaki müzakereler sonuca ulaşmış gibi görünüyordu, bu yüzden Joka ve Pairin yanlarına gitti. Sazen'in de onunla konuşacak bir şeyleri varmış gibi görünüyordu, ama "kız kardeşlerinin" gururlu bir yere sahip olmasına izin vermeye istekliydi.

"Maomao! Kilo mu verdin?" Pairin, Maomao'yu kendi şehvetli bedenine sararak "Kilo mu verdin?" dedi.

Maomao boğulacakmış gibi görünüyordu ama başardı: "Ben hep böyleydim. Sadece saraydayken kemiklerime biraz et koydum çünkü beni iyi beslediler."

"Gerçekten mi? Neyse, oturup çay içmemiz ve geçen yıl olan biten her şeyi gerekiyor."

Pairin Maomao'yu kendi odasına götürmek üzereydi ki Joka araya girdi. "Benim odamda konuşalım."

"Oh?"

Pairin dün gece bir müşteriyle birlikteydi - ya da daha fazlası

Tam olarak, bu sabaha kadar. Muhtemelen yatağındaki çarşafı değiştirecek zamanı bile olmamıştı. Joka, bir genelevde doğup büyümüş olmasına rağmen erkeklerden nefret ederdi. İsteyeceği son şey, hâlâ önceki gecenin kokusunu taşıyan bir odada uzun ve dolambaçlı bir konuşma yapmaktı.

Joka'nın odası kitap raflarıyla doluydu. Kamu hizmeti sınavına girenleri eğlendirmek için sadece Dört Kitap ve Beş Klasik'i değil, her türden öğretici kitabı okuması gerekiyordu.

Maomao, "Hatıra olarak bunu getirdim, Joka," dedi ve ona devasa bir sundu. Klasik bir metindi bu, Joka'nın bilmediği bir metin. Zaten sahibim.

"Bunu bulmandan çok etkilendim," dedi ve gerçekten de ciddiye.

"İnanın bana, hiç kolay olmadı." Maomao ortasına baktı mesafe. Başlangıçta onlara sadece birkaç ay süreceğini söylediği batı başkentindeki kalışı, bir böcek sürüsünü de içeren koca bir yıla dönüşmüştü. İşler zordu, tamam.

"Peki ya ben? Benim için neyin var?" Pairin gözleri parlayarak sordu.

"Bu senin için, Pairin." Maomao ona bir parça uzattı.

narin nakışlarla işlenmiş ipek gibi görünüyordu. Bu ne olabilir?

"Burada neyimiz var?" diye sordu

Pairin. "Egzotik bir ülkeden iç çamaşırları." "Oh, oğlum!"

Belli ki bu Pairin'in hoşuna gitmişti. Gözleri daha da ıslıl ıslıl parlıyordu.

Maomao çayını yudumluyordu ama aynı anda her yere bakıyor gibiydi.

"Neyin var? Huzursuz görünüyorsun," dedi Pairin.

"Düşünüyordum da, Meimei'yi hiçbir yerde göremiyorum."

"Ah! Meimei. Evet." Verdigris Hanesi'nin Üç Prensesi'nin sonuncusuydu. "Satın alındı."

"Ne?!" Maomao o kadar şaşırmıştı ki çayını döktü. "Ah! Ne yapıyorsun sen?" Joka, "Ne yapıyorsun?" dedi.

Mendil.

"Özür dilerim. Sadece... bunu ilk kez duyuyorum."

"Sanırım öyle. Görünüşe göre batı başkentinde oldukça meşgulmüşsünüz ve Meimei size haber vermemize gerek olmadığını söyledi, biz de vermedik."

"Tamam, ama... satın mı ? Cidden mi? Kim tarafından? Eskiden beri müdavimi olduğu kişi mi? Bir ucube değildi, değil mi?"

Maomao'nun sıkıntısı anlaşılabilirdi: Fahişeler sözleşmelerinin iyi patronlar tarafından satın alınmasını hedeflerdi ama her patron iyi değildi. Bu açıdan bakıldığında Meimei çok da kötü bir şey yapmamıştı.

"dedikleri biri," dedi Joka. "mi? Bilge mi demek istiyorsun?!" "Oh, Maomao, onu tanıyor musun?"

Kendini toparlamaya çalışan Maomao kendi kendine bir şeyler mırıldanmaya başladı. Joka dikkatle dinlediğinde bunun şifalı ve zehirli bitkilerin isimleri olduğunu fark etti.

"Meimei'yi satın alarak ne yapıyordu? Buranın müşterisi miydi?" Maomao sordu.

"Ah, evet," dedi Pairin. "Baban, yani Üstat Lakan, batı başkentine gitmeden önce Bilge'yi buraya getirdi."

Go oyunundaki becerisiyle tanınan Bilge, Lakan'a kendisi için uygun bir rakip olup olmadığını sormuş, bunun üzerine Lakan onu Verdigris Evi'ne getirmiş ve Meimei'yi işaret etmişti.

"Meimei bütün o zamanı o pis, sırtan, kirli sakallı ihtiyar piçle Go oynayarak geçirdi ne de olsa," dedi Joka.

Maomao, "Evet, üç, hatta on gündür yıkanmamış gibi kokuyor olabilir ama oyun tarzını yakından gördü," diye düşündü.

Meimei her zaman yeteneklerini küçümsemişti, ama ölen Fengxian'dan bile daha güçlü hale gelmiş olabilirdi.

"Hee hee ! İkinizi de dinleyin. ," dedi Pairin gülerek. "Buraya altı ay kadar geldikten sonra, Bilge Meimei'nin sözleşmesini satın almak istediğini söyledi."

"Meimei ilk başta pek istekli değildi. Hanımefendi onu dürttü, ileride daha iyi bir patron bulamayacağını söyledi."

"Demek böyle oldu." Maomao'nun sesi bunu kabul edebilirmiş gibi geliyordu.

"Bilge, Lakan Usta'nın bir tanıdığı ve hâlâ başkentte yaşıyorlar, bu yüzden onu istediğin zaman ziyaret edebilirsin.

Bu yüzden size mektup göndermedi."

"Hâlâ çok şaşkınım," dedi Maomao. Joka onu suçlamadı.

"Meimei'nin çok şanslı olduğunu söyleyebilirim. Bilge onu öğrencisi olarak kabul söyledi," diye belirtti.

"Bir öğrenci, ha? Bunu kastetmiş olsa bile, ailesi bundan memnun olamaz."

"Karısı vefat etti ve çocuğu yok. Ayrıca, uzun zamandan beri ailesiyle bağlarını kopardığını iddia .

"Go Sage" olduğunda ahşap işleri yapıyordu. Anladığım kadarıyla bir sürü öğrencisi var ama sanırım sevgili kız kardeşimiz Meimei kendi." Meimei tam teşekkürlü bir fahişeydi ve diğer insanların duygularının inceliklerini okuma konusunda Verdigris Evi'nde her zaman en iyisi olmuştu. "Ayrıca, Lakan Usta'nın Giriş, kim müdahale edebilir ki?"

Maomao bundan hoşlanmıyor gibiydi ama kabullenmiş de görünüyordu. Fahişeler satın alınmanın her şeyin sonu olduğunu düşünme eğilimindeydi ama para ödendikten sonra da hayat devam ediyordu. Bir destekçinin olması olmamasından daha iyidir.

"Meimei kesinlikle buralarda olan en haber değeri olan şey. Bakalım, başka ne varmış..."

Joka ve Pairin, Maomao'geçen yıl olan biten her şeyi anlatmaya devam ettiler: Sazen'in eczacı dükkânıyla nasıl başa çıktığını. Chou-u'nun nasıl oldukça

Son zamanlarda tam tersi. Meimei'nin hayatına devam etmesiyle birlikte, Zulin'in ablası Verdigris Evi'nde en çok satan üçüncü fahişe olmuştu.

"Sanırım diğer tek şey çekirge sürüsünün etkileri olabilir. Fiyatlar her yerde yükseldi," dedi Pairin.

"Anlıyorum," diye yanıtladı Maomao. Söyledikleri her şey aşağı yukarı beklediği ; Meimei'yle ilgili haber dışında hiçbirine şaşırmış görünmüyordu.

Sadece Meimei değil, yakında Pairin için de teklifler geleceğini varsaymak yanlış olmazdı. Verdigris Evi'ndeki nöbet değişimi kaçınılmazdı ama Joka geride, yalnız bırakıldığı hissinden kurtulamıyordu.

Endişelerini belli etmeye hiç niyeti yoktu. Müşterilerini kendisinin asil kandan gelen gururlu bir kadın olduğuna inandırmak zorundaydı. Sızlanıp mızızlanmak ona yakışmazdı.

Yine de Joka' şüpheleri vardı: özellikle de karşısındaki kadın, Maomao hakkında. Her zaman "küçük kız kardeşinin" kendisiyle aynı konumda olduğunu düşünmüştü; hatta Maomao henüz süt emen bir bebekken, sırf acıma duygusuyla ona bakmıştı.

Ancak Joka ve Maomao'nun hayattaki yolları bundan daha farklı olamazdı. Her de annesi bir fahişeydi ama Joka fahişelik yolunu seçmiş, Maomao ise eczacılık yolunu . Ya da belki şöyle demek daha doğru olurdu.

Joka'nın fahişelik yolundan başka seçeneği olmadığını söylemek doğrudu, oysa Maomao için başka bir olasılık mevcuttu. Eğer Joka'nın yanında ona eşlik edebilecek biri olsaydı.

Luomen Maomao için neyse, onun hayatı da farklı olur muydu?

Joka bu olay karşısında yaşadığı hayattan pişmanlık duymuyordu. varsayımsal başka bir varoluş. Maomao'ya karşı herhangi bir kıskançlık da hissetmiyordu. Bu, Joka'nın kendisinin yükselmesine yardım ettiği bir şeyi yıkmak olurdu.

Joka bütün bunları düşünürken, Maomao da Pairin'e batı başkentinde olan biten her şeyi anlatıyordu: sağlık memurlarının yardımcısı olarak nasıl gittiğini. O ucubenin nasıl stratejist oradaydı (ve ne kadar acı vericiydi). "Lahan'ın ağabeyi" olarak bilinen bir adamın nasıl birlikte olduğunu. O konuştu böcek sürüsü ve haydutlar tarafından saldırıya uğramak hakkında.

Hikayenin bazı kısımlarını atlamış gibi görünmesinin nedeni muhtemelen kamuoyuna açıklayamayacağı şeyler olmasıydı. Doğal olarak, sarayda hizmet etmek insanı konuşulmaması gereken şeylerle karşı karşıya getirirdi - Verdigris House'da bunu anlamayan pek çok müşteri olmasına rağmen ve oldukça özgürce konuşurdu.

"Tamam, . Tüm bu saldırılar da neyin nesi?

Haydutlar mı? Tam olarak ne oldu?" Pairin bastırdı.

"Pairin, sevgili kardeşim, Maomao'nun bu konuda konuşmak istemediğini görebiliyorsun. Bu işin peşini bırak," dedi Joka. Ama da kendine göre bir sorusu vardı: "Lahan'ın Kardeşi deyip durduğun bu kişi kim?"

Gerçekten ettiği tek şey buydu.

Lahan'ın Kardeşi, Maomao'nun hikâyelerinde diğer tüm isimlerden daha fazla yer aldı - tabii buna bir isim denebilirse.

Maomao, "O Lahan'ın ağabeyi ve bu yolculukta kesinlikle herkesten daha çok çalıştı," dedi.

". "

"O herkesten çok çalıştı ve sen *onu geride* mi *bıraktın*?" Joka sordu. Lahan'ın Kardeşi her kimse, kesinlikle çok şey yaşadım ve katlandım.

"Eee, Maomao, bize söyleyecek *başka* bir şeyin yok mu?" Pairin cooed.

"Ne demek istiyorsun?"

Maomao bunu kendisi fark etmemiş olabilirdi ama şimdi gitmeden öncekinden çok daha farklı görünüyordu. Joka bunu fark etmişti ve Aşkın belirtilerine karşı herkes kadar hassas olan Pairin'den kesinlikle kaçamazdı.

"Mmm, aptalı oynayacağız, değil mi? O zaman belki de bana ne sakladığını söylemen için yalvarana kadar seni gıdıklamam gerekiyordur!"

"Urk..." Maomao'nun beti benzi attı. En önde gelen tarafından gıdıklanmak

Verdigris House'daki yatak odası sanatçısı - aslında, tüm Maomao da dahil olmak üzere hiç kimse zarar görmemiştir.

Joka'ya gelince, açıklayamayacağı sırlar söz konusu Maomao'yu zorlamazdı ama diğer konularda Joka bile belli bir yaramazlık dürtüsü hissediyordu. Elbette, eğer Maomao gerçekten söylemek istemeseydi, Joka onu gerçekten zorlamazdı. Ancak Maomao'nun ifadeleri öncekinden çok farklıydı.

"Bu... Gerçekten fazla bir şey değil," dedi Maomao.

"Bir tane daha söyle. Gerçekten ablana yalan söyleyebileceğini mi sanıyorsun? Sen! Sen! Aşıksın! Aşıksın!"

Pairin'in elleri, tıslayan bir kedi gibi tepki veren Maomao'nun üzerinde bir aşağı bir yukarı dolaştı. "Kes şunu! Ciddiyim."

Bu yüzden, Pairin'in bu sözleri karşısında bile onlara söylemeye niyetli değildi.

gıdıklama saldırısı. Bu sadece Pairin'i daha da kızdırmış görünüyordu; gözleri parladı ve daha da yoğunlaştı.

Eğer Pairin, Maomao'dan bir şeyler seziyorsa Kesinlikle bir aşk söz konusuydu. Joka, Maomao'yla romantizm konusunda benzer görüşlere sahip olduklarına inanıyordu ve eğer kendisi de aşık olacak olursa herkesin bu konuda kendisiyle alay etmesini kesinlikle istemeyeceğini biliyordu. *Aşk* sözcüğünü tutmaya çalışmasının bir nedeni daha buydu.

Bu yakınlık Maomao'ya acımasına neden oldu; genç kadının bu konuda daha fazla sıkıştırıldığını görmek istemiyordu. Joka, "Sevgili kardeşim, sanırım artık canına tak etti," dedi. "Senin sayende *tuhaf* eğilimlere kapılırsa, kim bilir ileride nelere yol açabilir?"

"Oops! Bu konuda haklı olabilirsin."

Gıdıklanmaya katlanan Maomao yerde seğirerek yatıyordu. Birkaç uzun saniyenin ardından, Pairin'e kızgın bir bakış atarak kendini topladı.

"Her neyse," dedi Joka, "bahsettiğimiz kişi Maomao. Eğer bir aşk hikayesi varsa, eminim ki seni heyecanlandıracak kadar ateşli ve tutkulu değildir, Pairin. Tahmin etmem gerekirse, o her kimse, Maomao sabırla beklerken onu rahatsız edip durdu. çoktan pes edeceğini düşündü ama sonunda bu irade savaşını kaybetti."

Maomao gözlerini kırptırdı ve Joka'ya baktı. Joka sadece laf olsun diye konuşuyordu ama görünüşe göre tam isabet kaydetmişti. İçini çekti.

"Maomao, çok şanslısın. Bu kişi açıkça çok ısrarcı, son derece inatçı, ne zaman bırakacağını bilmiyor-"

Pairin araya girerek, "Vay be, tam bir av gibi görünüyor," dedi ama Joka onu duymazdan geldi.

"-ve sizin bile kazanmasına izin vereceğiniz kadar iyi."

Maomao yere baktı; Joka onun utancını gizlemeye çalışırken böyle yaptığını biliyordu. Bu Joka'yı biraz gülümsetti ama aynı zamanda kıskandığını da hissetti. Aynı ortamda, aynı değerlerle yetişmişlerdi, peki yolları nasıl bu kadar keskin bir şekilde ayrılmıştı?

"Kim olduğunu bilmiyorum ama nasıl biliyor olmalı."

dedi.

Aslında Maomao'nun kim olduğunu bilmediğini söylemek yalan olurdu.

ortağıydı. Maomao'nun eczacı dükkânına kısa bir süreliğine geri döndüğü ve belirli bir soylunun onu ziyaret ettiği bir zaman vardı durmadan. Saray hizmetine girdiğinde, bu onun teşvikiyle olmuştu. Yani Joka biliyordu ki, bu onun küçük bir iyilik hareketiydi. yapmamış gibi davrandı.

"Yine de sizi bir konuda uyaracağım. Sadece almakla yetinme. Sana her şeyi vereceğini söyleyebilir, ama her şey bu kadarmış gibi davranma. Aldığınızı alın ve en iyi haliniz olun. Eğer sadece almakla yetinirsen, asla ikinci ya da üçüncü sınıf olmaktan öteye gidemezsin."

Maomao'yla konuşmasına rağmen Joka kendini geçmişteki haliyle konuşuyormuş gibi hissediyordu. Maomao dudaklarını sıkıca kapattı. O bir

Akıllı bir genç kadındı; bunu Joka'nın söylemesine ihtiyacı yoktu. Bunu kendi başına çözebilirdi.

"Vay, vay. Seni dinliyorum, Joka!"

"Kes sesini *kardeşim*." Joka dudaklarını büzdü. Pairin başlamıştı Maomao yerine Joka'yla el ele tutuşmaya başlayınca, dikkatle ayağa kalktı ve masasının önüne oturdu. Soğumuş olan çayından bir yudum aldı.

Maomao konuyu değiştirmeye çalışarak, "Bu arada, geri döndüğümüz anda bir şey oldu," dedi. "Bu cesedi buldular, adam asılmıştı. Görünüşe göre cinayet. Ve tam da ucube stratejistin ofisinde."

Anlaşılan Maomao yaşadığı deneyimden o kadar sarsılmıştı ki, kendi ucube stratejistini bile gündeme getirmeye hazırды Anlaştık.

"Eyvah," dedi Pairin.

"Eh, bu konuşma beklenmedik bir aldı," dedi Joka - ilgisini çekmediğinden değil.

"Onu Lakan Usta mı öldürdü?" Pairin bunun kendisini hiç şaşırtmayacağını düşündüren bir ses tonuyla sordu.

"Bu adam bir askerdi, gerçek bir biftekti. O yaşlı bunak bunu tek başına asla yapamazdı," dedi Maomao.

"Yeterince doğru." Lakan fiziksel olarak güçlü bir adam değildi. Eğer öyle olsaydı

Bu cinayetin arkasında, astlarından bazılarına bu işi yaptırmış olması gerekirdi.

Anlaşıldığı kadarıyla adam üç kez yapmış. Pairin, "Ne sürüngen ama," dedi.

"Eleştirecek bir konumda olduğumuzdan emin değilim," diye yanıtladı Joka.

Bir fahişenin tek bir gecede çok sayıda müşteriyi ağırlaması pek alışılmadık bir durum değildi. Hatta tuvalete gitmesi gerektiğini söyleyerek bir müşteriden birkaç dakika uzak kalmak için yalvarabilir ve başka bir müşteriyi eğlendirmek için gizlice .

"Yani birlikte olduğu üç kadın bir araya gelip onu öldürmüş mü? Hak ettiğini buldu!" dedi Pairin.

"Dürüst olmak gerekirse, bunu kendisinin yaptığını düşünmüştüm. Sadece o da değil, bu kadınların üçü de siyah saçlı güzel kızlardı. İsteseydi tipini daha belirgin hale getiremezdi" Maomao bir çay atıştırmalığı kemirdi.

"Siyah saç mı?" Joka farkında olmadan kendi siyah buklelerine dokunarak sordu. Aklına bir ay önceki müşterisi geldi. O da bir askerdi.

"Hoh! Böylesine ünlü bir evin en ünlü sakinlerinden birinden beklediğim kadar güzelsiniz. Parlak siyah saçlarınız özellikle büyüleyici."

"Söylesene, Maomao. Ölen adamın adını biliyor musun?" diye sordu.

"Hrm, yine neydi?" Maomao bir an için düşündü. "Wang Fang olduğundan oldukça eminim."

Fang. Bu, Söğüt Çocuk'un onunla tanıştırdığı adamın adıydı.

Joka bir kez daha iç çekti.

"Sorun nedir, Joka?" Pairin sordu.

"Sanırım o adam benim müşterim olabilir." "Vay canına! Gerçekten mi?"

Maomao, neredeyse kız kardeşi kadar şaşırmış bir halde, "Tesadüflerden bahsediyorsun," dedi.

Joka içini bir kasvet kapladı. Kendi kendine ne yapacağını sordu, bu konuyu açıp açmamayı düşünüyordu ama bir süre kendi içinde tartıştıktan sonra masasından numara kutusunu çıkardı.

"Annenden bir hatıra olduğunu söylediğin şey bu değil miydi?"
Maomao sordu.

"Bunun gibi bir şey." Joka kırık yeşim tableti çıkardı ve Maomao'nun önüne koydu.

"Ve burada. Bir asilzadenin gayrimeşru çocuğu olduğunun *kanıtı*," dedi Pairin, Joka'nın bu taşla ilgili rutinini bildiğinden alaycı bir sesle.

"Bir ay önce Fang adında bir adam benden bunu kendisine satmamı istedi ama ben hayır dedim."

"Gerçekten mi?" Maomao'nun gözleri büyüdü ve eski tableti inceledi.

"İmparatorluk ailesinin unutulmuş bir çocuğu olabileceğimi düşündüğü için bana geldi. Her zaman yaptığım gibi belirsiz tuttum ve onu yoluna gönderdim. Anlıyorum. Yani ld."

Kesinlikle bir playboy havası vardı; Joka aynı anda üç farklı kadını peşinden sürükleme cesaretine neredeyse hayranlık duyacaktı. Yine de bu durum onu rahatsız ediyordu ve Maomao böyle şeylere Joka'dan bile daha duyarlıydı. Yeşim taşını dikkatle incelemeyi sürdürdü. Sonra şöyle dedi: "Joka. Bu yeşim taşını sana ne tür bir adamın verdiğini söylemiştin?"

Joka yıllar önce Maomao'ya bu hikyeyi sadece bir kez anlatmıştı.

"Beni doğuran kadına göre, asil bir havası olan yakışıklı bir adamdı. Diğer fahişelere göre yakışıklıydı ama hayvan gibi kokuyordu. Onların anlattıklarına göre, İmparatorluk ailesinin bir üyesine pek benzemiyordu."

Maomao ellerini ırttı. "Doğru ya. Onun bir haydut olduğunu ve bu şeyi alıp buraya boşalttığını düşündüğünüzü söylemiştiniz."

"Hırsız olması bana İmparatorluk olmasından daha olası görünüyor," diye yanıtladı Joka. Kimin tohumundan geldiğiyle hiç ilgilenmiyordu. En azından artık değil.

"Yani bir canavar gibi kokuyordu. Başka ayırt edici özelliği var mıydı?" "Budaklı elleri vardı. Gerçek asil soydan gelen hiç kimse yıpranmış eller, mi?"

"Bunun tam olarak doğru olduğundan emin değilim." "Ha?"

Maomao hâlâ taşa bakıyordu. şey, o biriydi

sarayda görev yapıyordu. Muhtemelen İmparatorluk hakkında Joka'dan daha çok şey biliyordu. Konuşmayla pek ilgilenmediği anlaşılan Pairin çay atıştırmalıklarıyla karnını doyuruyordu.

Maomao kendi kendine mırıldanıyordu: "Rengine bakılırsa bu rokan yeşimi. Değerli bir şey. Kırılmadan önce yüzeyi tıraşlanmış gibi görünüyor. Orijinal boyutunun yaklaşık dokuz santimetre olduğunu tahmin ediyorum." Sonunda, "Joka, dokunabilir miyim?" dedi.

"Devam et."

"Biraz kırabilir miyim?"

"Bu noktada biraz daha hırpalanmış olması neden umurumda olsun ki?" "Pairin, bana saç çubuğunu ödünç ver."

"bakalım."

Maomao saç çubuğunun ucuyla yeşim taşına vurdu - Joka biraz daha zarar görmesini umursamadığını söylemişti ama Maomao'nun hevesi onu yine de şaşırttı. Sonra Maomao çentiğin derinliğini ölçtü. "Bu jadeit," diye ilan etti. "Al, teşekkür ederim" diyerek saç çubuğunu Pairin'e geri verdi.

"Bir şey öğrendin mi?" Pairin sordu.

"Bu tablet sert bir malzeme olan jadeitten yapılmış. Yüzeydeki hasar doğal oluşmamış; kasıtlı olarak kazınmış ve bu işlem tablet kırılmadan önce yapılmış."

"Vay, vay. Tableti neden kazıyacaklarını merak ediyorum. Bu sadece onu daha az değerli hale getirir."

"Neden ikiye böldüklerini bilmiyorum ama kazımayı açıklayabileceğimi sanıyorum." Maomao'nun parmakları tabletin kırık yüzeyine dokundu.

"Peki, neden?"

"Soylular ve imparatorlar bazen hayatlarını kendi ailelerinin üyeleri tarafından tehlikede bulurlar. Birileri Joka'nın böyle bir ailenin çocuğu olduğunu kimsenin *bilmediğinden* emin olmak istemiş."

Tarih boyunca imparatorluk veraseti sık sık daha fazla kanla yıkandığı savaşlara yol açmıştı. Joka'nın odasındaki kitaplar sayısız örnek sunuyordu.

"Ve sadece yüzeyi mi kazınmış? Neden sadece atmadı ki?" Pairin hafifçe sordu.

"Bazı şeylerden kurtulmayı kendinize . Sen bile

istiyorum." Joka yeşim tableti yerine koydu; bu kadarı yeterliydi.

"O tabletin diğer yarısının nerede olduğunu bilmiyorsun, değil mi Joka?" Maomao sordu.

"En ufak bir fikrim yok." "Ben de öyle düşünmüştüm."

Maomao'nun Joka'ya hala söylemediği bir şey var gibi görünüyordu - ama eğer bunu kendine saklıyorsa, muhtemelen bu konuda konuşamayacağı ya da en azından konuşmamanın daha iyi olacağını düşündüğü anlamına geliyordu

şuna. Joka onu zorlamadı. Yeşim taşını çevreleyen bütün gizemler çözülrse Joka artık Joka olmayacaktı ve fahişelikten emekli olmaya hazır olana kadar Joka olarak hayatını idame ettirecekti. Biraz gizeme ihtiyacı vardı.

Bölüm 13: Yao ve Lahan'ın Kardeşinin Dönüşü

Yao, Maomao batı başkentindeyken epeyce beceri öğrenmişti.

"Forseps,

hemen."

"Emredersiniz,

efendim."

Doktorların ameliyatları sırasında onlara yardım etmeye başlamıştı. Bu hastanın kolundaki bir kemik kırılmıştı ve parçaların çıkarılması gerekiyordu.

Sadece yardımcı olarak duruyordu ama orada olmak bile midesini bulandırmaya yetmişti: kan kokusu, ağzındaki tıkaçı ısırın adamın boğuk çığlıkları ve kolundan doğal olmayan bir açıyla çıkan kemik.

Ağzını ve burnunu kapatmak sadece biraz rahatlama sağladı. Yao yine de mide bulantısına karşı koydu ve forsepsi uzattı.

Ameliyat bittikten sonra Yao bolca kustu. En'en sırtını ovarken, Maomao ona biraz su getirdi.

"Teşekkür ederim," dedi. "Ama ikiniz de işinizin başına dönmelisiniz."

Maomao, "Anlaşıldı," diye cevap verdi ve hemen oradan ayrıldı ama En'en endişeli bir ifadeyle etrafta dolandı.

"Leydi Yao, kendinizi zorlamamalısınız. Bunu sizin için yapabilirim," dedi. (Yao, isteyken ona "genç hanım" diye hitap etmemesini tembihlemişti).

"En'en, bu benim işim. Dr. Liu *sonunda* bunu yapmama izin verdi. Lütfen bunu benden almayın."

Yao, geçtiğimiz yılı çalışkan bir şekilde çiftlik hayvanlarını inceleyerek geçirmişti.

Onları öldürmenin nasıl bir şey olduğunu tecrübe etmişti ve iç organlarını ayırabiliyordu.

İnsan bedenlerine ise hâlâ .

Midesinde birikenleri son bir kez temizledikten sonra işinin başına döndü.

Maomao ameliyatta kullanılan aletleri temizliyor, kan ve yağı yıkarken kendini kesmemeye dikkat ediyor ve dezenfekte etmek için aletleri kaynatıyordu. Dezenfeksiyon işlem, saray hekimlerinin olarak yaptığı bir şeydi, ancak görünüşe göre devrimci bir fikirdi. Yapabilirsin
Bir ameliyatta başarılı olun ve kullandığınız aletlerde "zehir" olduğu için hastayı kaybedin.

Yao, Maomao'nun yanında duruyordu. En'en başka bir şey yapıyordu.

Doktorlardan biri istemişti. "İşte, Maomao, sana yardım edeceğim."

"Pekâlâ. Haşlanmış neşterleri soğutup silebilir misin?"

"Elbette."

Küçük bıçakların tamamen kuruduğundan emin olmalıydı. Bu çok önemli bir işti; bıçaklar paslanmaya meyilliydi.

Maomao her neşteri yıkarken bir gözünü kapatıp inceliyor ve bıçağın yontulmadığından emin oluyordu. Herhangi bir kusur varsa, bıçak parlatılır ve bu hala işe yaramazsa, yeni bir neşterle değiştirilirdi.

Maomao sadece tedavilere yardım etmekle kalmayıp bunları bizzat yapmaya başlamıştı. Yaralıları tedavi etme konusunda her zaman rahat görünmüştü ama batı başkentinden döndüğünden beri belli ki bir adım ilerlemişti. Aksi takdirde Dr. Liu, Maomao'ya prosedürleri uygulatmak için diğer doktorları asla atlamazdı. Ancak bu bir saray hanımefendisinin görev tanımının oldukça dışındaydı ve Maomao'nun adı

asla bıçağı kullanan kişi olarak kaydedilmedi.

Sağlık görevlilerine yardımcı olan bir saray hanımının şu anda gidebileceği en son nokta buydu. İşinde ne kadar iyi olursa olsun, asla halkın önüne çıkarılmayacaktı. Bu Yao'ya acı veriyordu, bu yüzden Maomao'ya daha da fazla acı vermesi gerektiğine inanıyordu. Ama görünüşe bakılırsa Maomao pek de rahatsız olmuşa benzemiyordu. Yine de Yao buradaydı, kafası sadece işle değil, başka pek çok şeyle de sürekli dönüyordu.

"Hey, Maomao?" diye sordu.

"Evet?"

"Sen hiç, bilirsin, bir şeyler için endişelenir misin?" Yao kendini kastettiğinden çok daha açık sözlü . Maomao, Yao'nun kendisiyle dalga geçtiğini düşünecek miydi?

"Elbette. Pek çok şey," diye yanıtladı Maomao, sinirlenmeden. "Bir sürü şey mi? Ne gibi?"

Bir saniye sonra Maomao, "İnsan ilişkileri gibi..." dedi. "Ne?"

Yao'nun kalbi küt küt atmaya başladı. Maomao konuşuyor muydu? onun hakkında? Merak etti ama doğrudan sormaya korkuyordu.

Yao, Maomao'nun kimden bahsediyor olabileceğini merak ederek yüzüne baktı. Sonunda Maomao biraz beceriksizce şöyle dedi, "Etrafta... tüm bu ucubeler var, biliyor musun?"

"Oh! Ucubeler! Doğru ya."

Maomao bunu bu kadar çok kelimeyle ifade etmezdi ama öz babası Baş Kumandan Kan'dan bahsediyordu. İnsanlar ona sık sık ucube stratejist derdi ve bir süredir neredeyse

Maomao'nun yaptığı her yerde. Yao, bunun kesinlikle kolay olamayacağını düşündü. Amcası her zaman onun peşindeydi ama en azından onu oradan oraya kovalayan yabancı insanlar yoktu.

"Zor, ha?" Yao dedi ki. "Evet.

Çok zor."

Yao rahatlamış hissederek artık soğumuş olan neşterleri silmeye geri döndü. Bıçakları yıkamayı henüz bitirmişlerdi ki yaklaşan ayak sesleri duyular; belirgin, tıkırtılı, ritmik ayak sesleri.

"Hulloooo! Bayan Chue burada!"

Komik bir poz veren, kendini tanıttığı şekliyle Chue idi. Ay Prensi'nin nedimelerinden biriydi, muhtemelen yirminci yaşını birkaç doğum günü geçmişti ve batı başkentinde bulundukları sırada haydutların saldırısına uğramış ve ağır yaralanmıştı. Sağ kolu neredeyse kullanılamaz haldeydi, köprücük kemiği kırılmış ve hatta bazı iç organları hasar görmüştü ama yine de neşesi yerinde görünüyordu.

"Phew! Yoğun ağırlı bir gün daha, ha! Bir muayene ve biraz ilaç istiyorum, ama lütfen ilacı
Bir sürü bal. Oh! Yoo-hoo! Bana biraz sıcak çay getirebilir misin?"

Chue muayenehaneye girer girmez sanki dünyanın en doğal şeyiymiş gibi oturdu ve en yakınındaki çırak doktordan bir içecek istedi. Çaydaki atıştırmalıklardan da biraz aldı. Bundan daha cüretkâr olabilir miydi? Dr. Liu ona soğuk bir bakış attı. Sert bir tıp adamı olduğu için muhtemelen onu kovalamak istemişti ama Ay Prensi'nin emirleri onu engelledi.

Son zamanlarda, Dr. Liu işini yaparken tıbbi ofis asistanlarını yakınında tutuyordu. Belki de bunun nedeni Chue'nin sık ziyaretleriydi; etrafında başka kadınların olmasının onu rahatlatacağını ummuş olabilir. Yao açıkçası Chue'nin durumunda böyle bir düşüncenin gerekli olup olmadığını merak ediyordu ama kadının bu yarayı hayatının geri kalanında taşıyacağı gerçeğinden kaçış yoktu.

"Bayan Maomao, Bayan Maomao, bir fincan çayı benimle paylaşır mısınız? Ve siz, şuradaki genç bayan, siz de gelin," dedi Chue, Maomao ve Yao'yu göstererek.

Yao, Maomao ve Chue'nin ne kadar yakın olduklarını bir bakışta görebiliyordu.

Batı başkentinde birlikte bir yıl geçirdiklerinde bu çok doğaldı ama Yao'nun içinden Maomao'yu Chue'den daha uzun süredir tanıdığını söylemek geldi.

"Bayan Chue, Bayan Chue, şu anda işteyim, o yüzden korkarım olmaz. Bayan Yao da öyle."

"Bu doğru. Çalışıyoruz." Yao en fazla bu kadar çekingen bir cevap verebilmişti. Chue onun oldukça sıkıcı olduğunu düşünebilirdi ama Yao'nun mizah konusunda pek bir yeteneği yoktu.

"Aman , bu çok utanç verici!" dedi Chue.

"Daha da önemlisi, kendini nasıl hissediyorsun?" Maomao sordu ve Yao bunun sadece kibar bir soru olmadığını, gerçekten endişelendiğini sesinden anlayabiliyordu.

"Köprücük kemiğim kırıkken gülemiyorum! Uyumaya çalıştığımda da çok acı çekiyorum."

"Onun için biraz ilaç kaynat Maomao," dedi Dr. Liu kaba bir şekilde. "Ve yatmadan önce ona biraz ağrı kesici verin." , o Chue ile ilgili meseleleri Maomao'ya bıraktı; göre yaralı Chue'yi ilk tedavi eden oydu.

", Bayan Maomao. Lütfen bana bol miktarda bal, bol miktarda narenciye ve mümkün olduğunca az ilaç verin."

"Korkarım elimde sadece kocaman bir porsiyon ilaç var."

Maomao bazı bitkileri havanda dövdükten sonra bir fincana koyup bol miktarda bal ve narenciye ile karıştırdı.

"Oh, hiç eğlenceli değilsin."

Maomao, bunu büyük bir sorun olarak görüyormuş gibi bakarak, yeşil çamurun üzerine kurt üzümü için en küçük bahaneyi koydu ve içine bir pipet koydu.

Chue suratını ekşiterek içti.

Yao'nun onların rahatça ileri geri konuşmaları karşısında kıskançlık hissetmesi uygunsuz muydu?

Maomao, Chue'ye kâğıttan bir paket uzatarak, "Bunlar yatmadan önce kullanman gereken ağrı kesiciler," dedi. "Eğer ağrınız yoksa bunları almanıza gerek yok."

"Bu çok yardımcı oldu! Uykumda bile dönemiyorum."

Yao ilk başta Chue'nin abarttığını düşünmüştü ama

Elindeki bandajları ve göğsünden karnına kadar uzanan yaraları görünce, kadına nasıl bir canavarın saldırdığını merak etmeye başladı.

Sıradan bir nedimenin saraydaki en yüksek rütbeli hekimlerden biri tarafından görülmesi normalde mantıksız olurdu; yine de bunun gerçekleşiyor olması Chue'nin başarılarının ne kadar büyük olduğunu kanıtlıyordu. Yine de, Chue'yi çok iyi tanımayan biri olarak Yao'nun düşünebildiği en iyi şey *bu tuhaf adamın kim olduğuydu*.

"Oh! Bu bana Bayan Maomao'yu hatırlattı." Chue cüppesinin kırımlarından iki mektup çıkardı. "Sizin için mektuplarım var! Bayan Chue bir keçi değil, o yüzden merak etmeyin, onları yemez!"

"Keçiniz de öyle, çünkü onu batı başkentinde bıraktınız, değil mi?"

"Evet, evet! Tıpkı zavallı kardeşini unuttuğumuz gibi."

"Bu konu hakkında konuşmayacağız." Maomao elleriyle büyük bir X işareti yaptı. "Oh, merak etmeyin! Çok yakında evde olacak. Gemisi varmak üzere her gün."

"Bunu duyduğuma sevindim."

Bunların ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikri olmayan Yao, kendini biraz dışlanmış hissetmeye başladı, ama aynı zamanda sadece konuşmaya atlayın.

Maomao mektupları dikkatle inceledi. Gönderenin kim olduğunu söylemiyorlardı ama el yazısı ve kâğıt ona bir fikir veriyor gibiydi. iyi bir fikir. Mektuplardan birine kaşlarını çatarak, diğerine ise Yao'nun çelikleşmiş bir kararlılıkla baktı.

", ilacını içtikten sonra buraya gel. Bandajlarını değiştireceğim," dedi Dr. Liu.

"Evet! Hemen efendim!" dedi Chue ve muayene odasına girdi.

"Sen de, Maomao."

"Peki efendim. Yao, bunların geri kalanıyla ilgilenebilir misin?" "Evet, tabii."

Doktor Maomao'yu da çağırmıştı, bu yüzden neşterleri silmeyi bitirmek için sadece Yao kalmıştı.

Yao'nun vardiyası bittiğinde Lakan'ın malikanesine geri döndü. Ve biri onu bekliyordu.

"Leydi Yao, hoş geldiniz. Hoşunuza gidebilecek yeni bir yer buldum. Ne dersiniz?"

Elinde bir evin planlarını tutarak Yao'ya yaklaşan Sanfan adındaki hizmetkârdı. Sanfan ilk bakışta yakışıklı bir genç adam gibi görünse de aslında erkek kıyafetleri giymiş bir kadındı. Yao'yu "evine hoş geldin" diyerek değil de sadece "hoş geldin" diyerek karşılaması dikkat çekiciydi.

"Sadece denemek için buraya taşınabilirsin. Eğer beğenmezsen, tekrar taşınabilirsin. Sana istediğin kadar yer bulurum." Sanfan'ın sesi çok istekli geliyordu ama bu, defol git demenin dolambaçlı bir yoluydu.

Tam o sırada En'en ortaya çıktı ve Sanfan ile Yao'nun arasına girdi. "Genç hanım, yorgun olmalısınız. Banyo yapmaya ne dersiniz?" dedi. Sonra Sanfan'a döndü. "Sanfan, genç hanım yorgun. Belki bunu daha sonra konuşabiliriz."

"Ama tabii ki. Her şeyi bir an önce hazırlayabilirim. Sadece istemeniz yeterli."

"Heh, ne kadar . Görünüşe göre bir yere gidiyorsun. kendin. Acele etmene gerek olmadığına emin misin?" Yao söyledi. Kendisi de biraz . Açıkça öfkelenmek yerine, kendince "*Acele et ve git*" diye karşılık verdi.

"Ah, evet. Bugün ziyaretçilerimiz olacak. Siz ikiniz ek binada dinlenebilirsiniz," dedi Sanfan onlara. Sonra da oradan ayrıldı. Kızgınlık neredeyse ondan yayılıyordu. En'en yüzünde çelişkili bir ifadeyle onun gidişini izledi.

"Sorun nedir?" Yao sordu. Normalde En'en giderken Sanfan'a tıslar ve tükürürdü ama bugün hiçbir şey yapmadı. Aslında, son izin gününden beri biraz alışılmadık davranıyordu.

"Ah, *ne* zevksizlik," diye mırıldanıyordu En'en.

"Kimin zevki kötü? Ne tür bir zevk?"

"Oh, değil." En'en kıyafetlerini değiştirdi ve bir havlu hazırladı.

Lakan'ın arazisinde Yao ve En'en'in bulunduğu ek bina
Şu anda yaşamın kendine ait bir banyosu yoktu. Bunun yerine, onlara bir

küvet yerine kullanabilecekleri özellikle büyük bir kova. İlk başta ana evdeki küveti ödünç almışlardı ama hizmetçi Sanfan onlara kovayı vermek için elinden geleni yapmıştı. Bir kez daha, görünüşte bir nezaket eylemi gibi görünse de, mesaj evin küvetini kullanmamaları gerektiği yönündeydi.

Sanfan açıkça Yao'ya karşı düşmanlık hissediyordu ve Yao da Sanfan'dan pek hoşlanmıyordu.

", genç hanım. Elimizi yüzümüzü yıkayalım," dedi En'en.

Sıcak su çoktan onları bekliyordu. Lakan'ın hizmetkârlarından biri olan Sifan hâlâ gençti ama zekiydi. Yao ve En'en'in eve ne zaman döneceklerini tahmin etmiş ve suyun hazır olduğundan emin olmuştu.

En'en sıcak suya biraz soğuk su ekledi, böylece mükemmel sıcaklık. Yao kıyafetlerini çıkardı ve kovaya girdi. Banyo kovaasına girmeden önce keselenebilmeyi diledi ama böyle bir imkânları yoktu, o yüzden zor olacaktı.

En'en yumuşak bir bezle Yao'nun kollarını ve bacaklarını silmeye başladı. Hayır.

Yao, En'en'e kaç kez yıkanabileceğini söylediye de, En'en hiç dinlemedi.

"Leydi Yao? Genç hanımefendi?" En'en söyledi. "Evet, En'en? Ne oldu?"

En'en Yao'nun saçlarını ıslattı ve kafa derisine masaj yapmaya başladı. "Maomao geri döndüğüne göre, acaba bizim için düşün." Sesi Yao'nun tepkisini ölçüyormuş gibi geliyordu.

"Belki... Ama taşınmak çok zahmetli bir iş. Acele etmeden düşünebiliriz." Yao ılık suyun kendisini uykulu hale getirdiğini fark etti.

Yao ve En'en'in Lakan'ın malikanesine yerleşmelerinin üzerinden bir yıl geçmişti. Başlarda bu sadece amcasının ona getirdiği çeşitli evlilik tekliflerinden kaçmanın bir yoluydu ama sonra amcası batı başkentine gitmişti. O halde neden hâlâ buradaydı?

Arkadaşı Maomao için endişeleniyordu, nedeni buydu. Ondak haber alabilmek umuduyla kalış süresini uzatmıştı.

Artık Maomao geri dönmüştü. Şimdi nasıl bir sebep bulabilirdi? Yao, bahanelerinin son derece dayanıksız olduğunu gayet iyi farkındaydı. Sürekli değıştiklerinden bahsetmiyorum bile.

"Söylesene, sence Lahan Usta eve ne zaman döner?" Yao sordu.

"Sanırım bir süre daha değil," diye yanıtladı En'en, ama Yao, Lahan'ın adından bahsederken sesinde bir titreme duyabiliyordu.

"Eğer taşınacaksak, bence önce ona danışmalıyız."

"Buna gerçekten gerek olduğunu sanmıyorum," dedi En'en kararlı bir şekilde. Lahan'dan hoşlanmıyordu, muhtemelen Yao'ya karşı oldukça kısa boylu olabildiği için.

En'en sık sık Lahan hakkında kötü konuşurdu. Yaşlı kadınlara karşı bir ilgisi vardı ve özellikle dul kadınlarla çok zaman geçirirdi. Para konusunda takıntılıydı ve bir kamu görevlisi olmasına rağmen, evdeki yardımcılarını kendi adına ticari işler yapmak için vekil olarak kullanıyordu.

adına. Lahan'la işbirliği yaparak yaşlı adamın aile reisliğini ele geçirmesine yardım ettiğinden ve bu süreçte kendi anne babasını ve büyükbabasını kovduğundan bahsetmiyorum bile.

En'en bu suçlamalara her zaman bolca kişisel husumet katardı ama bunlar gerçek dışı değildi. Yao, Lahan'ın tam anlamıyla iyi bir insan olmadığını anlıyordu ama yaptıkları bir caninin yaptıkları değildi.

Lahan, Yao'dan daha kısaydı ve ona çok kısa demek zordu. Yakışıklıydı; oldukça zekiydi ama atletik olarak umutsuzdu. Kadınlara karşı her zaman nazik davranırdı, ama sonuçta bu sadece yüzeydeydi; daha derine inmeye çalışırsanız, sizi derhal reddederdi.

Peki, bir erkek olarak bakıldığında, çekici miydi? Cevap şuydu. kesinlikle değil. En azından Yao'nun standartlarına göre. Peki neden onu aklından çıkaramıyordu?

Yao, Lahan'ın onu Maomao'nun iş arkadaşından başka bir şey olarak görmediğini çok iyi biliyordu. Kız kardeşinin herhangi bir tanıdığına karşı olduğu gibi ona karşı da nazikti ama bundan daha istediğinde hemen uzaklaşıyordu.

Yao girişimlerinin umutsuz olduğunu çok iyi biliyordu. Lahana ne kadar yaklaşırsa, o kadar uzaklaşacaktı. Yine de

Eğer şimdi uzaklaşırsa bir daha asla ona yaklaşılamayacağını hissediyordu ve bu onu geri çekilemeyecek ve isteksiz bırakıyordu. İster utanmaz, ister çirkin, ister zavallı deyin; Yao kendini tutamıyordu.

"Söyle, En'en."

"Evet? Ne ?"

"Hiç evlenecek misin?"

"Tanrım, buna ne oldu?" En'en Yao'yu kurularken sordu.

"Çok popüler olduğunu biliyorum. İstedğini seçebilirsin." Kesinlikle, En'en evlenmek için doğru yaşıydı.

"Size hizmet ediyorum, Leydi Yao. Siz kendinizle güvenli bir şekilde eşleşene kadar evlenmeye niyetim yok."

"Görünüşe göre bunu yapmama izin vermeye hiç niyetiniz yok."

En'en sarsıldığı belli olan bir sesle, "Aklınızdan bile geçirmeyin leydim," dedi. Onun

Yao'ya giysilerini uzatırken elleri hafifçe titredi. "Eğer size layık bir beyefendi çıkarsa, Leydi Yao, düşün giysilerinizi memnuniyetle kendim dikerim."

"Harika. Peki tam olarak ne tür bir adam bana layık olabilir?" "Ne?"

En'en yine şok olmuştu.

Yao kuşağını bağladı ve nemli saçlarını taradı. "Şey..."

En'en söyledi.

Ek binanın oturma odasına gittiklerinde, akşam yemeği onlar için hazırlanmıştı bile. Bu da Sifan'ın bir başka düşünceli davranıştıydı. En'en'in işi olduğu günlerde akşam yemeğinin hazırlandığından emin olurdu. En'en menüyü denetliyordu, bu nedenle yemeklerin besin dengesi konusunda hiçbir soru işareti yoktu.

"O ..." En'en derin bir nefes aldı. Konuşmaya başladı, önce yavaşça ama sonra gittikçe hızlanarak, hızlanarak. "Kendini toparlamış yetişkin bir adam. Ancak senden çok büyük olamazdı; bence senden on yaş büyük biri ideal olurdu. Nereden geldiğini bilmeliyiz ve ailesi de en az seninki kadar iyi olmalı. Yaklaşık 180 santimetre boyunda, iyi yapılı ve tabii ki sağlıklı olması gerekir. Eğer o olsaydı harika olurdu zeki, ama sadece ona büyük bir kafa vermediyse - sadece

onu kıvrak zekalı ve uyumlu yapıyordu. Zor işlerin üstesinden gelirdi. asla pes etmez ve umudunu asla kaybetmezdi. Çaresizlere yardım eder ve asla sırf kendi iyiliği için şiddete başvurmazdı.

Umarım yarı yarıya yakışıklı olur, ama en önemlisi içinde ne olduğudur. Çapkın olmasındansa masum ve naif olmasını tercih ederim. Hoşgörülü olmalı, kısıtlayıcı olmamalı ve her konuda alçakgönüllü olmalı. önemlisi de bu!"

"Böyle bir adam var mı ki?" Yao sordu. En'en'in çıtayı biraz fazla yükseltmiş olabileceğini düşündü.

"Orada bir yerde olmalı! Sadece bakmanız yeterli!"

Yao ikna olmamıştı. En'en'in onun evlenmesini istemediğini ve kasıtlı olarak imkânsız bir standart belirlediğini düşünüyordu. Yine de, Yao'nun kendisi de henüz öğrenirken evlenmek istemedi. onun ticareti. En'en'in Yao'nun yerine çocuk doğuracak birini bulmasının mükemmel olacağını düşünüyordu.

"Ve bir şey daha. Bu *benim* değil, senin idealin, değil mi En'en?"

"Evet, tabii ki kocanız benim de efendim olacak, Leydi Yao. Ben sadece size ideal efendimi anlatıyorum!" En'en bir kâseye biraz congee koydu ve Yao'nun önüne koydu.

"Eğer öyle bir adam bulursak, belki onunla evlenebilirsin."

Yao, uzaktan bir ses , tam bir yudum congee alıyordu.

"Heeey! Evde kimse var mı?" Sesi genç bir adama benziyordu.

"Lahaaaaan! Burada mısın, değil misin?"

Her kimse, Lahan'ı arıyordu.

"Lahan Usta henüz dönmedi, değil mi?" Yao söyledi. Başlangıçta malikânenin çok fazla hizmetkârı yoktu ve bu saat itibariyle daha az. Bu arada, Sanfan bir yerlere gitmişti.

"Seni öylece içeri alamam! Bana adını söyle!" diye biri ona meydan okudu.

"Ne?! Sen benim kim olduğumu bilmiyor musun?!" diye bağırdı yeni gelen.

Çok garip bir şey vardı. Meraklanan Yao kaşığını yere bıraktı. "Bu işe karışmanıza hiç gerek yok genç hanım,"

En'en dedi ki.

"Sadece hızlıca bir göz atacağım."

En'en gelmeye hevesli görünmüyordu ama Yao'yu durduracak gibi de görünmüyordu; onun yerine bir iç çamaşırı getirip hanımının omuzlarına yerleştirdi.

Bu sırada ziyaretçi şöyle diyordu: "Burada yeni olmalısınız! Hizmet ettiğiniz evde kimin yaşadığına dair bir fikriniz olmalı, biliyorsunuz!"

"Bana içeri girmek için konuşmaya çalışan şüpheli bir karakter gibi geliyor!"

" ne cüret!"

Kapıda, yirmili yaşlarında bir adam kapı görevlisiyle tartışıyordu. gardiyan. Uzun boyluydu, yapılıydı ve bir an için Yao'nun güneyli olduğunu düşünmesine neden olacak kadar bronzlaşmıştı ama yüz hatları orta bölgeden birinin yüz hatlarına çok benziyordu. Yüzünde onu diğerlerinden ayıran hiçbir şey yoktu ama yine de kendi tarzında yakışıklı denebilirdi.

Kargaşa sadece Yao'yu değil, Sifan'ı, diğer hizmetçileri ve Lahan'la birlikte eve gelen çocuk Junjie'yi de etkilemişti.

"Burada neler oluyor?" Sifan sordu. Arkasında, Wufan ve Liufan tedirgin görünüyorlardı.

Gardiyan, "Burada ailenin bir üyesi olduğunu iddia eden ve içeri alınmayı talep eden biri var," dedi.

"Neden, bu-!" Junjie muhafıza ve şüpheli yeni gelene doğru gitti.

"Şimdi, dinleyin! Benim adım-"

"Bay Lahan'ın Kardeşi!" Junjie haykırdı. "Guh?"

"Çok uzun zaman oldu" dedi Junjie şüpheli karaktere -Lahan'ın kardeşi. "Sana ne oldu? Yarım kalan bazı işlerle ilgilenmek için batı başkentinde kaldığınız söylendi."

"Şey... Geride kaldım, ama bu..." Lahan'ın Kardeşi kendi kelimelerinin üzerinde tökezlemeye başladı. Yao adamın adından Lahan'ın kardeşi olduğunu tahmin etmişti ama ikisi arasında bir şey yok gibiydi.

Aynı şekilde.

"Sana olan saygım çok derin!" Junjie dedi ki. "Sonradan duyduğuma göre çekirge sürüsü daha fazla zarar vermemiş çünkü sen I-sei Vilayeti'nin her yerine gidip alarm vermişsin.

Siz olmasaydınız, Lahan'ın Kardeşi, yüz binlerce insan açlıktan ölebilirdi - Lahan Bey bana böyle söyledi. Nutkum tutuldu. Ben ve ailemin bugün hayatta olması tamamen sizin sayenizde!"

Junjie parlayan gözlerle Lahan'ın Kardeşi'ne baktı. Lahan'ın Kardeşi onun masum bakışlarından etkilenmiş görünüyordu.

"Junjie, tatlım, böldüğüm için özür dilerim ama beni bu kişiyle tanıştıracabilir misin?"

"Oh! Elbette, Leydi Yao, özür dilerim. Bu Bay Lahan'ın Kardeşi. Lahan Usta'nın ."

Evet, o kadarını anlamıştı. Ama "Lahan "ın bir "Usta" olduğunu, "Lahan'ın Kardeşi "nin ise sadece bir "Usta" olduğunu fark etmekten kendini alamadı.

En iyi ihtimalle "Bay".

Sanfan bu Lahan'ın Kardeşiyle buluşmaya gitmiş ve bir şekilde birbirlerini kaçırmış .

"Siz Lahan Usta'nın saygıdeğer ağabeyi misiniz?" dedi kapı görevlisi, yüzünde belirgin bir mutsuzluk ifadesi vardı. Az önce bu adama tamamen yabancı biriymiş gibi davranıyordu. "Özür dilerim!" Toprakta diz çöktü ve başını eğdi. Eğer bu kişi Lahan'ın ağabeyiyse, o zaman o da La klanının bir üyesiydi.

"Oh, sorun yok. Sen iyisin. Şimdiye kadar alışmıştım." Lahan'ın Kardeşi muhafızı kolundan tutup ayağa kaldırdı. "Kimsenin bana boyun eğmesine ihtiyacım yok. Eve gelmek benim hatam. Birinin gelip beni almasını beklemeden. Gerçekten, bunu bir daha düşünmene gerek yok. Her ne yapıyorsan ona geri dön."

Muhafızı , belli ki herhangi bir ceza ilgilenmiyordu.

"Tanıştığımıza memnun oldum," dedi Sifan. "Ben Sifan, bu evde hizmetçiyim, arkamda da Wufan ve Liufan var. Sanfan sizi rıhtımda karşılamaya gitti ama görünüşe göre çok geç kalmış. Ne kadar özür dilesem azdır."

"Özür dilemene hiç gerek yok, gerçekten. O kadar da uzak değildi. Kraliyet başkentine dönmeyeli o kadar uzun zaman oldu ki, bu yürüyüşü takdir ettim."

"Yürüyüş mü? Limandan eve kadar oldukça uzun bir yol var..." "Ah, ama asfalt yollar her şeyi çok kolaylaştırıyor, değil mi?"

"Yorulmadınız mı, efendim?"

"İyi bir egzersizdi! Tanrı biliyor ya, gemide yapacak hiçbir şeyim yoktu."

Görünüşe göre, La klanının bir üyesi olmasına rağmen, açık havada yaşayan bir tipti.

Yao ne yapacağını düşündü, sonra bir adım öne çıktı. Kendini Tanışmanın, başlamak için önemli bir yer olduğuna inanıyordu. "Sizinle tanışmak bir zevk efendim. Benim adım Lu Yao ve bu ev halkı bana misafirperverliğini gösterdi. Yanımdaki genç bayan En'en."

"Ee... Oh," dedi Lahan'ın Kardeşi. Yao ve En'en'e baktığında sarsılmış görünüyordu.

"İsminizi öğrenebilir miyim, efendim?" Yao söyledi. Ona Lahan'ın Kardeşi diye hitap etmek çok kaba bir davranıştı. Bazıları bir kadının bir beyefendiye adını sormasının ileri bir davranış olduğunu söyleyebilirdi ama Yao işi olan bir kadındı. Pasif ve davranarak hayatta kalamazdı.

"Ahem. Şey, ben..." Lahan'ın Kardeşi'nin sesi yine kaybolmuş gibiydi ve gözlerinde bir parıltıyla ona bakmaya devam eden Junjie'ye bakışlar fırlatmaya devam etti. "Bana sadece Lahan'ın Kardeşi diyebilirsiniz."

"L-Lahan'ın Kardeşi mi?" Yao tekrarladı.

"Ahem. Evet. Ben Lahan'ın kardeşiyim, yani Lahan'ın Kardeşiyim." Batmakta olan güneşe doğru baktı ve gözleri berraktı, aydınlanma ya da katıksız bir teslimiyetle dolu olabilirdi.

Yao, onun bir La klanı üyesi olmak için yeterince sıra dışı olduğunu düşündü. Ayrıca -her ne kadar söylemese de- Lahan'ın Kardeşi'nin En'en'in "ideal efendisine" çok yakın olduğunu düşündü.

Bölüm 14: Ah-Duo'nun Gerçeği

Hırçın bir çocuğun sesi Ah-Duo'nun sarayında yankılandı. Devasa köşkte bir ileri bir geri koştururken bir nedime onu kovaladı.

"Yavaşla! Bu çok tehlikeli!"

"İstemiyorum!" Çocuk dilini çıkardı ve hizmet eden kadını görmezden geldi. Nereye gittiğine bakmadığı için, Ancak Ah-Duo'ya çarptı.

"Ah! Leydi Ah-Duo," dedi nedime başını eğerek özür dileyerek. Arka sarayda geçirdiği zamandan beri tüm kadınlar Ah-Duo'nun yanındaydı ve bu da her şeyin sorunsuz ilerlemesine yardımcı oluyordu.

"Ha ha ha! Çok canlı görünüyorsun. Bir dahaki sefere nereye gittiğine dikkat et," diyerek küçük çocuğun ayağa kalkmasına yardım etti.

"Özür dilerim, Leydi Ah-Duo," dedi çocuk.

Başka bir çocuk geldi ve onun elini çekti. "Leydi Ah-Duo! Saklambaç oynamak ister misin?"

"Korkarım bugün gelemem. Bir ziyaretçim gelecek." Çocuğun saçını karıştırdı, sonra diğer çocuklara da aynısını yaptı.

Ah-Duo'nun sarayındaki çocukların hepsi Shi klanından sağ kalanlardı. "Yue," Ay Prensi, ondan onlara güvenli bir sığınak vermesini istemişti.

Ailelerine ne olduğunu hâlâ bilmiyorlardı. Ah-Duo onlara söylememek için elinden geleni yaptı. Daha zeki çocuklar bunu kendilerine saklamaları gerektiğini kendi başlarına anlamışlardı ve daha küçük olanlar da ebeveynlerini unutmuşlardı. Hepsi Shi klanının bir üyesi olduklarını unutmak zorundaydı. Eğer bir gün olduklarını ilan ederlerse, Ah-Duo veya Yue onları ne kadar korumaya çalışırsa çalışsın, darağacının yolunu tutabilirlerdi.

Zayıf bir genç yaklaştı. "Şimdi, Leydi Ah-Duo'nun yolundan uzak duralım. Buraya gel." Bu kişi genç kızları kendinden kadar yakışıklıydı ama erkek değildi.

"Onlarla ilgilenecek misin, Sui?"

"Elbette ."

Suirei, Shi klanından kurtulan bir başka kişiydi ve aynı zamanda eski imparatorun torunu. Ona da Ah-Duo'nun evindeki liman, çünkü resmi olarak var olamazdı.

Suirei zeki ve açık fikirli biriydi ve tıp hakkında çok şey biliyordu. Ah-Duo, böylesine seçkin bir insanın bu köşkte çürüyüp gitmesinin yazık olduğunu düşündü ama başka çare yoktu. Suirei ya saklanarak yaşayacaktı ya da hiç yaşamayacaktı.

"Ah, evet," dedi Ah-Duo. "Maomao geliyor. Onu görmek istemiyor musun, Sui?"

Ah-Duo Maomao'ya bir mektup göndermişti; Maomao mektuba yanıt vermiş ve yola çıkmıştı.

"Maomao...?" Suirei durakladı. "Yapacağımı sanmıyorum."

"Yolculuğumuzda çok iyi arkadaş gibi görünüyordunuz." Batı başkentine gittiğinde, Ah-Duo

Suirei de . Hatta Maomao ile birlikte yaralı bir adamı tedavi etmişlerdi.

"Eminim bu sadece sizin hayal gücünüzdür." Suirei bazı çocukların elinden tuttu.

"Yazık, gerçekten konuşabildiğiniz birkaç kişiden biriyken..."

Suirei'yi çok az kişi biliyordu. Dışarıdan bakıldığında, varlığı bile kabul edilmiyordu. İnsanlarla konuşabildiğiniz zaman konuşmaz, görüşebildiğiniz zaman görüşmezseniz, yavaş yavaş unutulursunuz.

Ah-Duo başının arkasını kaşıyarak, "Sonsuza dek buralarda olmayacağım," diye mırıldandı. Sonra içeri girdi.

Maomao tam zamanında geldi. Mektubunu gönderdikten sonra gelmesinin biraz zaman almasının nedeni, muhtemelen emekli ve gizli Ah-Duo'nun aksine Maomao'nun oldukça meşgul olmasıydı.

"Leydi Ah-Duo," dedi Maomao. "Uzun oldu."

Maomao'nun yanındaki Chue, "Evet! Oldukça uzun bir süre," diye cıvıladı.

Batı başkentinde ciddi şekilde yaralanmıştı ama her zamanki gibi gülümsemeye devam etti. Ah- Duo'nun Maomao'ya yazdığı mektubu emanet ettiği kişi Chue'ydi.

"Ha ha ha! Görünüşe göre batıda başın biraz derde girmiş," dedi Ah- Duo. Bir kanepeye uzanmış, meyve suyu yudumluyordu. Kesinlikle şarap bulundurabilirdi -Maomao da Ama konuşacakları konu düşünülüşünde bu pek de uygun görünmüyordu.

"Çok şey oldu," dedi Maomao.

"Oh, evet, oldukça fazla! Bayan Chue'nin hikayesini dinlemek ister misiniz?

Leydi Ah-Duo?" Chue bu konuşmada alışılmadık bir şekilde proaktif davranıyordu. Bu durum Maomao'nun merakını olacak ki iki kadın arasında gidip geldi. Ah-Duo'nun mektubunu Chue'den başkasından almadığına şaşırmış olmalıydı.

"Siz ve Bayan Chue tam olarak *nesiniz*, Leydi Ah-Duo?" diye sordu.

"Mektubumu size ulaştırmak için Chue'yi kullandığımı düşünürsek En azından bir tahmininiz var mı?" Ah-Duo masadan pişmiş bir yiyecek aldı ve bir ısırık aldı. Tereyağlıydı ve çok güzel kokuyordu. "Bayan Chue'nin gerçek efendisi olduğunuzu varsayabilir miyim, leydim?"

Gerçekten de hedefi vurmuştu.

"Bu doğru," dedi Ah-Duo.

"Evet, !" diye ekledi Chue.

"Majesteleri buraya taşıdıktan kısa bir süre sonra Chue'yi bana devretti." "Ve ben doğumdan zar zor döndüm! Ortaya çıktım ve dediler ki

Hayır, hayır, artık başka bir yerde çalışıyorsun! Ne kadar korkunç, değil mi?" Chue ağlıyormuş gibi yaptı.

Maomao, "Bu, senin ve Ay Prensi'nin neden hiçbir zaman uyumlu hareket etmiyor gibi görüldüğünüzü açıklar," dedi. İç çekti ama sesi sanki ona mantıklı geliyormuş gibi.

"Açıklamak zorunda kalmazsam, çok daha iyi olur." Ah-Duo ikramları Chue ve Maomao'ya sundu. Chue hemen yardım etmeye başladı

Aslında, muhtemelen hoş karşılanırdı. Ah-Duo'nun emirlerini sadakatle yerine getirdiği için baskın kolunu kullanamaz hale gelmişti.

Hanımefendisi muhtemelen birazcık göz kırpmaya hazırды.

çirkin bir surat ifadesi. "Haklısın, Chue bana hizmet ediyor."

"Evet," diye onayladı Chue, ağzının kırıntıları silerken. "Bayan Chue'ye Leydi Ah-Duo'nun emirlerinin bile Majesteleri'nin üstünde."

"Ama bunca zamandır Ji'ye, yani Ay Prensi'ne hizmet ediyormuş gibi davrandın," dedi Maomao.

Ah-Duo, "Ona Jinshi demekten çekinmeyin; benim için yok," dedi. "Ben de ona Yue diyorum."

Maomao ona sertçe baktı. Belki de Ah- Duo'nun bugün ne söyleyeceğini sezmişti ve bu sezgi muhtemelen doğrudu.

"Leydi Ah-Duo görevimin Ay Prensi'ni mutlu etmek olduğunu söyledi," dedi Chue ve Ah-Duo başını salladı.

"Ben de öyle yaptım."

Maomao sessiz kaldı. Ah-Duo tereddüt ettiğini biliyordu, çünkü bazen bir şeyden emin olsanız bile bunu söylemenin doğru olup olmadığından emin olamıyordunuz. İşte bu yüzden bunu dile getirecek kişi Ah-Duo olacaktı.

Chue, katkıda bulunacak başka bir şeyi olmadığını bilerek sandalyesinde arkasına yaslandı. Normalde çok hareketli biriydi ama rolünün farkındaydı. Ah-Duo, Chue'nin Maomao'ya söylemek üzere olduğu şeyi kimseye söylemeyeceğinden emindi.

"Neden ona bunu yapmasını emredeyim ki?" Ah-Duo başladı. "Çünkü Yue doğuştan benim oğlum."

Ah-Duo'nun söyleyebildiği kadarıyla, Maomao şaşırmış görünmüyordu.

Bunun yerine Ah-Duo'dan uzaklaşıp yere baktı ve ardından küçük bir iç çekti.

Sormayacağı bir sorunun cevabı kendisine söylenmiş birine benziyordu.

"Tepkinizden anladığım kadarıyla, Yue ile aramdaki bağlantıyı çok tahmin etmişsiniz."

"Bunun bir olasılık olduğunu düşünmüştüm."

"Peki ya gerçek İmparatorluk küçük kardeşi ile oğlumun yer değiştirmiş olma ihtimali?"

Bir süre sonra Maomao "Evet" dedi. Yüz ifadesinden çok şüphelendiği belliydi, ancak gerçekten bilmemeyi tercih etti. Ah-Duo ara sıra başkalarından Yue ve Maomao hakkında konuşulduğunu duyuyordu ama şimdi nedenini anladığını düşünüyordu

ilişkileri bir yere varmıyordu. Maomao bu ilişki yokmuş gibi davranmak için elinden gelen her şeyi yapıyordu.

"Bunu bana neden söylediniz leydim?"

"Ah, hadi ama. Duyduğum tüm söylentiler Yue ile aranızdaki ilişkilerin batı başkentinde geliştiğini söylüyordu."

Maomao hemen Chue'ye kaşlarını çattı. Maomao muhtemelen aşk hayatı hakkında konuşulmasından hoşlanmayan biriydi. Ah-Duo onun acısını biliyordu: Majesteleriyle olan ilişkisi hakkında sık sık alay konusu olmuş ve birden fazla kez

diğer saray kadınlarından birini boğarak öldürdü. O zamanlar Ah-Duo, Majestelerini yalnızca bir süt kardeş ve eski bir dost olarak görüyordu. İnsanların alaylarına katlanmanın ne kadar tatsız olduğunu hatırlıyordu.

kötüsü, başkalarının aşkları söz konusu olduğunda, birdenbire işin içindeki eğlenceyi gördü.

Başını salladı: *Hayır, hayır!* Kendisinin acı çekmekten hoşlanmadığı bir şeyi başkalarına yapmak yanlıştı.

" kalırsa Yue oldukça ele avuca sığmaz biri," dedi. Maomao mesafeli bir bakışla, "Farkındayım," dedi.

"Aynı zamanda, o da genç bir adam. Zamanı sizi sarayına çağıracağını umuyorum."

"Chue bana bu çağrıyı mektubunuzla birlikte verdi, Leydi Ah- Duo." Ah-Duo masumca ıslık çalan Chue'ye baktı. "Bu çağrıya cevap vermenin ne anlama geldiğini anlıyor musun?"

Ah-Duo, Yue'nin Maomao'yu sarayına bir erkek ve bir kadın olarak aralarında ilişki kurmak istediği için mi çağırdığından emin değildi. Belki de sadece havadan sudan konuşmak ya da bir konuda ondan tavsiye almak istemiştir. Fakat genel anlayışa göre, soylu bir adam bir kadını sarayına çağırdığında kişisel konutu, geceyi onunla geçirmek için bir emir kadar iyiydi.

Maomao iç çekerek, "Ben zevk bölgesinden geliyorum," dedi. Ah-

Duo, "Yue sıradan bir numara değil," diye onu uyardı. "En çok Ulusun asil kanı onun damarlarında dolaşıyor."

Bir saniye sonra Maomao, "Hamilelikten nasıl kaçınılacağını herkesten daha iyi biliyorum. Sonrasında pişmanlık duyulacak bir şey olmadığından emin niyetindeyim."

Maomao her zaman gerçekçi bir bakış açısı benimserdi. Yue gibi

Ah-Duo'nun oğlu, eski imparatorun değil, şimdiki imparatorun çocuğuydu ve Majesteleri'nin genç imparatorları arasındaki fark kardeşi ve hüküm süren İmparator'un en büyük oğlu muazzamdı. Bir yanda İmparatoriçe'nin henüz yedi yaşında bile olmayan oğlu vardı. Diğer tarafta, Majestelerinin eşinin oğlu, çoktan yetişkinlik. İmparatoriçe'nin bakış açısına göre yapabileceği tek şey, kendi oğlu olgunluğa erişmeden önce Majestelerine bir şey olmaması için dua etmektir.

Li, kalıtsal veraset sistemine göre işliyordu. miras genellikle en büyük oğula kalırdı. Ve bu hesaplama göre tahta en yakın olan Yue'ydi.

İmparatoriçe Gyokuyou'nun çok fazla yabancı kanı vardı ve İmparator'un danışmanlarının azımsanmayacak bir kısmı genç prensin kırmızı saç. Bazıları da İmparator'a, akrabalık temelinde Eş Lihua'nın oğlunu tercih etmesi gerektiğini savundu.

Geçmişte Ah-Duo, bebeklerini değiştirmek için İmparatoriçe Dowager ile komplo kurmuştu. Zamanı geri alamazdı; Jinshi gerçeği bilmeden sahte konumunda yaşamak zorunda kalacaktı.

Ah-Duo bu kadar geç bir zamanda annelik yapamazdı. Yine de Maomao'ya "Eğer bir şey olursa, çocuğu gizlice büyötmeyi düşünür müsün?" diye sordu.

Tüm gebelik önleyici ilaçlara ve düşük önleyicilere rağmen, bir çocuğa gebe kalındığında çocuk da gebe kalacaktı.

"O çocuğun uğruna onlarca ya da yüzlerce hayat kolayca çalınamaz mı?" Maomao siyasi savaş çıkabileceğinden korkuyordu. "Eğer öyleyse, karnımı uzun bir iğneyle delmek tek başıma benim için çok daha kolay olmaz mı?"

"İğne mi? Zevk bölgesinde kürtajları genellikle böyle mi yapıyorsunuz?"

"Sence benim için cıva içmek mi, karnıma yumruk yemek mi, yoksa kendimi buz gibi suya sokmak mı daha iyi olur?"

Maomao anlamıştı. Sırf yakışıklılığı yüzünden Yue'ye sırılsıklam aşık olacak bir kadın değildi. Onun duygularını kabul ederse nasıl bir kararlılık göstermesi gerektiğini biliyordu.

Ah-Duo'nun ona acıması için bir sebep daha.

"Tek bu değil. Eğer Yue'nin sevgisini kabul edersen,

Maomao, bu ülkeden bir daha asla ayrılamayacaksın."

"Bu ülkedeki *çoğu* insan burayı terk edemiyor. *Çoğu* yaşadıkları toprakları bile terk edemiyor."

"Yeterince doğru."

Bir Çinli kadının hayatı, içine doğduğu hane tarafından belirlenirdi. Bir kızın ailesi ne kadar iyiye, evini terk etme özgürlüğü o kadar azdı; hatta tüm hayatını aile mülkünde geçirenler bile vardı.

Ah-Duo yine de uzaklara baktı. "Bir gün bu topraklardan ayrılmak ve koca dünyayı daha yakından tanımak istediğimi söylesem, beni saf mı sanırsın?"

"Hayır, ." Maomao başını salladı. "Uzak yerlerde burada sahip olmadığımız pek çok şey bulacaksınız. Ve sadece eşyalar değil, kelimeler de, kültürel kazanımların yanı sıra şifalı bitkiler, ilaçlar ve tedavi yöntemleri. Bu son derece doğaldır; farklı iklim ve ortamlarda farklı hastalıklar ortaya çıkar!"

Maomao bu açıklama devam ettikçe daha da tutkulu görünüyordu. Ah-Duo bu kadında bir akrabalık hissetti. yabancı topraklara ilgi duyuyordu. Batı başkentine iki kez gitmişti, bu da birçok insanın hayatı boyunca yaptığından daha fazla seyahat demekti. Bilgi birikimi kesinlikle kendi yaşındaki *çoğu* kadından daha geniş ve derindi.

"Heh heh! Benim rüyam on dört yaşındayken sona erdi," dedi Ah-Duo. Özgür olduğu zamanları düşündü. Veliaht Prens'in kızı olarak, süt çocuğu olarak yetiştirilmişti. şimdiki imparatorun kardeşi.

"Bana Yoh de," demişti "küçük kardeşi". Bu isim "güneş" anlamına geliyordu. Yue, *Yue'ydi*, "ay", tam da güneşle bir çift oluşturduğu ama asla onu geçemediği için.

Ah-Duo erkek kıyafetleri giyiyordu ve o ve "küçük kardeşi" birlikte atıştırmalıklar aşırıyor, ağaçlara tırmanıyor, ara sıra oyun oynuyorlardı Öğretmenlerinin derslerinden kaçıyor ve birçok yönden ağabeyleri gibi olan Gaoshun'a takıldıklarında birbirlerine gülüyorlardı.

Ah-Duo aslında bir çocuk olsaydı, belki de şu anda hâlâ o şeyleri yapıyor olacaktı.

Ah-Duo Yoh'u bir arkadaş olarak görüyordu ama bunu unutmamalıydı. O ulusun hiyerarşisinin en tepesinde duruyordu ve Ah-Duo sadece onun deneklerinden biriydi. Kendisinden onun "eğitmeni" olması istendiğinde bunu reddedemezdi.

Tekrar tekrar bundan kurtulmaya çalışmayı düşünmüştü ama bunu yapabilmesinin hiçbir yolu yoktu. Sonunda sakın bir teslimiyet duygusuna ulaşmıştı: Onun yol arkadaşı olduğunu gördü. İmparator doğduğu andan itibaren özgürlüğü olmayan bir adamdı. Rolünü unutmuş aptal hükümdarı bir kenara bırakırsak, Yoh bunun için fazla zekiymiş. Sadece arka sarayın duvarları içinde istediğini yapabiliyordu. Bu görevi aldığı anda

imparatorun tacı, onu hayatı boyunca elini kolunu bağlayacaktı.

Ah-Duo için Yoh bir arkadaştı ama onun için öyle değildi. Bir erkekle bir kadın arasında eşitlik olamayacağını biliyordu ama yine de Ah-Duo kendini tüyleri yolunmuş gibi hissediyordu.

Evet, kraliyet ailesinin üyeleri doğdukları andan itibaren özgürlükten yoksundu; ancak istedikleri kişinin özgürlüğünü de çalabilirlerdi.

Yoh fark etmemişti. Çalan kişinin yerinde durduğunu unutmuş, Ah-Duo'yu "eğitmeni" yapmış ve geceyi onunla geçirmesini sağlamıştı.

Şimdi Ah-Duo, aynı yolda yürümeye hazır görünen Maomao ile konuşuyordu. Bir anne olarak, oğlunun filizlenmekte olan aşkını teşvik etmesi belki de doğru olurdu. Yine de vicdanı -ya da belki de daha ziyade eski benliğine dair anılarına duyduğu acıma- onu şöyle demeye itti: "Şu anda

kaçman hâlâ mümkün. Sana yardım edebilirim."

Maomao buna şüpheyile baktı.

"Ah, şu bakış," dedi Ah-Duo. "Hâlâ biraz mütevazı ayrıcalığım var, biliyorsun."

Mütevazı olmaktan çok uzaktı aslında ama biraz esnerse bir şeyler yapabiliyordu.

Yanıt veren Maomao değil, Chue'ydi: "Şimdi, şimdi, bir dakika bekle!"

"Ne?"

"Leydi Ah-Duo, bu çemberi daraltamam. Bunu yaparsanız, emirlerimi asla yerine getiremem! İşimin 'Ay Prensi'ni mutlu etmek' olduğunu söylememiş miydiniz?"

Ah-Duo güldü. " ama. Bir erkek tek bir kadını kaybettiği için umutsuzluğa kapılabiliyorsa, işte o kadar . Yetenekli bir hizmetçi boşluğu dolduracak başkalarını bulabilir mi?"

"Şimdi de saçma sapan ." Chue kollarını kavuşturdu ve başını öne eğdi.

Ah-Duo bir zamanlar batı başkentindeki bir ziyafete katılmış ve bu ziyafet bir bakıma Yue'nin potansiyel eşlerle tanışması için bir fırsat olmuştu. Orada toplanan herkes İmparatorluğun küçük kardeşinin eşi olma umuduyla hazır bulunmuştu, bu yüzden Ah-Duo müdahale etmemeye karar vermişti: Seçebileceği herkes, onu seçebileceğini umdukları için oradaydı.

Bundan sonra, kısa bir süre Yue'nin bazı tuhaf eğilimleri olduğu gibi yanlış bir izlenime kapıldıktan sonra, Ah-Duo sadece kalbinin Maomao'ya bağlı olduğunu duyunca rahatlamıştı. Bunun, hiçbir cadaloz ya da kötü kadının ondan faydalanamayacağı anlamına geldiğinden emindi.

Ancak Ah-Duo da Maomao'yu tanıyordu ve genç kadında kendini görmekten kendini alamıyordu.

Maomao şimdi Ah-Duo'ya baktı. "Leydi Ah-Duo. Bayan Chue'nin görevi umurumda bile değil ama o görevi kabul için şu anda bulunduğum konumdayım."

"Bundan emin misin? Pişman olmayacak mısın?"

"Bunu yapmamak için elimden geldiğince pazarlık yapacağım."

"Hee hee! Saray arazisine büyük bir sera mı yaptırmayı planlıyorsun?" Chue çizdi.

"Bana oldukça iyi geldi."

Maomao ve Chue'nin böyle bir anda bile şakalaşabilmeleri ne kadar iyi anlaştıklarını gösteriyordu. Ah-Duo'nun sözleri Maomao'nun kararlılığını güçlendirmişe benziyordu.

"Hazır başlamışken bir meyve bahçesi de olabilir mi? Bayan Chue taze liçi ile karnını doyurabilmeyi çok isterdi! Tıpkı şu efsanevi güzellikler."

"Onları benim seramda yetiştirirsek bu mümkün olabilir. Ama çok

birçok liçi başınızı döndürebilir."

"Ah ben, ah ben! Yine de yüz ya da daha fazlası yeterli olacaktır, değil mi?"

"Yaklaşık onda kal."

Aptalca bir sohbetti ama Ah-Duo her nasılsa dinledikçe kendini rahatlamış buldu. Maomao'nun her zaman, başkalarının beklentilerine aldırmadan, sadece kendi istediği gibi yaşayan genç bir kadın olduğunu düşünmüştü. Onu yanlış değerlendirdiği için özür dilemek zorunda kalacaktı. Özgür olmasına rağmen Maomao, Ah-Duo'nun fark ettiğinden daha esnek bir insandı. Kapalı bir yerle karşı karşıya kaldığında, kaçmaya ya da onu yok etmeye çalışmıyor, durumdan çıkarabileceği her şeyi elde etmek için şeklini değiştiriyordu.

Bu, on dört yaşındaki Ah-Duo'nun hiç aklına gelmemiş bir yaşam biçimiydi.

"Ama hayata devam etmenin bir yolu da kesinlikle bu," diye mırıldandı. Bir zamanlar Yoh'tan yaptığı ricayı hatırladı: *"Beni ülkenin annesi yap."*

Eğer bağladığı ipler bunlarsa, adamın onu yanında tutmaktan vazgeçeceğinden emindi. Sadece şaka yaptıklarını, her şeyin iyi bir eğlence olduğunu söyleyebilirlerdi.

Ama bunlar yanlış kelimelerdi.

"Arkadaşın olarak kalmama izin ver."

Boşuna olsa bile söylemesi gereken şey buydu. Ona gerçekten ne düşündüğünü söylemeliydi.

Şimdi bile, bu sözün verilmesinden yaklaşık yirmi yıl sonra, Ah-Duo Yoh'tan ayrı kalamıyordu. Arka saraydan ayrılmıştı ama kendini alışılmışın dışında bir tedbirle karşı karşıya buldu.

bir ek binada tecrit edildi. Normalde, yüksek bir konsülün -eski bir konsül bile olsa- arka saray duvarları içinde yaşamaya devam etmesi gerekirdi.

Arka saraydan kovulduktan sonra bile kendisine ait bir konut verildiği için, kimse Ah-Duo'yu görmezden gelemezdi ve gelmedi de.

Basit bir sürgün daha kolay olabilirdi. Bunun yerine Ah-Duo burada, Suirei ve Shi klanına emanet edilen köşkünde tutuldu.

Çocuklar. Sanki ona, artık İmparator'un "eğitmeni" ve eşi olmasa bile, hâlâ yapması gereken işler olduğunu söylemek ister gibiydi.

Ah-Duo aniden iç çekti. "Boynunda bir ağırlık mı oldum?" Yoh şimdi sadece Ah-Duo'yu değil, oğlunu da kısıtlamaya mı çalışıyordu?

Peki o oğul Maomao'yu kısıtlamaya mı çalışıyordu?

Maomao'ya öneride bulunmasına neden olan, güçsüzlüğünden acı duymasına neden olan düşünce buydu. Ama genç kadını yanlış tanımişti. Maomao, Ah-Duo'dan çok daha esnek, güçlü ve inatçıydı.

"Maomao," dedi.

"Evet, hanımefendi?"

"İstedığınız bir şey var mı?"

"Ne sorduğunuzdan emin değilim."

"Bitkilerden falan pek anlamam ama size eş olduğum zamanlardan kalma bir hazine verebilirim. Eğer onu satarsan, sana bir ya da iki güzel ilaç alacak kadar para getireceğini tahmin ediyorum."

Bu öneri, Ah-Duo'nun Maomao'yu buraya çağırdığı için özür dileme şekliydi. Birinin hatalarını para ve hediyelerle örtmek Biraz kabaydı ama Maomao'nun itiraz etmesini beklemiyordu.

"Bir hazine mi, hanımefendi? Hiç inciniz yoktur herhalde, değil mi?"

"İnciler mi? Bu beklenmedik bir şey. Onları sever misin?"

"Oh, evet! Göz hastalıklarına, cilt sorunlarına ve diğer her türlü şeye iyi geliyorlar!" Maomao'nun gözleri parladı. "Dürüst olmak gerekirse nitelikten ziyade nicelik beni daha çok ilgilendiriyor - zaten onları öğüteceğim."

Ah-Duo'nun aksesuarlarından herhangi birinin Majesteleri'nin hediyesi olduğunu gayet iyi biliyordu ama onları yok etmeyi planladığını da saklamıyordu.

Ah-Duo kahkahasını tutamadı. "Ha ha ha ! Ne istersen al. Peki ya mercan, ona ihtiyacın var mı?"

"Eğer yapabilseydim, hanımefendi!"

"Ah! Ne büyük kayıp!" Chue, *"Keşke biraz alabilseydim"* dercesine parmaklarını emiyordu ama kısa süre sonra parmaklarını pişmiş ikramlarla değiştirdi.

Ah-Duo kahkahalarla güldü ve özel olarak bir dilek tuttu:

Yue'nin Yoh ile aynı yolda yürümesine izin verme.

Bölüm 15: Jinshi'nin Şoku, Maomao'nun Kararı

Tütsü Jinshi'nin burnuna doğru ilerledi.

"Sence de biraz sert değil mi?" diye sordu. Yemeğini yerken Suiren ile konuşuyordu.

"Belki de artık buna alışık değilsinizdir. Batı başkentinde çok uzun zaman geçirdin, orada tütsüleri muhafaza etmek zorundaydık."

"Öyle mi düşünüyorsun?"

Jinshi yemek çubuklarıyla biraz et aldı. Bu yemekte bol miktarda yumuşak domuz eti kullanılmıştı ve et yağlı olmasına rağmen baharatlar temiz ve ferahlatıcı bir lezzet veriyordu. Sunulan diğer yemekler arasında yılan balığı kızartması, kaplumbağa çorbası ve daha fazlası vardı.

Burada, dayanıklılığı artıran yiyecekler de dahil olmak üzere normalden çok daha fazla yiyecek vardı.

Jinshi, "Bu akşam yemek çok ağır görünüyor," dedi. "Belki de artık buna alışık değilsinizdir. O kadar uzun süre Batı başkenti. Hadi bakalım, !" dedi Suiren ve kıkırdadı. "Ho ho ho ho!"

Tüm bunlar Jinshi'ye çok tuhaf geldi. Sonra odasının kapısındaki nöbetçiye baktı.

"Basen bu gece görevde değil miydi?"

"Basen'in yarın adı geçen klanlarla bir tür toplantısı var, bu yüzden onu eve gönderdim. Maamei ile bir şey konuştu ve bu onu çok huzursuz etti."

"Basen ve Maamei, bir şey mi konuşuyorsunuz?"

Jinshi, Maamei'nin bir şeyler planladığından şüphelenmeye başladı. Ancak şu anda endişelenmesi gereken komplonun Suiren'inki olduğunu hissediyordu.

"Banyomda yüzen çiçek yaprakları da neyin nesi?" diye sordu. Yıkanmaya çalışırken cildine yapışarak baş belası olmuşlardı.

"Sıcaklık mükemmel değil miydi? Kan akışını ve metabolizmayı hızlandıran bazı bitki ve mineraller de koydum."

Bu noktada, Jinshi bile noktaları birleştirmeye başlamıştı. Ne de olsa arka sarayda geçirdiği süre boyunca İmparator için benzer hazırlıklar yapmıştı. Suiren tüm bunları yapıyorsa, bu akşam birinin geleceği anlamına geliyordu.

Jinshi de birkaç gün önce Maomao'ya bir mektup göndermişti. "Suiren. Acaba..."

"Maomao bu gece geliyor. Onu görmeyeli çok uzun zaman oldu! Ona birkaç kez mektup yazdınız, değil mi?"

Jinshi'nin ona birkaç mektup gönderdiği doğrudu; bunların çoğu son zamanlarda neler yaptığına dair sıradan raporlardı. Ona hiç mektup göndermemişti.

onu evinde ziyaret etmesi için açık talimatlar vermişti. Yine de onu görmek ve konuşmak istediğini söylemişti. Ne zaman vakti olursa. İşler çok yoğun olmadığında.

"Bir saniye bekle. Sadece Maomao, değil mi?"

Kraliyet başkentine dönmelerinin üzerinden iki haftadan fazla zaman geçmişti ve Maomao ilk kez Jinshi'nin evine geliyordu.

"Birbirinizi en son gemiden inerken görmüştünüz, değil mi? Eve döndüğümüzden beri herkes çok meşgul! Sonunda onu yakalamak için bir an bulduğunu haber gönderdi.

nefes al."

", ama Maomao geliyorsa, o zaman tüm bunlar ne?"

Jinshi yatak odasına doğru baktı. Tütsüler yanıyordu - her zamankinden daha güçlü bir koku - yatak örtülerinin hepsi değişmiş, gül yaprakları dışı!- üstüne saçılmış ve yatağının normal tentesi çiçek desenli yarı saydam bir dokuma ile değiştirilmişti. Çiçek vazoları ve balmumu mumlar odayı süslüyor, odaya fantastik bir hava katan hafifçe titreyen bir ışıkla birlikte tatlı bir aroma sağlıyordu. atmosfer.

Jinshi tütsüleri ve mumları çabucak söndürdü ve havayı değiştirmek için pencereyi açtı. Çiçek yapraklarını çöpe attı ve vazoları kaldırdı.

"Huff... Puff..."

"Oh, Tanrım!"

"Yapma ! Odama ne yapıyorsun?!"

Maomao bir keresinde Verdigris Evi'nde Jinshi'yi eğlendirmeye çalışmıştı ve burada olanlar ona o günü hatırlatmıştı.

"Ortam her türlü çaba için çok önemlidir. Siz ve Maomao şimdi aynı duyguları paylaşıyorsunuz, genç usta."

"Aynı... Aynı duygular!"

Jinshi giderek artan bir panik içinde bir o yana bir bu yana bakmaya başladı; soğukkanlı görünmeye çalışıyordu ama ağzının kenarı seğiriyordu.

"Çok uzun sürdü. Bu yaşlı kadının nasıl endişelendiğini anlatamam! Genç efendimi görmek için - ulusumuzun mücevheri, ölümsüz hazine dedikleri adam insan aleminde tezahür etti, kim Genç yaşlı, kadın erkek herkesin ilgisini çeker; yaşıtı bir çocuk gibi davranmaya geri döner. Yine de, sizin yaşınızdaki birçok genç erkek zaten kendi çocukları..."

"Erm, ahem, ben... Bu..."

Jinshi Maomao'yla olanları Suiren'den tam olarak gizlememişti ama Suiren'e de açıklamamıştı. O gemide o kadar çok insan vardı ki, çok fazla zamanları olmamıştı.

-Aslında, baş başa kalmak için her zaman. Kimsenin bir şey fark etmediğinden o kadar emindi ki.

"Yaşlı bir kadın olabilirim ama kadın sezgilerim hala her zamanki gibi keskin!" Suiren bir kıkırdamayla daha konuştu. "Ooh hoo hoo!" Gözlerini neşeyle kısmıştı ve Jinshi kendini gerçekten korkmuş buldu.

Jinshi başını kaşıdı, en az kadar garip görünüyordu. "Pekala, ama... bahsettiğimiz kişi Maomao."

"Evet, Maomao yirmi yaşından daha büyük, biliyorsun. Masum bir genç kız olabilir ama *bilgi sahibidir*. Bir beyefendi ona işle ilgili olmayan bir mektup gönderip odasına gelmesini istediğinde, bunun ne anlama geldiğini anladığından eminim."

Suiren konuşurken açıkça

gülümsedi. "Ama... Ama bu oda!"

"Sadece konuda açık olmanın en iyisi olacağını düşündüm."

"Çok açık! Atmosfer daha ince, daha düşünceli olmalı - hayır, hayır, demek istediğim bu değil!"

Jinshi yatağının kenarına oturdu ve saçlarını karıştırdı. O

bir şeyler hissetmeye başladım, sadece utanç. Yatağının yanındaki sudan bir yudum alarak dikkatini dağıtmaya çalıştı.

"Oh! Bu-"

"Pbbbt!"

Tadı çok garip bir suydu. Aslında, hafif de olsa kokusu alkolikti.

"Suiren. Bunun içine ne koydun?"

Su zehirli değildi ama içindeki şey akşam yemeğindekiinden farklı değildi. Nabzının hızlandığını ve vücudunun ısındığını hissetti.

"Tanrım, sadece birazcık koydum ve sen hala fark ettin mi? Yemin ederim zehir değil."

"Tabii ki fark ettim! Maomao da yaklaştığı anda kokusunu alacaktır."

Suiren isteksizce sürahiyi aldı.

"Phew..." Jinshi çarpan kalbini sakinleştirmeye çalışarak derin bir nefes aldı. Yirmi yaşını çoktan aşmış yetişkin bir adam neden bu kadar sarsılmış hissediyordu ki? Ne de olsa birden fazla kadın onun yatak odasına gizlice girmişti. Kendini onların yatağına bastırılmış bulmuştu. Cömert göğüsler, nemli kırmızı dudaklar ona doğru geliyordu. Tütsünün baskın kokusu yüzünden midesi bulanmıştı. Muhafızların o insanları saçlarından sürükleyerek götürdüklerini hatırladı. çığlık attı. Onları görmezden gelmeye çalışmıştı ama kadınları baştan aşağı tanıdığını hissediyordu.

Ama o, atasözünde söylendiği gibi, kuyudaki bir kurbağaydı. "Bir kurbağa..."

Hatırlaması hoş olmayan bir kelimeydi. Farkında olmadan bacaklarının arasına baktı ve sonra Maomao tarafından zehirlendiğini fark etti. Bunun anatominin o kısmı için kullanılan sıradan bir kelime olmadığından emindi.

"Sakin ol, sakın ol!" diye tekrarladı kendi kendine, sanki bir vecizenin sözlerini mırıldanıyormuş gibi. Belki de biraz antrenman yapmalıydı.

Ziyaretçisi geldiğinde Jinshi hâlâ kendi etrafında dönüp duruyordu.

"Ah, merhaba Maomao, çok uzun zaman oldu. Lütfen içeri gelin."

"Evet, Leydi Suiren."

Jinshi onun sesini duydu, yorgun ve halsizdi. Kendini düzeltti ve derin bir nefes aldı. Sonra hiçbir şey olmamış gibi davranmaya çalışarak oturma odasına yöneldi.

Maomao her zamanki gibi yarı uykulu görünüyordu. Elinde büyük bir bez çuval tutuyordu.

"Uzun zaman oldu," dedi. "Evet, Usta Jinshi."

"İçecek bir şey ister misin?"

Burası normalde Suiren'in çay koyduğu bölümdü ama bugün farklıydı. Bunun yerine güzel kokulu damıtılmış içkilerle dolu güzel cam kaplar vardı. Bunlar son derece alkolikti; Jinshi böyle bir içki istediğinde bile, ertesi günkü işini etkileyeceği için ona asla izin vermezdi. Şimdi önünde duruyordu ve bir miktar vardı.

"Oooh! Ooooh!" Gözleri parlayan Maomao, kehribar rengi sıvıyla büyülenmişti. Ağzından salyalar akmaya başlaması

çok içki istedi.

Yine de Jinshi'nin orada olduğunu tamamen unutamazdı, Bu yüzden onun önüne atıştırılacak bir şeyler koydu. "Alkol tek başına vücut için kötüdür," dedi.

Atıştırılacaklar, hafifçe kızartılmış ve hafifçe tuzlanmış ceviz, yer fıstığı ve çam fıstığı karışımıydı. Bunlara kuru incir ve longan eşlik ediyordu ama Maomao'nun gözü sadece alkolü görüyordu.

"İşler nasıl?" Jinshi sordu.

"Geri döndüğümüz ilk gün, ucube stratejistin ofisinde bir ceset bulundu ve ölümü araştırmak zorunda kaldık."

En şaşırtıcı şeyle hemen konuya girdi. "Bunu stratejist mi yaptı?" Jinshi emin olmak için sordu.

"O yaşlı bunak kendi ellerini kirletmez. Fiziksel olarak değil. Her neyse, ortaya çıktığı üzere, bu sıradan bir kıskançlıktı. Eğer o yapmış olsaydı, mutlaka haberiniz olurdu, Jinshi Usta."

" "

Fiziksel *olarak* Lakan'ın yeterli güce sahip olmadığını ima ediyor gibiydi. Bu yeterince doğrudu, diye düşündü, Lakan'ın fiziksel beceriden tamamen yoksun olduğunu aklına getirerek. Sahip olduğu tek şey

girişim. Jinshi aklındaki bu düşünceyle Maomao'ya baktı. Zayıftı ama son derece cüretkârdı. Eksik olma eğilimine rağmen Motivasyon, dişlerinin arasına bir ısırık aldığı anda, müthişti.

Baba ve kızın ne kadar benzediklerini bir kez daha hatırladı. Aynı zamanda, Lakan'ın Maomao'nun şu anda Jinshi'nin evinde olduğunu farkında olup olmadığı sorusu da dehşet vericiydi.

Maomao alkolü içiyor ve belli ki bundan keyif alıyordu.

Suiyen Jinshi için de biraz hazırlamıştı ama Maomao'nunkinden farklı olarak suyla kesilmişti. Jinshi içkisini tutabiliyordu.

Oldukça iyiydi ama Maomao onu masanın altından içebilirdi. Eğer sadece damıtılmış içkileri yutmaya başlarsa, kendinden geçecekti.

"Peki ya siz, Usta Jinshi? İşiniz nasıl gidiyor?"

"Her zamanki gibi. Majestelerine raporumu sundum, ancak konumum eskisi gibi devam ediyor. Görünüşe göre her zaman

en saçma dilekçeleri kabul ediyorum. Yine de batı başkentinde olduğum kadar meşgul değilim."

"Hala gençsiniz efendim ve çok fazla dayanıklılığınız var. Hâlâ hayatta olmanızın tek nedeni bu. Çoğu insan şimdiye kadar ölene kadar çalışırdı."

Maomao bu yoruma bir "oooh!" ile eşlik etti ve alkole dudaklarını şapırdattı.

"Gelmeden önce yemek yedin mi?" diye sordu.

"Hayır, efendim. Tek yapmak çok zahmetli, yüzden atladım."

"Benimkinden arta kalanlar var. misiniz?"

Atıştırmalıklara dokunmadan sadece alkol içmek onun için iyi olmazdı. Suiren akşam yemeği için o kadar heyecanlıydı ki çok fazla yemek yapmıştı. Belki de bilerek Maomao'ya yetecek kadar yapmıştı.

"söylersem yalan söylemiş olurum..." Maomao çelişkili görünüyordu. Bu alışılmadık bir durumdu; kendisine hiç iki kez sorulmamıştı.

"Bunu yememeniz için bir neden var mı?"

"Buna bir *sebe*p emin değilim..." Yere baktı. "Ama kendimce bazı hazırlıklar yaptım."

Jinshi içkisini bıraktı. Maomao her zamanki gibi görünüyordu ama cildinin her zamankinden biraz daha fazla parladığını düşündü. Batı başkentinde aldığı bronzluk yavaş yavaş soluyordu. Çillerinin üzerini çizmemişti; onun yerine sadece bir miktar beyazlatıcı toz.

Odadaki tütsü kokusuyla karışan Jinshi, Maomao'nun sürdüğü kokulu yağın kokusunu alabildiğini düşündü. Saçları biraz nemli görünüyordu; gelmeden önce banyo yapmış olmalıydı.

Maomao bardağını boşalttı. "Gidip ağzımı çalkalayabilir miyim?" diye sordu.

"Tabii ki."

Normalde kadının şişeyi boşaltıp bir tane daha istemesini beklerdi.

"O zaman belki de içeri girmeliyiz, Usta Jinshi." "Evet, elbette."

Bu da neydi böyle? Rüya görüyormuş gibi hissetti. Hayır, hayır. O

çok fazla şey *beklememeliydi*. Her zaman yaptığı gibi böğründeki damgayı kontrol edecek ve hepsi bu kadar olacaktı.

"Bana mı öyle geliyor Usta Jinshi, yoksa bu gece biraz keyifsiz misiniz?" "Kim, ben mi? Hayır, hayır."

Genelde çok sakin ve olan Maomao, neredeyse kendinden emin görünüyordu.

"Bir şey sorabilir miyim Maomao? Emin olmak için mi?" Jinshi Sertçe yutkundu. Bu konuda açık olmalıydı. "Şu anda yatak odama girmenin ne anlama geldiğini biliyorsun, değil mi?"

"Evet, efendim."

"Bu herhangi bir hastalıkla ilgilenmek ya da herhangi bir yaralanmayı tedavi etmekle ilgili değil." "Farkındayım efendim, yaptığım hazırlıklar bu yöndeydi."

Yanında getirdiklerini ona gösterdi ve Jinshi'nin yüzü her zamankinden daha sıcak oldu. Sakin görünmek için çaresizdi; sakın görünmek için çabalayarak arkasını döndü.

Sui ren bir anda ortalıkta yoktu ve korumaları odayı okuyabiliyordu ve okumuşlardı da. Basen orada değildi.

"Banyoya ihtiyacın yok mu?"

"Yıkandım. Yine de dilerseniz, tekrar yapabilirim."

"Hayır, değil." Maomao'nun kokusundan Jinshi onun banyo yapmış olması gerektiğini anlamıştı.

Yavaşlatmak için elini kalbinin üzerine koydu; o kadar hızlı atıyordu ki kızın duyabileceğinden emindi.

Banyo isteyen Jinshi'ydi - daha önce de yapmıştı, ama alkol ve diğer her şey arasında...

bolca terliyordu. Ancak o anda yıkanmak için izin isteyemedi; onun yerine yatak odasına yöneldiler.

Oda ve tütsünün boğucu kokusu gitmişti. Yatağın üzerindeki çiçek yaprakları ve garip ilaçların bulunduğu su da yok olmuştu.

Şimdi, bundan sonra ne olacak?

Kalbinin daha fazla çarpmasını bekleyemedi. Yanakları hâlâ kızarmıştı ama bu konuda endişelenmek için biraz geç kalmıştı.

Jinshi Maomao'yu nazikçe aldı. Onu son kez kucağına aldığından beri biraz kilo almıştı ama yine de hafifti. Saçları mis gibi kokuyordu.

kamelya yağı.

"Bundan emin misin?"

"Sana bunun için hazırlıklı geldiğimi , değil mi?" Bir daha söyletmemesi için yalvarır gibi gözlerini kaçırdı. Bunu biraz sinir bozucu ama çok Maomao-vari bulmuştu.

Tek gergin olan o değildi; o da gergindi. Yalnız olmadığını fark etmek Jinshi'yi biraz rahatlattı.

"Ne tür hazırlıklar yaptın?" diye sordu ona. "Kahvaltı ve akşam yemeğini atladım."

Bunu hiç beklemiyordu. "Neden? Deney yapmakla o kadar meşguldün ki yemek yemeyi mi unuttun?"

"Yarım gün önce su içmeyi de bıraktım. Sanırım alkolden de uzak durmalıyım, ama az önceki içki o kadar çok lezzetliydi, sadece bir fincan içmeliydim."

"Su da mı?" Jinshi bu tür önlemlerin ne anlama gelebileceğini düşünemiyordu.

"İdeal olarak üç gün boyunca yemek yememeli ve bir gün boyunca su içmemeliyim. Daha iyisini yapamadığım için üzgünüm. Yarın izinliyim ama bugün işim vardı, bu yüzden biraz enerjiye ihtiyacım vardı."

"Cidden, sen neden bahsediyorsun?"

"Verdigris House'da önemli bir olay olduğunda bunu yaparız. müşteri birinin ilk seferini satın alır. Bu anı bozacak hiçbir şey olamaz. Öfkeli bir müşterinin yumruğunu tatmaktansa bir süre aç ve susuz kalmak daha iyidir."

"Bunun için seçeceğim kelimenin *satın almak* olduğundan emin değilim..." Jinshi kaşlarını çattı. İçerik ne olursa olsun, Maomao'nun kendisine bu şekilde eziyet etmesini istemiyordu.

"Bunların hiçbirinde çok yetenekli olacağımdan emin değilim. Başarısız olursam kendimden utanırım."

Maomao'nun gözleri ciddiydi. Onun bir zanaatkâr ruhuna sahip olduğunu, yaptığı her işte en iyisini yapmaya kararlı olduğunu öğrenmişti.

ne olduğu önemli değil.

Hâlâ kafası karışık olan Jinshi bir nefes verdi. Önemli olan, geçen seferki gibi bir çıkış yolu bulmaya çalışmayacak olmasıydı. Proaktif davranıyordu ve bu da onu çok mutlu ediyordu.

"Ayrıca, biraz kaynamış su alabilir miyim?"

"Her şeye rağmen susadın mı?" "Hayır."

Maomao büyük kumaş paketi açtı. İçinden ilaç paketlerinin yanı sıra Jinshi'nin tanımadığı başka şeyler de çıktı.

"Bütün bunlar da ne?"

"İçlerinde diğer şeylerin yanı sıra fener bitkisi kökü, beyaz çiçek ve balsam meyveleri var."

Jinshi tüm bu isimleri tanıyordu ve bu kombinasyon onun için bir anlam ifade ediyordu.

"Bunlar arka sarayda dikkatli olun dediğiniz tüm bitkiler!" diye bağırdı, kastettiğinden daha yüksek sesle.

"Bu doğru." Maomao tamamen bıkkındı.

Arka saray, İmparator'un çocuklarının doğduğu ve büyüdüğü bir yerdi. Zararlı olabilecek her şeyden arındırılması gerekiyordu. Dolayısıyla tüm bu bitkiler orada yasaktı.

"Bunlar neden burada?"

"Leydi Suiren onları çoktan inceledi. Merak etmeyin efendim, onları sizin üzerinizde kullanmayacağım. Onlar benim için." Bir kez daha, gözleri

tamamen ciddiydi. "Fiziksel hasar verebilecek aletlerim de var, ama çok etkili değiller ve biliyorum

Jinshi Usta bu tür şeyleri takdir eder, bu yüzden onları kullanmamanın en iyisi olacağını düşündüm."

Ardından Maomao kağıda dikkatlice sarılmış bir tür silindir çıkardı. "Bu öküz bağırsağından yapılmış ve seninle nasıl uyuşacağından emin değildim..." Öküz bağırsağından yapılmış şeyi -her neyse- yavaşça koydu.

"Anladım. Bunların hepsi hamileliği önlemek için mi?" "Evet, efendim."

"Yani hazırlanmak için çok çalıştığınızı söylediğinizde..."

"Zevk bölgesinde elime geçen her şeyi topladım."

Jinshi'nin yüzü hemen kızardı. Her yerinde soğuk hissetti.

"Duygularınızı kabul ettiğime göre, Üstat Jinshi, onlarla birlikte gelen şeyleri de kabul ediyorum, hatta ilişkiye girmeyi bile. Ancak bu anlaşma söz konusu olduğunda kesin bir çizgi çizmem gerekiyor: Ben İmparatoriçe olmayacağım. Gyokuyou'nun düşmanı."

Jinshi dudağını sertçe ısırđı. Düşüncesiz davranmıştı. Unutmuş muydu?

kim ve ne olduğunu? Maomao için o Jinshi ama diğer herkes ona ne diyordu? İmparator'un öz kardeşı, Ka Zuigetsu-Ay Prensi.

İmparatoriçe Gyokuyou'nun oğlu veliaht prens henüz çok gençti ve dahası annesine çok benziyordu. Çinlilerin çoğu siyah ve siyah gözlüydü ve kızıl saçlı ve yeşil gözlü birinin tüm ulusun tepesinde durmasına kuşkuyla bakanların sayısı az değildi. Böylece, orada saray içinde Eş Lihua'nın oğlunun veliaht prens olmasını ya da Jinshi'nin görevine geri dönmesini isteyenler vardı.

Bu koşullar altında, Jinshi'nin evli bile olmadığı genç bir kadından çocuk sahibi olması - ne olduğunu hayal edin anlamına gelirdi. Genç kadının Kan Lakan'ın kendi kızı Maomao olduğunu öğrendiklerinde insanların ne yapacağını bir düşünün. Lakan şu anda tarafsız olduğu için, insanlar sarayda yeni bir hizip oluştuğu algısına kapılacaktı. İlişkinin muğlak doğası yanlış anlaşılmalara ve tepkilere yol açacak ve Jinshi ya da Maomao'nun istediğinin aksine, küçük bir kartopu dağdan aşağı yuvarlanmaya başlayacak ve durdurulamaz hale gelene kadar büyüyecekti.

Maomao siyasetle ilgilenmiyor olabilirdi ama tehlikeyi sezecek kadar keskin bir burnu vardı.

"Ayın gidişatını da inceledim ve bu gecenin nispeten güvenli bir gece olacağını düşünüyorum. Ancak, lütfen kendinizi endişelendirmeyin

Bir kaza olsa bile. Bununla nasıl başa çıkacağımı biliyorum."

Bu neredeyse kesinlikle doğruydı. Eğer bir çocuk doğarsa, Maomao bu konuyla ilgilenirdi. Onu kesinlikle Sır. Zalimce gelebilir ama doğruydı: Herhangi bir çocuk bir yangını ateşleyen bir kıvılcım olabilirdi. Bu, barış arayışında zalimlik olurdu. Ve hasar mutlak minimumda tutulacaktı.

Jinshi Maomao'ya sıkıca sarıldı. Birkaç dakika öncesine kadar içinde biriken hayvani şehvetten dolayı değil. Öyle bir suçluluk ve acı hissetti ki, çenesini sıkıdığı için kendi dişlerini kıracağını düşündü.

"Dikkatli olmak zorunda bıraktığım için üzgünüm."

Çenesini onun omzuna dayadı. Kadın onu rahatlatıcı bir şekilde okşadı.

sırtında. "Sorun yok, efendim."

Jinshi, Maomao gibi bir kadınla tanışmış olmasının mucizeye yakın bir şey olduğunu düşünüyordu. Bu yüzden onun gitmesine izin vermek istemiyordu.

Onu elinde tutmak için kendi tarafına bir damga basacak kadar ileri gitmişti.

"Özür dilerim," dedi tekrar ve sonra bunu yapmaktan nefret etmesine rağmen onu bıraktı. Ona sonsuza dek tutunma arzusunu bastırdı ve yatağa uzandı.

"Usta Jinshi?"

Elleriyle yüzünü kapattı. "Bugünlük eve gidebilirsin. İstersen yanına biraz yemek al. Acıkmış olmalısınız. Soğuduysa, bambu buharlı pişiricide yeniden ısıtabilirsiniz."

"Anlıyorum, efendim." Maomao eşyalarını topladı ve odadan çıkmaya gitti. "İzninizle," dedi ama yatak odasından çıkarken bir şeyler mırıldandı.

"değil," diye mırıldandı Jinshi. "Şimdilik bu kadar yeter."

Kendi pozisyonunu netleştirmesi gerekiyordu. Sonsuza dek İmparator'un küçük kardeşi olarak kalamazdı. Bunu yapmak zorundaydı.

İmparatoriçe Gyokuyou veya Konsolos Lihua'nın düşmanı olmadığını gösterecekti. Böğrüne bir damga vurmak yeterli olmazdı. Daha net, daha aleni bir şey yapması gerekiyordu.

Majestelerinin kardeşi olarak konumunu bir kenara bırakıp İmparatorluk ailesinden vazgeçti: Tek yol buydu.

"Ne yapmalıyım?" Jinshi düşündü, o kadar çok düşündü ki saçlarının dökülmeye başlayıp başlamayacağını merak etti.

Düşünmekle o kadar meşguldü ki Maomao'nun giderken söylediği son şeyi kaçırdı: "Hiçbir şey olmayacağı ihtimalini de planladım."

Jinshi'nin aklında çok fazla şey olduğunu biliyordu.

Bölüm 16: Maomao ve Geç Akşam Yemeği

Maomao akşam yemeğini yatakhaneinin mutfağında ısıttı. Az önce geri dönmüştü ve son derece üzgün görünen bir Suiren tarafından uğurlanmıştı.

Maomao adımlarının biraz durduğunu kabul ediyordu ama içten içe rahatlamıştı da. Bilgiye sahipti, evet, ama kendisi hâlâ bakirdi, bu yüzden her şeyden emin değildi. Jinshi'ye bu kadar hazırlıklı gitmesinin tek nedeni, işleri başlatan kişi kendisi olursa zihinsel olarak hazır olmanın daha kolay olacağını düşünmesiydi.

Akşam yemeği ısındıktan sonra Maomao odasına gitti. Bahar gelmişti ama akşamlar hâlâ soğuktu. Kötü bir olsa da, yemeğini yatakta yemeye karar verdi.

Suiren birkaç çöreği haşlanmış domuz eti ve yılan balığı küpleriyle . Kızartma ve benzeri şeyleri geri taşıması kolay olsun diye. Çorbayı bir şişeye koymuştu ve hâlâ sıcaktı.

Maomao alaycı bir gülümsemeyle "Tüm yiyecekler dayanıklılığı artırır," dedikten sonra çöreklerle yumuldu. Hiçbir şey bir akşam yemeği kadar lezzetli olamazdı. başkası tarafından yapılmış. Yemek yememenin verdiği açlıkla daha da güzel oldu.

Tabağını sonra Suiren'in verdiği alkolü yudumladı.

"Şimdi ne yapmalı?" diye mırıldandı.

Jinshi'nin o gece onu neden geri çevirdiğini tahmin edebiliyordu. Artık duygularını ona zorla kabul ettirmeyecekti. Bu geceki davranışları Maomao'ya öncelik verdiğini gösteriyordu. Yine de, rüzgâr yelkenlerini suya indirmişken, Maomao bundan sonra Jinshi'nin yüzüne nasıl bakacağını merak ediyordu.

"Sanırım onu bir süre görmeyeceğim."

Bir dahaki sefere bir araya geldiklerinde bunu düşünmeye karar verdi,

düzgün bir şekilde sorunu çözdü. Gelecekteki halinin yaratıcılığına dair büyük umutları vardı.

Alkol güçlü bir - Maomao sarhoş olmadı ama kendini daha mutlu hissetmeye başladı, bu mutluluk beraberinde hoş bir uyuşukluk. Aklından amaçsızca geçen düşünceler buldu. "Lahan'ın Kardeşi'nin döndüğünü duydum."

Chue ona söylemişti. Her ne kadar ucube stratejistin evini ziyaret etmekten nefret etse de, gidip onu görmesi gerektiğini düşündü.

"Ben de Meimei'yi görmek istiyorum."

Go Bilge'nin evinde kendisine yeterince iyi davranılıyormuş gibi görünüyordu. Belki de Lahan'ın Meimei ile bir görüşme ayarlamasını sağlayabilirdi.

"Ve adamın Joka'nın müşterilerinden biri olduğuna inanamıyorum," dedi. Uyuşukluk ve içkinin etkisiyle zihni serbest çağrışım oyunları oynamış, Meimei'den Joka'ya atlamıştı. "Acaba ne istiyordu, İmparatorluk ailesi üyelerini mi arıyordu?"

Bu ailenin eski kollarını düşünmek ona Tianyu'yu hatırlattı.

"Acaba Joka ve Tianyu akraba olabilirler mi?"

Joka onun tohumunu bir haydutun ektiğine yemin ediyordu ama eğer haydut değil de bir avcı olsaydı, bu uyuşurdu. Yeşim tablete sadece İmparatorluk kanını gizlemek için değil, aynı zamanda bir suçlu ailesinden geldiği gerçeğini de saklamak için zarar vermişti. Hâlâ hiçbir şey yoktu.

tabletten neden kırıldığını söyleyemiyordu ama bir avcı "canavarca" kokuyu ve boğumlu elleri açıklayabilirdi.

"Belki de bu Wang Fang denen adam tüm sarayda eski İmparatorluk ailesi üyelerini arıyordu."

Belki de onu saraya getiren ilk şey bu tür insanların söylentileriydi. Öğrenebileceği her şeyi öğrenmek için kadınları kullanmaya çalışıyordu.

"Ama Tianyu'nun kendisi batı başkentindeydi..."

Alkol ve uyku hali düşüncelerini bulandırıyordu. Dişlerini fırçalaması gerektiği aklından geçti ama uyku galip geldi. Maomao şişeyi bir kenara koydu ve gözlerinin kapanmasına izin verdi.

Çevirmen Notları - *Eczacı Günlükleri* cilt 13

Ses Tonunuza Dikkat Edin

The *Apothecary Diaries* 'nin önceki bölümlerinde, çevirmenlerin belirli bir pasaj veya eser için uygun olan belirli kelime türleri hakkında nasıl seçimler yaptıklarından bahsettik ve Hatta cümlelerin kaynak dile kıyasla hedef dilde nasıl yapılandırıldığı bile. Ancak bunlar sadece temel anlatıma ilişkin kaygılar değildir. Her kurgu eseri karakterleriyle yaşar ve ölür.

Eczacı Günlükleri, asil memurlardan soylulara, suçlulardan fahişelere ve eczacılara kadar pek çok kişiyle dolup taşıyor!

Bir dereceye kadar, bu farklı sesleri çeviride temsil etmek, İngilizce bir eser yazan birinin kim olduğunu iletmek için kullanacağı araçlara hakim olmak anlamına gelir.

Ancak elbette bir çevirmen bunu yaparken karakterlerin orijinal metinde nasıl seslendirildiğini de göz önünde bulundurmalıdır. Bu kısmen yaratım, kısmen de "yeniden yaratım"dır.

Basit bir örnek verelim: *urusee* (veya *urusei*). Bu tek bir kelimedir, *yüksek sesle* veya *gürültülü (iğrenç bir şekilde)* anlamına gelen *urusai* sıfatının gevelemesidir. Bu tür gevelemeler sert adam karakterlerinin ya da en azından öfkeli karakterlerin özelliğidir.

Bu bilgiyi aklınızda tutarak, olası çeviriyi düşünün: "Üzgünüm ama biraz gürültücü davranıyorsunuz."

Aynı hissi vermiyor, değil mi? *Ses tonu* tamamen farklıdır; çeviri konuşmacının sesini kibar, hatta çekingen çıkarmaktadır. Metinde *urusee*'yi bu şekilde seslendirmek için bir neden yoksa, olası çevirimiz muhtemelen şöyle olmayacaktır
Uygun. "Sessiz !" ya da "Susun!" gibi bir şey.

moda "Shaddup!" muhtemelen daha iyi olurdu.

Bu ayrımı somutlaştıran karakterlerden biri de bizim favorimiz kahramanı Maomao. Kendisini sosyal hiyerarşinin en altında görüyor, bu yüzden neredeyse herkesle saygılı bir şekilde konuşuyor (Japonca'da genellikle "kibar" dil olarak adlandırılan şey - örneğin, cümle / fiil sonları *desu* ve *-masu* - aslında etrafınızdaki insanlarla sosyal olarak uygun bir şekilde ilişki kurmakla ilgilidir). Ancak Maomao'nun kendi kafasında düşündüklerini sadece okuyucu duyuyor ve (neyse ki) iç sesinin özneleri değil.

Bu nedenle, onlara karşı özellikle kibar olma zorunluluğu hissetmiyor. Bu, çeviride gösterilebilecek ve gösterilmesi gereken bir ayrımdır.

Ancak karakter sesi meselesi kullanımdaki bariz farklılıkların ötesine geçer. Bir kelime, onu kullanan karakterin yanı sıra dinleyiciyle olan ilişkisine bağlı olarak farklı şekilde tercüme edilebilir. *Konnichiwa* gibi basit bir ifadeyi düşünün. Tamamen tarafsız bir bağlamda, bu basitçe *merhaba* olarak ifade edilebilir. Daha fazlası aristokrat bir karakter *iyi günler* diyebilir - *ya da* belki, eğer biriyle aşağıdan konuşuyorsa, *merhaba* diyebilir. Lihaku Maomao'yu selamlıyorsa, örneğin, *hullo* gibi bir şey bile olabilir!

Benzer şekilde, diğer kelime seçimleri de karakterin geçmişi tarafından belirlenir. Bir aristokratın eğitimsiz bir halktan daha fazla "büyük" kelime kullanması muhtemeldir, bu nedenle her ikisi de *kaitai* (*sökmek*,) kelimesini kullanıyorsa, bir bilim adamı *dissect* terimini kullanabilir, bir soylunun *render* kullanması daha muhtemel olabilir, bir şef *kasap* diyebilir ve bir halktan biri de *chop up* diyebilir.

Bu konuda bir öznellik unsuru var, ancak yine de çevirmen her zaman orijinal metnin farkında olmalıdır, tıpkı bizim Yukarıdaki *urusee* örneği. Karakterin sesi şurada mevcuttur Japonca; çevirmenin görevi, İngilizce'de mevcut olan tüm araçları kullanarak bunu temsil etmektir. Kabul etmek gerekir ki, farklı çevirmenler belirli bir karakterin İngilizcede nasıl ses çıkarması gerektiği konusunda biraz farklı sonuçlara varabilirler - her yazar gibi çevirmenlerin de kendi vardır ve Japon yazarın sesi ne kadar herhangi bir çeviride öncelikli olsa da, tam sesi her zaman onunla birlikte konuşan sestten etkilenecektir. Editörlerin bir nedeni

Çeviri surecinin önemli bir parçasıdır.

evirmenin orijinal metnin sesini başarılı bir şekilde iletip .
("Falancanın bu kelimeyi kullanacağını sanmıyorum," diyebilir Sasha bana.) Bu, evirinin teşvik ettiği bağlantının güzelliğinin bir parçasıdır; bir yazarla eviri yoluyla bağlantı kurduğumuzda, bunu diğer insanların yardımıyla yaptığımızı hatırlatır.

İyi eğlenceler, bol okuyun ve bir sonraki ciltte görüşmek üzere!

Yeni çıkan kitaplardan haberdar olmak için J-Novel Club'daki
posta listemize kaydolun!

[Haber Bülteni](#)

Ve J-Novel Club yesi olarak en son bölümleri (bu serinin 14. cildi
gibi!) okuyabilirsiniz:

[J-Novel Kulüp yeliği](#)

Copy right

Eczacı Günlükleri: Cilt 13 by Natsu
Hyuuga
Touko Shino'nun illüstrasyonları

Çeviren: Kevin Steinbach Yayına
Hazırlayan: Sasha McGlynn

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir.

Kusuriya No Hitorigoto
Telif Hakkı© Natsu Hyuuga 2023

Tüm hakları saklıdır.

İlk olarak Japonya'da Shufunotomo Infos Co., Ltd. tarafından yayınlanmıştır. Shufunotomo Co., Ltd. aracılığıyla
Bu İngilizce baskı Shufunotomo Co., Ltd., Tokyo ile yapılan anlaşmayla yayımlanmıştır.
İngilizce çeviri© 2025 J-Novel Club LLC

Tüm hakları saklıdır. ABD Telif Hakkı Yasası (1976) uyarınca, bu kitabın herhangi bir bölümünün yayıncının izni olmadan taranması, yüklenmesi ve elektronik olarak paylaşılması yasadışı korsanlık ve yazarın fikri mülkiyetinin çalınmasıdır.

J-Novel Club LLC

j-novel.club

Yayıncı web sitelerinden (veya içeriklerinden) sorumlu değildir

yayıncıya ait olmayan. E-kitap baskısı
1.0: Ocak 2025

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

